

Писма от Бог до теб, човеко

Стихотворенията, които ще прочетете тук
са написани чрез ръката на човек, но не са от него.

Това са послания от Божието сърце,
изпратени чрез Святия Дух,
с много любов към теб, човеко!
Бъдете благословени!

<http://pismaotbog.wix.com/pismaotbog>

Писмо 1

Ще попита някой тук сега
где е изворът на тез слова.
Духа Святий Сам ги дава,
а те са от Святия Отца.

Таз сила чудна, славна
сега слова реди,
туй нявга е било отдавна
и днес е, и е от преди.

Ела сега човече, и поспри се!
Над думите Ми замисли се ти за миг.
Един могъщ Цар, славен и пресвят
към теб отправил е сам своя глас велик.

Ще пожелаеш ли да чуеш що ти казвам?
Макар насмешката в устата ти да се яви,
ще спреш ли, о, окаянико беден,
за да дочуеш думи живи, чудни и добри?

Аз не случайно искам тук на теб да ти говоря,
и не случайно са попаднали у тебе Моите слова.
Изпратих ти посланника си, сляп човече,
да ти покаже пътя към живота, към Христа.

Ето, Исус, Спасителят те умолява,
изслушай туй що иска да ти каже Сам.
Нали ти няма да отпратиш Го от прага,
а ще отвориш твоите врати, сърдечния си храм.

Пусни Го и ще видиш как е хубаво, че Той дошъл е,
в сърцето си Го приеми с доверие и вяра ти,
и сам ще разбереш, че радостта, мирът, покоя,
с Него са дошли завинаги в душа ти.

Сега ще Го послушаш ли, човече?
Аз искам да ти вярвам, че не ще Го тук презреш.
Та Той плати за теб с кръвта Си
и ти това не мож да отречеш.

Аз веч дойдох, стоя пред твоя дом и хлопам,
с надежда чакам да отвориш Ми ти сам.
Желая тук при теб сега да вляза
да ти даря живот и радост да ти дам.

Аз мир, утеха ти предлагам,
живот чудесен във вечността,
в градина райска да живееш
и с песен да си на уста.

Едно е туй, което може тук да те омий,
сал Мойта кръв пролята на Голгота,
тя чисти те от всеки грях, помни,
щом с вяра в Мене си, човеко клети.

Аз умолявам те, Аз каня те с любов
и не желая нищо на душа ти да налагам.
Ако желаяш, тук, при себе си ме ти пусни
и сам ще разбереш, що Аз на теб ти давам.

От грях и смърт да те спася дойдох,
и още хлопам на сърдечните ти двери.
О, Аз те любя, чуй ти Моя зов,
повярвай в Мен, тогас душа ти мир чудесен ще намери.

Съдът е милостив към вярващия в Мен
и Бог Отец прощава зарад Мойта кръв.
На вярващия, верния и чистия в сърце живот дарява,
а на невярващия зарад нечестивите дела, сал смърт.

Прощавам тук, догде си жив на таз земя, човече,
прощавам всичко, ако се покаеш и намразиш сам греха.
Прощавам ако вярваш в Сина Божий, Господа Исуса,
ако приемеш в своето сърце Спасителя Христа!

Писмо 2

Сияй в позлата трона ясен,
на него вечний Цар седи
в звезден пурпур и злато,
към Него ти се обърни.

Небесен извор на Живота,
Той тъй прекрасен е,
в песен чудна чрез Голгота
на вас живот дари.

Спасителят от вечност иде
с мощна сила във ръка,
с демонска сила в бой да бъде
решил за Него е Отца.

Люлей в ръцете Си красиви
на чудни песни милостта,
любов в сърцето Му сияе,
раздава я Той щедро на света.

О, непокорни люде, неразбрани,
защо отблъсквате мира,
защо желаете Сина Ми
отново вий да разпнете сега?

За туй ли, че живота вечен
за вас донесе от Небе,
затуй ли, че с любов за тебе
раздаде се като дете?

Приятелю, зове Той нежно,
пусни Ме в твоето сърце,
Аз чудни дарове ти нося
от славното Небе.

Сърцето стиснато отпускай,
желай мира, покоя ти,
Спасителя към теб се спуска,
желае Той да те спаси.

Грехът държи те и не пуска,
тук нужен си му ти,
но князът земен заем иска
и със смъртта ще те дари.

Защо отблъскваш със упорство
протегнатата Ми ръка,
а пред греха с покорство
навеждаш ти глава?

Заплатата за туй смъртта е,
повярвай, чудно е това,
а срещу вяра Бог Сам дал е
живота ти през вечността.

За тез, що не отблъскват Мене,
за тез, що се покаят от греха,
ще дам корона за награда
и Мойта слава във Отца.

Приятелю, към тебе нежно
отправлям Своя зов с любов,
ето, вземи даром от Мене живот,
за теб на всичко Съм готов.

Защо не искаш изцеление
на своята душа,
защо отблъскваш ти спасение
и плашиш се сега?

Не искаш ти сам да признаеш,
че тук Твореца е Един,
че цялото тук мироздание
създадох Аз. Амин.

Как искам вас, как ви милея,
как чудно Аз да ви спася
намерих верната основа,
на нея Моят план да съградя.

От грях да ви изчистя и омия,
от всите помисли тъй зли,
сърцето ти човече да изтрия
и ново то да заблести.

При Себе Си, Твореца ваш,
с любов да привлече,
затуй изпратих тоя Спас,
сал за да ви спася.

Отново пак приканвам ви сега,
за покаяние настъпи час,
сега е време, ти се отвърни
и приеми в сърцето Своя Спас.

Ето, спасителния ден дойде,
не се бавете люде вси,
а тия чудни дарове вземете
вместо вашите беди.

Настана час и иде скоро
конец на тоя свят.
Спасителният ден сега е,
за съдба иде сам Бог Саваот.

Исус ви кани, време няма,
остават малко часове
и милостта голяма
ще се вдигне на Небе.

Сега повярвай в Исуса,
сега сърцето си открий
и доверчиво в ръце Му,
с надежда ти се остави.

Веднъж ти разбереш ли колко
любов към теб е проявил,
и колко гречниче, нещастни,
си ти на Него мил,

не ще Го ти отпъдиш вече,
не ще се отречеш,
а с Него, Спасителя Исуса,
ще бъдеш и не ще умреш!

Писмо 3

Само с вяра в Христа
живот на всеки ще даря,
със сила от смъртта ще го спася
и в Рая ще го прибера.

Тогаз на този свят натегнал
от беззакония и плевел,
ще легне веч присъдата една,
смърт вечна в едно със Сатана.

В езерото огнено где с жупел
и газове отровни, в беди
ще бъдат всите непокорни,
безверни, непокаяни души.

От там излизане не ще да има
и там е вечност въвн от Рай,
желеене и вопъл, ден, година,
и тъй жестоки мъки до безкрай.

Аз желая вас да ви спася,
но вий не искате сега да ви простя
и заведе там, гдето
тъй желае душата ви да бъде на Небето.

За своята вяра във Христа
ти, брате, ще получиш във награда
корона, почест, вечна веселба
и всяка благодат, и слава.

Еова още се наричам,
но ето, пак ви каня, тъй обичам!
Аз Своите чеда добри,
на света изпращам, разбери.

Чрез тях говоря ти сега,
те Мойте думи ти предават,
и за спасение вестта добра
чрез своята уста ти подаряват.

Туй Аз отдавна върша упорито,
дано ме чуеш ти, човеко слаб!
Покай се и Сина Ми приеми,
защото пътят ти е зейнал гроб!

Аз тъй желая вси да ви спася
от таз измама и от таз лъжа,
що вашите глави тъй замаяни
приемат с вяра от врага Ми.

Той мами ви с пари, със слава,
предлага ви богатства, но е плява
туй нещо пред живота,
дето Сина Ми ви донесе на Голгота.

Пари, богатство, скъпо злато
ще стрия тук на прах и ето,
тъй както на земята голи сте дошли,
пред Моя съд вий ще застанете сами.

С позора черен на челото морно,
с греха омразен за печат,
пред Моите нозе, безверни, ще застанеш
да те съдя Аз, Бога Свят.

Ръцете ти пак празни и тъй голи
към Мене ще протегнеш със молба,
но милост няма там тогава,
за туй Съм те приканвал Аз на таз земя.

И дни наред Съм викал и зовял,
дано да чуеш и да се покаеш,
защото ако тук в Сина Ми си повярвал,
не би те теб смъртта заметнала с воал.

Тъй черен, мрачен, скръбен и проклет,
където ти ще стенеш брате клет,
в безкрайни нощи, с вопъл ще зовеш
Сина Ми и накрай ще разбереш,

че си пропуснал този час блажен
за своята душа и опетнен
от своите грехове безпотни,
погинал си навеки, смърттни.

Предупредих те и пак предупреждавам те сега,
приемеш ли в сърцето тез слова?,
спасението свое ще постигнеш
и радостни ръцете свои ще издигнеш.

С удивление, с неземна радост у сърце,
със сияние в очите ясни
и с мир безкраен, ти като дете
ще викнеш, ще запееш, Боже ясни!

Хвала и вечна слава на Исус, що мен спаси!
И с погнуса на своя стар живот ще се поспреш,
и лесно ти от него
чрез Сина Ми ще се отървеш.

Но Мойта радост ще почувстваш с пълнота,
когато е пред теб Голгота
и ти помислиш, пък и разбереш самин,
че за греха умря там Моя Син.

Сега когато тез слова
приемеш с надежда във сърцето,
моли се най-смирено на Отеца,
Той чува те прекрасно от Небето.

Чрез Своя Дух Святи, що тук пратил е
над теб да бди и наредил е,
на утешение и на подкрепа
да бъде Той за теб, човека.

Що с чисто покаяние и от сърце
към Мене гледа и милоста Ми съкрушен зове:
Христе, Ти Спасител мой Си
и дарил Си мен живота,
нека вкуся тук от Твоята Голгота.

Дай ми и покой и радост,
таз неземна благодат и сладост,
съкровище да трупам на Небето,
натам където влече ме веч сърцето.

С духовни дарби Ти ме обнови,
на Теб желая веч да служа, о Святи,
и тук при Теб да водя вси
човеци непокаяни, лъжци,

убийци, даже и дори
най-черни и помръкнали души,
и те към Теб с надежда да зоват,
и те да просят тая благодат,

що Твойте чудни думи мен откри ми
и тъй от черна смърт спаси ме.

Писмо 4

Мрак и вихри заледени
веят в хиляди души,
стенат в мрежи уловени,
с отрова пълни техните души.

Безочливо Твореца свой отричат,
надуват в гордост своето сърце,
очите лицемерно си затварят
за туй, що сътвориха Моите ръце.

Високоумстват те и разсъждават,
наука цяла против Мен дори
създадоха, за да докажат,
че няма ме, о, горко вам слепци!

Та кой ви даде разума, очите?
Та кой ви даде дишане, живот?
Сами ли себе си вий сътворихте?
Не сте! Пред Мен сте само плод

на своя грях безмерен, страшен,
на своята гордост тъй горчива.
На своите деца, що Аз ви давам
грехът предавате и туй, да Ме отричат.

Но знайте! Гибел е за вашето неверие
приготвена от вечността,
за вашето безверно лицемерие
приготвил съм смъртта.

Но пак ви любя и да ви простя с любов
готов съм, чакам с нетърпение
вие да откликнете на Моя зов,
за да получите Живота и спасение.

В блудство и лъжа живееете,
варосани отвън, но гнила е вътрешността,
едни пред други лицемерите
и мразите се злобно в сърца.

Жените си разменят и блудствате,
нечистота и смрад сте вий пред Мен,
децата си не любите, а мразите,
умът ви с подлост веч е заразен.

Едни на други почит си отдавате,
но туй е само за очи,
а в себе си един на друг се подигравате,
в безверие живеете и в суети.

Отдавате живота си на вятъра
и хвърляте се в разни препирни,
клеветиш брата си напразно, клетнико,
Аз виждам всичките ти помисли тъй зли.

Мнозина тичате в лъжата,
завличате и други към това,
накрая там е само пустотата,
след нея няма друго, сал смъртта.

Духовна смърт, това е страшно нещо,
живееш, но си празна пещера
и мухъл само, паяжини прашни
висят във своята проядена от грях душа.

Мъртвила пусти, морни сенки бледи,
това сте пред очите Ми сега,
Аз искам да ви стопля и със сила
живот да дам на вашата душа.

Сърце туптящо да получиш ти бедняко,
и този лед във теб да се стопи,
очите ти да грейнат в светлината,
и ти да видиш Моя лик святи.

Живота Аз създадох и на теб, човеко,
предадох Моя образ, Моя Дух,
дарих ви мисъл, разум, воля ви вложих,
и ум, сърце, любов ви подарих.

Сега за теб, тук на земята
любимия Свой Син пратих.
Той Сам дойде за да плати цената,
що бе нужна, така те Аз спасих.

Какво ти още искаш тук, безверни?
Какво не ти достига, та смутен
не смееш да повярваш във Сина Ми,
а слушаш други думи, не от Мен?

Това е истина, Аз ти говоря
и твойта съвест Мой е глас,
недей я умъртвявай, тя е тъй ранена,
на Мен сега я дай, тук е твоя Спас.

Ще те умия в Свойта чудна милост,
сълзите ще изтрия, ще стопя,
проклетата ти гордост ще измия,
мир, радост и любов ще ти даря.

Но искам да почувстваш колко грешен
е пътят ти до тука извървян,
и колко тъжен, мрачен е без Мен,
живота що си водил от Адам.

Сега Спасителят при тебе иде,
подава ти приятелска ръка,
той Мойта свята сила има,
от тебе ще изпъди Сам греха.

Смъртта ще да побегне във уплаха,
там, дето е Христа, е светлина!
Да бъде ден! Това е веч хвалата
на всеки, що от Мене е спасен.

Писмо 5

За хората Аз тук дарявам тези думи,
за тях борба тъй страшна вода със врага,
за тях понесох на Голгота и смъртта Си,
за тях бях гонен, мъчен и живях във беднота.

Не искам да погинат тези хора,
тъй скъпо Ми е всяко същество,
те Духът Мой в сърце си носят
и воля, разум, вяра и добро.

Във всеки Съм поставил Мойта вяра,
във всеки Съм поставил милост и любов,
на всеки дал Съм жажда да Ме търси,
затуй Аз чакам, да ви давам Съм готов.?

От Своего богатство, що е вечно,
от Своя мир, покой и красота,
От Свойта младост, здраве дълговечно,
от силата Ми и от любовта.

Това подготвил Съм за всички, що Ме търсят,
това държа в ръка Си тук за вас,
но искам с искреност и чистота в сърцето
да любите, и търсите тук своя Спас.

Обръщам се към вас, човеци неразумни,
Бог тук над вашите души Сам бди.
Той иска да им вдъхне жива вяра,
от вашите сърца живот да бликне и да заструи.

Той вижда ви такива морни, тъмни,
обвити в грехове, без светлина,
тъй много зли сте веч станали,
че мразите се чак до дън душа.

Сърцето ви е извор на тревоги,
родени от безбройните беди,
сърцето ви изригва помисли лъжовни,
но себе си човеко мамиш, разбери!

Пиянството ти те отвежда само
в тъмницата на страшна скръб.
Богатството, що тук жадува ти душата,
намира се при Бога свят.

Пари, пари, цигари, дим отровен,
одумки, клюки, празни суети
запълват дните ви от сутрин
и влачите се тук без цел, догде се свечери.

А вечер щом си легнете да спите,
усещате в душата си кошмарна празнота
и мъчите се с вопъл тъй в нощите,
и търсите забрава в таз отчайваща беда.

Но де я търсите, я помислете?
В чуждите мъже, в жена на друг,
в кафето, картите и механите,
но пак не можете да се наситите и тук.

Отново и отново вий разбирате,
че пак не сте намерили това,
що смътно в своята душа жадувате,
но ето, Аз ще ви упътя, вие търсите Христа!

За Него чули сте, но някак си нехайно
покрай ушите ви е минала вестта,
а вашата душа жадува тук потайно,
въздиша и мечтае за Спасителя Христа.

Минутите на времето смутено
са кратки и отлитат като миг.
Животът ви отива ускорено
към гибел, но постой, о, миг!

Христос пред тебе е сега, човеко,
зарадвай се, запей, сърцето отпусни,
Той носи ти това, що ти безплодно
търсил си тъй дълго в своите дни.

Ето, спасение за теб, що в грешки
живял и скитал си се по света,
ето-живот безкраен, не глупешки,
донесе ти Христос срещу греха.

Недей повтаря своето безплодно търсене,
ти вече си намерил своя Бог,
на Него остави живота си без бавене
и ще намериш, че си вече друг.

Ще почувстваш сам, че в живота, що си правил
е низ проклет от грехове и срам,
че туй, което си ценял и славил
не струва пукнат грош, а заслужава само плам!

Сега недей робува ти на суетите светски,
колата ти, парите, вещите, коняка,
ти смело напусни и забрави,
на тях ти роб безволен веч недей бъди!

Лъжата, завистта, що са отрова черна,
от своето сърце чрез Мене изтръгни!
В ума ти нека истина безмерна
в едно с любов към Моя Син да зацари!

Поискай ти тогаз от Мене всичко,
което твоята душа сега мечтай,
тя жива и прекрасна става, ето,
когато с милост и любов Исус я сгрей.

Да ви умия от калта, що ви покрива,
направих всичко, дадох Си Сина!
Изливах и изливам още добрините
на тез, що Ме намират чрез Христа.

Спасението е чрез вяра в Него чудна,
тоз дар за вас приготвил Съм сега.
И благославям те, човеко неразумни,
с вяра Моя ти живеи от тук, до края на века.

С вяра изживей живота си до край!
С любов търси Твореца свой!
С търпение моли се пак и се надявай!
Над теб Исус със сила бди, ти знай!

В Рай прекрасен теб ще отведе
когато твърдо вярваш в Него,
когато в заповедите Му свети ти стоиш,
и в истина живееш и вървиш.

Надежда, вяра, сила, упование,
нек стълбове в живота ваш да са!
Тогаз за вас подготвено е тук спасение,
живот безкраен там във вечността!

И твоята душа, и ти, човеко,
когато с Бога свой си в мир,
ще вкусиш тук ти, непременно,
от чудния Небесен пир.

Мечтата чудна за безсмъртие,
реалност тук ще стане чрез Христа,
повярвай само ти и с упование
към Мене гледай, за да те спася!

Писмо 6

Пепел във огнище опустяло
е душата ти, човече във греха.
Пусто,страшно, тъмно и устало
е сърцето ти печално във плътта.

Пиеш и упойваш се с измами,
радост търсиш в светски суети,
а нима не виждаш, че това е празно
и не носи нищичко добро на твоите дни.

Подлост, лицемерие, измамни думи,
празнословие надуто в своята душа,
са убили и обременили теб, човеко,
и ти кат мъртъв влачиш се в греха.

Не обичаш истината света
и отхвърляш всеки лъч от Божията светлина.
Криеш своя лик от Божий Син и ето,
сам обръщаш се с лице си към смъртта.

Смело застани сега пред Мене,
кой Съм, питаш ти. Добре, ще разбереш сега.
Този, дет говори ти на тебе
е Творецът, що живота дава в своята душа!

Много малък си пред Мене, о човече,
дребничък си като буболечка на човешка длан!
Но направен си от Мен със много обич,
ала Ме отхвърли и сега живееш в плен.

Как така съм в плен, това е глупост,
мислиш ти с ограничения си ум.
Как ще видиш го това с очи си слепи,
о, човеко, що надуто се гордееш тук без срам.

Ето, нещичко ще ти разкажа,
за да стане ясно в своята глава,
за това как ти попадна в плен, човешки сине,
как смъртта прие и как омая те с измама Сатана.

А сега си представи вселената безкрайна,
представи си Моя трон над всички небеса,
после себе си ти погледни, Мой блудни сине,
там пращинка незначителна на малката Земя.

Ти си още песъчинка мъничка, зареяна в пустиня,
още и безименна сред другите подобни теб в пръстта,
още си на Моята Земя, що необитавана, неплодна,
неустроена и безводна беше във онези времена.

Хайде, застани сега какъвто беше там тогава,
издигни гласът си от пустинята и Мене отречи!
Твоят ум къде е, с който гордо парадираш?
Ха извикай, где е този Бог, що мене сътвори?!

Аз, Творецът, съществувам от безкрая
и пребъдвам винаги, защото Съм и без начало, и без край.
Ти това, човеко беден, тук не мож да проумееш,
а ти имаш и начало, имаш си и край, това го знай!

И така сега ти си пред Мене,
безсъзнателен, частица от неплодната земя.
Ако искам ще те стопля в Свойте длани,
ако искам ще ти дам живот, сърце, душа.

Ето искам. Рекох, нека бъде!
Нека да е живо същество!
Ето, Аз възлюбих го и казах, нека бъде живо,
нека стане от пръстта човек със Дух, с душа и със тело!

Тъй вече ти не си пращинка, а човек макар и малък,
вече дишаш, движиш се и на крака си се държиш.
Нужно беше ти и разум веч да имаш,
и Аз, ето, вложих го в главата ти, човеко жив.

Но това не е достатъчно, затуй реших,
ти сам да любиш, да си милостив, да пееш в радостта,
та затова о, неразумни, слепи сине, Аз ти подарих
най-чудното що имаш ти, тайнството на любовта.

Посях в душата ти от силата Си жива,
дарих ти съвест, воля и на мисълта летеж,
един копнеж към звездните простори,
едно желание сърцето си да раздадеш.

Така красив, с душа преливаща от нежност,
с една велика радост в своето от кал сърце,
ти изправи се с очи отворени с възхита,
с поглед веч разумен погледна към искрящото небе.

Сега ти веч не си частицата безименна от пясък,
ти си човек разумен, който чувства, мисли и твори,
но вместо да протегнеш своята длан към Мене,
ти гърбом се обърна и отрече Ме. Така Ми ти благодари.

Добре! Аз знам защо ти Мен отхвърли и отрече-
измамен бе човеко там от твоя враг!
Прие заблудата. И отровен от греха на гордостта се втурна към смъртта,
прекрачвайки с помръкнало сърце коварният ѝ праг.

О, ти дете, от Мен родено в любовта Ми!
Защо тъй горделиво и презрително Ме отминаваш?
Та ти си тъй безпомощен и жалък в слабостта си,
а ето, пак надигаш се и се присмиваш, ала падаш.

Така попадна в плен на враг коварен, злобен,
и впрегна се във неговий ярем.
Това що бях ти подарил с любов, ти го окаля
и стана роб безволев на греха, човече опетнен.

И твоя поглед в миг тогава помрачи се,
сърцето ти изстина, в неправди загрубя.
Веригата на Сатана душата ти завърза,
и с бич сам той повлече те надолу в пропастта.

Така смъртта позна и с кървави си сълзи там заплака,
но ти бе пленник веч на тоз, де те подмами със лъжа,
и си такъв до днес, човече, мъртав, сляп в греха си,
безволев роб окаян, мъчен и ограбван във света.

Нали разбра, че от частици малки те направих!
И както Съм те сътворил, човеко слаб от кал,
така пак Аз, за малко време, без да се усетиш
ще тебе съкруша, ще взема Си назад живота, що Съм ти го дал.

Но Аз не ще постъпя тъй със теб, защото те обичам,
защото има милост в Моето сърце към тебе, пленик на смъртта!
Защото Аз не Съм човек и Аз не мисля като тебе, горкий,
а искам да живееш в радост, тук при Мен през вечността.

Ако би пожелал поне веднъж да чуеш Мойте думи,
отправени с любов към теб сега,
ако би искал да ги чуеш, о човече грешни, слаби,
то ти намерил сам би пътя към живот и истина.

Мойто Слово живо е и истинно, човеко!
Не са туй празни, безполезни словеса.
И който ги повярва, Аз живота ще му пратя,
за да живее вечно в царството на радостта.

...Един хълм (колко мрачно и печално място),
там нейде в Ханаанската цветуща, източна страна
издигнат още стои, безименен, дори незнаен,
но пръскащ светлина по цялата окаяна Земя.

На този хълм, човеко, някога в далечни древни дни,
един кръст бе издигнат към небето,
той бе от просто, грубо, недодялано дърво,
но ето, там на него разпнато бе на Спасителя телото свето.

Това бе Моя Син, Цар вечен, изначален.
Дойде при вас препълнен със любов,
дойде да стане ваший път и истина и сила,
на саможертва зарад вас Той бе готов.

Донесе ви живот и свобода и светлина във този свят,
а вие си затворихте сърцата и ума,
и рекохте "махни го този", и "разпни го" на Пилат,
и искахте върху чадата ви да падне на Невинния кръвта!

Добре, разпнато бе телото Му на кръста,
и капка подир капка изтичаше на Моя Син кръвта.
Бледнееха страните, устните, челото,
страданията нечовешки замъгляваха очите и ума.

Но Той пак любеше, дори и там в мъката безкрайна,
и пак с последни сили каза: "Татко Мой, на тях прости".
И пак със нежна обич, чиста, всеотдайна,
Христос поглеждаше към вас, човеци зли.

Той знаеше цената на живота,
но всичко даде Сам до край на Голгота,
плати с живот и кръв за теб, човеко,
за да изкупи твоята душа от грях и от смъртта.

Ти пак си сляп, о пак си неразумен, клети,
не можеш нищо май да разбереш сега,
ти беше роб на грях коварен, тежък
и стенеше във мрачните вериги на смъртта.

Душата ти обречена е на безкрайни мъки,
без Бога, без Спасителя, ти ще погинеш в тъмнина.
Нечисто ти сърце е пълно със отрова смъртоносна,
която те разяжда през всичките ти дни в света.

А ти сега си сляп, това не виждаш,
а ти не чувстваш, че умираш всеки ден във грях,
а ти не знаеш, че душата ти във смут изстива,
защото след смъртта на тялото, пред Мене ще застане тя.

Сега се ти залисваш тук и там с каквото си намериш,
в компаниите весели, с вино, с тютюн, с вещи и коли,
прекарваш времето си в суети и глупави забави,
и твойт ум зает е само как да припечели повече пари.

От пусто в празно все преливаш,
безумний, ти погиваш в този свят!
Живота ти безцелно преминава във неволи,
дорде за тебе чуят, че си свършил земний път.

Но после! Даваш ли си сметка после що те чака?
Пред Мене идваш гузен, изтрезнял
и търсиш да се скриеш нейде клети,
внезапно сам тук истината веч прозрял.

Спомни си ти сега за Онзи там, разпънатия на Голгота,
Аз Го пратих тогава и за теб,
Той носи твоето спасение от гроба и смъртта,
Той твой Живот е, твое опрощение, човеко клет!

И ти, който объркано стоиш сега пред Мен,
незнаейки какво да мислиш веч,
знай , ето, Аз Творецът, очите ти отварям в този ден
за Истината, Пътя и Живота вечен в този свет.

Това е Сам Исус Христос, Син Божий, Цар и Господ!
Пред Него ти ела! На колене сърце си постави,
очите отпрати си към разпънатия на Голгота,
Той Своите ръце към теб простира с милост, разбери!

Аз Сам обръщам се към теб, ела човеко ти живот да вземеш!
Ела, о бедний и повярвай в Мен, Аз искам да живееш запомни!
Ако на Мен се довериш и с вяра Ме приемеш,
то Моя свят Отец със милост твоят грях ще ти прости.

Ела, Аз чакам те, отдавна викам твойто име!
Ела! Виж раните от гвоздеи още са на дланите Ми тук,
виж капки кръв изцеждат се от Мойте рани,
та Аз те любя, затова приех смъртта без звук.

За своята душа, за теб, що в агония се свиваш,
за теб, що тръпнеш в безпокойство пред смъртта,
за теб, що с цяло си сърце за мир, покой жадуваш,
за теб, що търсиш да запълниш с нещо своята самота!

Ела, подай ръка, пред теб се спирам!
С ранена Си ръка Сам хлопам на сърцето ти сега.
На Мене погледни, разпнатия за тебе,
и Ме пусни, Аз нося ти Живот от вечността!

Ти слушаш на Исус зова любящ, човеко!
Повярвай, Той е пътя към Живота!
Назад не се обръщай, скъсай с неправдите си зли!
Поискай сила и на сърцето ти ще стане леко,
и Сам Той ще те изведе към чудни висини!

От тебе ще извади всичко що те опетнява,
омразата, лъжата, лицемерието, завистта,
ще махне своята безумна гордост, що те ослепява,
ще те очисти от безверието и жестокостта.

Ще ти даде сърце любящо, меко,
изпълнено със нежност, топлина,
ще вложи във душа ти милост свята
и много кротост, мир, покой, виделина.

Приятел верен на земята знам, че нямаш,
човешката любов е користна, помни!
А чудният Исус, що Сам възкръсна в слава вечна
ще те дари с приятелство най-истинско завинаги!

И няма да си вече сам, Той с теб ще бъде, о човеко!
Ще те теши със Своя Дух във твоя път,
ще учи те във святост да живееш, сине,
ще те научи да обичаш, ще направи те свят съд.

Така когато ти пред Мен застанеш сам след време,
не ще да бъде в срам обвито твоето чело,
а ще получиш милост най-голяма,
живот безкраен в радост там, на Святото Небе!

Писмо 7

Стани о, робе, събуди се,
грешните вериги отхвърли,
от сън дълбок сега стресни се,
живота свой ти погледни!

Отвори очите си широко,
погледни и виж, че роб си бил
и затъвал си веч по- дълбоко
в живота, който си водил.

Виж че си в окови, да!
Твойте вещи, придобивки
слагат и самар на твоята душа,
тъй слугуваш им сега.

Ето, виното, парите и жените,
цигарите и клеветите
са ти днес приятели, нали?
Но кажи Ми честно, от тях задоволен ли си?

Не стигат ти и пак си празен,
още, още искаш, а какво и сам не знаеш,
и ето, веч живота стана ти омразен,
но че иде смъртта-ти нехаеш.

С черна пелена очите свои си обвил,
ушите си затвори да не чуваш
тоз глас към теб отправен мил,
който казва ти, че на греха слугуваш.

Защо си пълен с яд и недоволен?
Защо Ме мразиш ти със злоба бясна?
Защо не виждаш, че от грях си болен,
защо не искаш да съзреш ти истината ясна?

Защо Ме хулиш, о човек?
Затуй ли, че те любя?
О, скоро свършва този грешен свет
и Аз не искам теб да те загубя!

Промислих Аз за вас люде
живот да ви даря във вечността,
да ви умия тук от ваште грехове,
изпратих ви Спасителя Христа!

Със Свойта кръв плати цената!
С живота Си отне ви Той смъртта!
Отне от вас срама, вината,
даром Той спасение донесе на света.

Колко много те обича Той
и как за тебе е страдал!
О, виж човек-за тебе Сина Мой
на кръст света Го приковал!

Но зарад туй дойде на таз Земя
и верно чак до там вървя,
не издигна глас към Мене в небеса,
да Го избавя тама от смъртта.

Защото знаеше, че само таз цена
ще откупи теб, човеко грешен, от смъртта!
Защото любеше те Той така,
че зарад теб прие да Го убие там света.

Кажи Ми ти кого обичаш
и можеш ли стори това?
За своите деца ти би ли тъй приел смъртта?
Отишъл би ли сам на Голгота?

Смутен си, сам не знаеш ти
и нещо във сърцето ти горчи.
Ти трябва вече Истината да познаеш,
че слаб си много и не трябва тука да се маеш.

Отвърни очите си от тези жалки суети,
отречи се от греха в света!
Махни тез празни си мечти
и отвори за Мене своята душа!

Ще пратя лъч от Мойта светлина
да ти покажа път спасителен сега,
единствен Той на цялата земя
спасение ще ти даде и свобода!

Исус Христос и Господ твой!
Спасителят от Голгота!
На Него повери живота свой,
за да получиш даром го за вечността!

Повярвай само във вестта!
не пренебрегвай си Спаса,
не отминавай Го сега,
кога ти даром дава свобода!

Че този свят омърсен, жалък,
съдба си има знай, предречена от Мен,
и всеки в него от голям до малък
на съд ще дойде в идващия ден!

Ще очистя таз Земя омърсена,
ще и дам ново небе и нови люде,
от всичко грешно ще е тя отърсена
и всеки ще носи Името Ми в сърце.

Но който не е вписан в Книгата на Живота,
живял е в греха и презрял е Спасителя,
който тук на тази земя невидял е Голгота,
не ще бъде в Мойто Царство никога!

Отхвърлен ще бъде той в тъмнина,
ще страда страшно в черна мъка,
завинаги ще плаче в огнената геена,
оставайки вечно роб на смъртта.

В Мойто Царство няма място за лукавство,
няма грях, измама и лъжа!
В него знай е тъй прекрасно,
в мир, любов и светлина.

И всякая изкупена от Мен душа
ще пее песни славни на Христа!
Всеки, знай, ще е във младост,
завинаги ще бъде в радост!

Затуй сега си помисли и избери!
Живота свой ти премисли!
Какво ще да получиш там при Мен
когато дойде твоя съден ден.

Защото всичко свършва, знай!
Ще свърши и живота ти на таз Земя!
Нека Истината в тебе засияй-
имаш ти живот и след смъртта!

И твоята душа ще получи награда
за живота, който тук на земя е живяла,
ако в грях е била-смърта и се пада,
и вечно в ада огнен ще страда!

Ако ли Моята Истина тя приеме
и от греха си жалък тук се отвърне,
венеца вечен от Мене ще вземе
и в Моето Царство завинаги ще се завърне!

Аз воля дадох ти да избереш,
изпратих ти Слова-да разбереш,
подавам ти с любов ръка
и чакам те, ела да те спася!

Ела при Мен, с доверие ела!
Побързай, тичай ти още сега,
че времето лети не спира,
душата твоя нека вече Мен съзира!

Ще ти сваля Аз грешните окови,
ще ти простя, ще те умия,
ще дам спасение и мир, любов,
живота грешен завинаги ще го изтрия.

Не ще да помня вече твоите грехове,
ще те направя нов човек!
Изпълнен с мир, любов и вяра,
ще крачиш ти със Мен във свършващия век.

Ще бъда с теб в борбите,
ще те подкрепям във бедите.
И с Моята ръка, ти знай,
ще ти посочвам пътя към небесен Рай.

Да бъдеш с Мен желаш ли, кажи?
Да имаш мир, любов и радост?
Желаш ли ти помисли,
да имаш вечна младост?

И всичко туй ти давам даром,
с любов протягам ти ръка!
Отвърнеш ли се от греха
ще приема своята душа!

Аз на думата Своя държа
и Мойто Слово истинно е, знай!
Козите от овцете ще разлъча,
праведния в радост ще сияй!

Помни това което казах
и избери Живота, не смъртта!
Аз пътя верен ти показах-
Спаса твой е Господа Христа!

Ще дойде скоро ден един,
кога ще видите Го все вий! Амин.

Писмо 8

Всичко в този свят обречено е, знай,
всичко си има своя съдба!
Човеко! И ти осъден си ако душа ти не познай,
и не приеме си Спасителя Христа!

Сега те виждам как нехаеш,
смееш се със подигравка зла,
но скоро в ужас ще узнаеш,
че за теб дошла е веч смъртта.

Когато те повикам на ответ
ще смееш ли очи да вдигнеш?
Ще можеш ли тогава Бога свет
без срам и ужас ти да гледаш?

Ще искаш да се скриеш ти от Мен,
ще плачеш, жадно просейки пощада,
но нищо няма да те ползва в този ден,
защото сам си взел ти своята награда.

Не поиска на Земята тук да бъдеш с Мен,
не послуша Моя глас що те зовеше,
той викаше те ден след ден,
с любов те той молеше.

Остана си с греха и сам избра това.
Предпочете ти лъжа, измама,
поиска да живееш в суета
и мислеше, че туй е радост най- голяма.

Аз воля дадох ти да избереш,
изпратих и вестител Мой до теб,
молех те с любов душа на Мене да дадеш
и исках да ти дам Небесен хлеб.

Всичко в тебе Аз съм ти вложил-
ум, сърце и съвест и душа,
воля Съм ти подарил
да избереш Живота, не смъртта.

Но това на теб се стори тежко, да!
Помисли си, че никак не си струва.
О, по- добре е да живееш си така,
както свикнал си си досега!

Презря живота си ти сам,
да, сам стори това!
Осъди се на огнен плам,
на вечна мъка ти положи си душа!

Защо? Кажи човече ти сега,
какво ти струваше да видиш Ме в душа?
Аз давах ти толкова много от Мен,
защо не Ме прие в спасителния ден?

О, колко жая ви, човеци зли!
Как страдам Аз за вас!
Не виждате ли, че са преброени вашите дни,
че ще дойде смъртния ви час.

Приемате сила някаква вий-
врачки, баячки, гадатели разни,
признавате необяснима сила вси,
ала в душата си оставате празни.

Защо черното виждаш, о човек?
Защо не прогледнеш ти в светлината?
Да видиш, че тоз мерзък и грешен свет
спечелил си е най- тежката отплата.

Който е в грях върви в тъмнина,
да не би да се видят злите му дела.
Но Светлината побеждава греха,
защото Сам Исус освети света!

Донесе ти свобода и спасение Той,
плати със кръвта Си за тебе цена!
Даде с любов живота Свой,
за да те откупи от смъртта!

Той победи! На кръста стори Той това!
Нима не ще видиш в своята душа,
как силно те люби и колко верен е Той,
нима ще отблъснеш ти Сина Мой?

Колко още думи мога да ти кажа!
Тъй силно любя те и те зова!
Бягай, чедо, ти от сила вража,
ела при Спасителя Христа!

Колко още своята душа ще скита,
докога ще бъдеш ти без Мен?
Бързай чадо, времето отлита,
няма да се върне този ден!

Ако го пропуснеш, ще се каеш!
Моят съд те чака, грешний!
Мен ти скоро ще познаеш,
ала в ужас ще ридаш!

Помисли сега и бързай, пак те моля!
Отхвърли греха и заживей със Мене нов живот!
Приеми в сърце си Мойта воля-
да ти простя и те приема Съм готов!

Все още чукам на вратата ти сърдечна,
още те зова със милост и любов!
Искам да те заведа във радост вечна,
ако сега приемеш във душа си Моя зов!

Тез слова човеко, Аз ги давам!
Моите вестители при тебе пращам!
Ако Ме приемеш, с радост ти прощавам
и вечния Живот ти подарявам!

Мойта воля ти изказах!
Истината свята ти показах!
Имаш право да избираш сам, ти знай-
смърт във ада, или живот във Рай!

Писмо 9

Ето дните крайни тичат, тичат,
бързат и редят се тук без звук,
слънцето изгрява, светлината свети,
после идва здрача и нощта е тук.

Ала всичко става някак бързо,
ето, утро е, след малко иде мрак,
дните кратки са и сякаш
веч не дават ви от силата си тук.

Ех, окаяни и бедни роби слепи,
вие не съзирате, че краят иде веч,
че душите ви във грях са оковани,
стенат и задъхват се във този свет.

Истината що отхвърляте, човеци?
Тя е ясна и реална, в светлина.
Що очите си затваряте, о слепи,
и отдръпвате се с трепет настрана?

Смелост нямате да си признаете, човеци,
че с амбиция и гордост свят се не строи.
Лицемерие и гордост крие ви сърцето,
и безсилието жалко се чете в очите ви.

В себе си човеко, криеш сам страха си,
свойта безнадеждност се стараш да прикриеш ти,
мъчиш се живота си-стена плетарка
да подлепиш с кал и слама, за да не се срути.

Тъй са твоите планове човешки
като слабичка кирпичена стена,
смятал си-ще спира ветровете, нямаш грешки,
на бурята ще устои, не ще те върхлети беда.

Не! Разбрал си сам, че всичко що твориш е жалко,
хилаво и бледо, здраво кат сапунений мехур.

А самият ти признай човече, тук, направо,
че с дъхът си слаб живота свой не можеш задържи.

Е, що си ти? Сал буца кал червена!
Без Мойта сила и без Моя Дух
не можеш да живееш ни минута,
и би останал вечно пясък сух.

Но Аз с любов изрекох "Съществувай!
Живей човек! Светът е твой сега,
на тебе подарих го, управлявай,
но не изпускай Моята ръка!

Ако Ме слушаш и обичаш всеотдайно,
ще благославям твоя труд тук всеки ден.
Ще имаш радост, мир във Мен безкрайно,
ще бъда с теб и ти ще си щастлив със Мен!"

Така постанових за теб, човеко малък,
ала необходимо беше ти да Ме почиташ,
тъй както е добрият син към свой баща,
с любов и радост думите Ми да зачиташ.

Ела сега! Аз искам с теб отново да се срещна!
Ти най- неблагодарно се отнесе към Твореца си
и недоволен си от Мен, защо човеко?
Кажи Ми! Нек застанем в съд като баща и син.

Нек първо Аз да кажа Свойте думи,
нека да ти кажа що за теб сторих,
а после, сине Мой, отговори Ми
и упрека си ти към Мен хвърли!

Земята беше пуста и неустроена,
и тъмнина владееше над ней,
студ глух и мрачен се стелеше,
и неугледна беше таз планета, знай.

Но Аз облякох я във чудна светлина
и слънце топло във небето и поставих,
на него заповядах да изгрява всеки ден,
и теб, човеко горд , да те дарява с радост.

А после разпостлах таз бистра синева,
искрящ от свежест въздух взех в ръце Си,
и като в пелена планетата обвих,
и в своята прозрачна люлка таз Земя тогаз засвети.

И звезден плащ и подарих, та нощем
да се загръща и блести във красота.
Луна сияйна, чиста дадох, сине,
за да я украсява през нощта.

Земята гола тръпнеше смутено,
облякох я в зеленина, обкичих я в цветя,
очите и направих сини, сини,
чрез хиляди прохладни езера.

Тя беше суха, тръпнеща и бледа,
дарих и мощните реки богати със живот,
другар и дадох силните вълни на океана,
и още, чудния и чакан весел дъжд.

На нейните полета разцъфтяха рози,
в планините и зарових скъпоценните руди,
а в дълбините нейни скрих златото и рубина,
в сърцето и поставих огън, да топли нейните гърди.

Но още има. Ще изслушаш ли Ме, сине?
Да, още много дадох Аз на таз Земя,
за да ти служи тя за жилище красиво
и да ти дава в изобилие от своята храна.

Градините Си Сам отрупах, сине,
със чудни, сладки, ароматни плодове,
в пшеницата, във златното и зърно
хляб има и за теб, и твойте синове.

И всичко що около себе си съзираш,
на всичко що се дивят твоите очи,
е все от Мен, Творецът твой дарено,
за да живееш мирен и щастлив във земните си дни.

В небето виждаш птиците тъй мили,
над росните поляни малките пчели,
що ден и нощ за теб се трудят
та тук от техний труд, ти сит да си.

И тъй създадох този дом-градина
за теб човеко, що Ме хулиш всеки ден,
красив и топъл дом ти тук направих,
с любов те обградих, за да си радостен.

Самият теб те сътворих във края,
по образ Мой направих те от кал,
очи ти дадох да Ме видиш и прославиш,
сърце за да Ме любиш Съм ти дал.

Душа ти вдъхнах, от живота Си ти дадох
и вечност ти поднесох като дар.
Над този чуден свят богат и славен,
направих те, о сине, славен господар.

И разум вложих ти, и мъдрост подарих ти,
да мислиш, да твориш, света да покориш,
с ръцете си блага тук да създаваш, сине ти,
и своите братя да обичаш без да се боиш.

Ти имаш глас чудесен, за да пееш,
да възхваляваш своя Бог с любов,
във стихове възторжено да славиш
Тоз, дето подари ти вечния живот.

Ако ти слушаше гласът Ми, сине,
ако живееше по волята Ми тук
и днес би бил кат цар във таз градина,
свободен и блажен би бил, о ти, човек!

Това направих Аз за теб... и още нещо.
Когато ти допусна в себе си греха
смъртта пося от семената си отровни
в телото ти, в духа ти, в своята душа.

Умря ти в своя грях. Сега си сляп, невиждаш,
не чуваш, не разбираш Моя глас.
И таз отрова страшна още те разяжда,
и ти в агония умираш час след час.

Но нищо, че отричаш Ме и хулиш,
и нищо, че с ирония отхвърляш Ме сега,
нищо, че с презрение Ме отминаваш,
Аз любя те, о синко, разбери това!

Желая да се върнеш и при Мен да бъдеш,
Аз всичко ще простя, но сал се опомни!
О, спри да служиш на греха, що те убива!
Ела си, Аз те викам! Идеш ли?

Ти в този вид окаяник си мрачен,
в парцали гнойни е обвито твоето сърце,
треперещ, жалък, в синини и рани,
ти синко стенеш, а душа ти плаче и зове.

Срамуваш се, но горд си още и надменен,
не щеш да преклониш пред Мен сърце.
О, как те любя! Скърбя за теб Аз, сине.
Ела! Към тебе Съм протегнал Своите ръце.

Исус! Ти чул си името Исус, нали човеко?
Какво говори ти, щом чуеш тук за Него ти?
Сам знаеш, Исус Христос на кръст разпнат бе
и умря за теб. За твоите грехове там Сам плати.

Да! Господ Бог, Исус Христос, Спасител пратен
за теб дойде, за да те стопли и спаси.
Душа ти скръбна със любов да приласкае,
да ти даде от Вечния Живот, ако повярваш ти.

Най- свидното Си дадох Аз за теб, ти разбери!
Синът Си свят, възлюбения Мой!
За теб Го дадох, жертва Той да стане,
за да приема те веч чист, тъй както чист е Той.

Простих ти всичко, хулите, упрека,
забравих присмеха, подигравките дори,
не искам да Си спомням даже греховете,
които си натрупал през живота си.

Сега повярвай в Сина Божий, Господа Исуса!
Прободените Си ръце протяга Той към теб,
сърце щастливо иска да дари ти
и Своя мир, покоя Си, о робе клет!

Какво си съгрешил ли? И какво е грях?
Нима не знаеш, че грехът е злите ти дела,
това, че лъжеш и завиждаш , и че мразиш,
това, че лицемериш, и че блудстваш в света

са все от тези грехове що имаш в себе,
и мислиш, че добро е, но грешиш!
Как искам съвест чиста ти да имаш, сине,
и светъл, с добродетели в живота да блестиш!

Това ще можеш ти да имаш ако вярваш,
и разбереш, че ти до тука само си грешил.
О, разбери, човеко пълен с грехове най- тежки,
ако покаеш се, спасението свое си добил!

Аз Съм любов. И от любов към теб простих ти.
Ела при Мен! Синът Ми свят със обич приеми!
Заради Него Вечния Живот ще дам ти,
сал вярвай ти, че Той в кръвта Си те уми.

Това за теб сторих Сам Аз, Творецът твой,
за теб това, човеко Мой, направих!
Сега кажи Ми ти във този съд, о сине Мой,
какво не Съм ти дал, и със какво те тук измахих?

Писмо 10

Милост ще отдам на всеки,
който Мен надява се.
Но побързай ти, смутени,
времето за съд дойде.

Много дни и нощи с думи
Съм зовял и викал Аз,
и при вас за спасение човеци
Съм изпращал всеки час.

Теб, човече, да повикат
там при Мене, при Христа,
да познаеш светлината,
да почувстваш милостта.

Мир и радост ти жадуваш,
но ги търсиш във света,
ала знай- ще ги намериш
само при Спасителя Христа!

Той дарява ти спасение
срещу твоите грехове,
и само срещу покаяние
с милост ще се отзове.

Думи чуй сега от Мене,
благодатни са сега
в тези времена смутени,
сред бедите на света.

Който думите Ми тук приеме,
който с разум разбере,
че за съдба иде време,
че Исус сега зове,

ще се радва на живота
що Исус ще му дари,
ще ликува, ще царува
в благодатни светлини.

Ако вий обърнете Ми гръб
и не щете да ме разберете,
Аз не ще ви моля, да,
а ще ви оставя във греха.

Той покорни към смъртта ви води,
даже вие тичате сами.
Тук сте слепи, със сломена воля,
но пред смъртта ще се отворят вашите очи.

Ще Ме търсите тогава,
ще Ме викате със глас,
но ще бъде късно вече,
няма да ви чуе Спас.

Духа тук души очиства
от калта на грехове,
светлина дарява всеки,
който е със упование в сърце.

Скоро, много скоро тука
ще прославя Сина Свой,
радост, щастие ще блика
тук сред рода Мой.

Завет и подслон, и сила
Съм за всеки Мой човек,
и предпазвам и лекувам,
и за всяка болка тук съм лек.

Моите чеда ще устоят до края,
скърби, болести, тъги
ще преминат без неволя
щом са със Татко Ми Святи.

Аз Исус зова към вази,
пак протягам ви ръка
да ви заведе във Рая,
да ви стопля и спася!

Със любов към вас протягам
всеки миг ръката Си,
и готов Съм да прегърна
всички ви, човеци зли.

Моята прегръдка носи
ващо изцеление, живот,
Моята любов ви стопля,
маха тя от вас хомот.

Мойта милост ви спасява
от греховния ви път,
Мойта кръв ви тук откупва
от живот, що води в смърт.

Силата Ми е голяма,
Сам Отец Ми я дари,
Мойта власт е любовта Ми,
Мойта слава – жертвата Ми.

И смъртта позорна тамо,
що понесох във света,
е венец на милостта Ми
увенчала Голгота.

Тук за болки и страдания,
и за хули Аз дойдох,
и на тежки изпитания
зарад вас подложен бях.

Сал за да ви донеса живот,
сал за да ви спася от грях,
този свят потънал в рова
на безсмислен и безумен княз.

Жертва станах да измия
вас, човеци, от греха,
нови да направя тия,
дето крачат към смъртта.

Да им дам сърца човешки
вместо каменни. Глави
да направя с мисъл ясна
за небе и Бог Святи.

Ето денят приближава,
ида скоро тука веч,
но ще бъда не със милост,
а със остър меч.

За да съдя и накажа
вси човеци по света
що в греха живеят
и отхвърлиха Христа.

Краят, крайт тук е близо,
няма време, стига веч!
Свойте ще прибера скоро,
а безверните ще хвърля в пещ.

Писмо 11

Човеци, пак към вази се обръщам,
поспрате, чуйте Моя властен зов!
Забързани във грижи и тегоби
ще достигнете на края сал до ров.

Спасителната вест е до уши ви,
ослушайте се, чуйте, Аз зова!
Протягам ви десницата Си свята
и искам от смъртта да ви спася.

Човече все смутен и мрачен,
към себе си сега се обърни!
Запитай се къде си стигнал вече,
и що постигнал си през свойте дни?

Сърцето ти покварено от грешки,
душата ти омърсена от грях,
духът ти мъртъв и безличен,
и тяло напоено с дим и прах.

Очи, които гледат да откраднат,
нозе влечащи те към чужда плът,
ум извратен, измамен и покварен,
завеждащ те към ненаситен ад.

Какво си ти сега? Човече, замисли се!
И виж сърцето ти изпълнено със срам,
устата твоя служи за лъжата,
за клевета и доноси без свян.

Защо влече те грях неудържимо?
Защо копнееш за развратни грехове?
Цигари, алкохол, покварени другари
влекат те към бездънни ровове.

Прогнила, извратена и нечиста
е твоята природа във света.
Грехопадението те доведе до развала,
а тя донесе ти като венец смъртта.

Това си ти сега, човеко тъй високомерен,
дето говориш за добро и чистота,
дето морала е сал думи във уста ти
и честност, искреност, за теб са суета.

Ти казваш, че и сам със своите сили
ще можеш да получиш щастието тук.
Ти казваш, че да се усъвършенстваш
ще можеш, ако искаш сам, без друг.

Разчиташ ти на своята сила,
на своя ум и воля се надяваш ти.
А те отде се взеха, неразумни,
а ти самия откъде дойде, кажи?

Не ти ли дадох Аз живот и тяло,
не те ли Аз извиках тук?
Недей високоумства горделиво,
а смири сърцето си пред Моя труд!

Към теб обръщам се, окаяни човече!
За теб Исус биде разпнат на кръст,
със Своята смърт живота ти донесе
и твоите грехове отне без съд!

За тебе се смилих, човече грешни!
Над твойта участ зла прострях ръка,
та Мойта благост тука да усетиш
и милостта Ми да приемеш от Сина.

Сал вяра теб е нужна и полезна,
поискай Ми, на тебе Аз ще дам!
И мир и радост, и утеха сита
ще имаш срещу вяра тука сам.

За истината ти си сляп, човече,
и мъртъв си за святата любов!
От чистия Исусов мир си ти далече,
щом на греха си още ти си роб.

Безгрижно се отнасяш към Исуса
и Той измислица е някаква за теб.
Така ти чул си нейде тук случайно
и си повярвал в туй, човеко клет!

Очите си сега ти отвори ги!
Това е Мойта воля в този час!
Жив труп си в дните кратки тука
и краят твой е вечен ад без Спас!

Аз имам сила да ти дам Живота
и мога от сърце да ти простя.
Туй сторил съм го тама на Голгота,
грехът осъдих и отнех от теб смъртта.

Това, което искам теб да кажа,
ти чуй и запомни добре!
Исус Христос, Син Божий, най- достоен,
изкупи те от всички грехове!

Спасен си, ако си повярвал в Него,
спасен си, ако вярваш, че за теб умря!
Спасен си, ако вярваш, че възкръсна
и даде ти Самин живот за вечността!

Изкупи те Исуса, Сина Божий
разпна на кръста твойте грехове!
Живота вечен, извор непресъхващ,
държи в ръка, на теб ще го даде.

Той Живата вода ти носи, сине,
тя не пресъхва и тече без край.
Тя твойта жажда тъй неутолима
ще утоли завинаги, ти знай!

Ела при истинския извор на Живота
и пий от Него всеки час и ден,
Аз имам тук за всичките човеци
да напоя ги със живот блажен.

Ти нива си, която чака за дъждеца,
ти стръкче си оклюмало в печална сухота.

Това е твоята душа лишена
от Божията благодат, от силата Света.

Аз нося на човеците спасение,
това спасение е Сам Исус Христос!
Аз нося на човеците Небесно изцеление,
което за духа ви мъртъв, е живот!

Тук нужно е вий само да решите
живота свой да поверите Мен,
от греховете ваши да се отвратите
и с упование да гледате на Божий Син.

А сетне да жадувате смирено
със обич да отвърнете на своя Спас,
с копнеж да искате да идете при Него,
щом чуете вий сладкия Му глас.

Простен ще си, човеко, щом повярваш,
че лично теб изкупи Святи Божий Син,
спасен ще си от смърт във ад, където
ще бъдеш ти без вярата във Мен. Амин!

Писмо 12

Елате слепи, бедни, Мои чада!
Защо се скитате далече от дома си?
Затуй, че няма кой тук да ви хване за ръка,
и към Божествения храм да ви отпрати.

Когато слушам вашите стенания,
когато воплите ви чувам Аз,
със жал сърцето Мое се изпълва
и скръб изпитвам зарад вас.

Тъй много са тез люде бродещи, самотни,
човеци с празна, умъртвена, измъчена душа.
О, Мои деца, не чувате ли вий гласа Ми?
Аз съм Спасителя, що ви с любов зова.

Едни от вас Ме чуват и са тъй блажени.
При Мене идват и остават в Моя дом.
Там радост непозната ги обгръща,
мирът изпълва ги и стихва всеки стон.

Те са щастливи, оживяват и от радост пеят.
Възкръсват те за Вечния живот у Господа Отца.
Душите им възторжено Го хвалят,
разбрали веч на своето изкупление прескъпата цена.

Очите им отворени са вече
към Мойта вечна светлина
и Аз, Спасителя Христос, човече,
се радвам за спасените от смърт чеда.

Не искаш ли и ти, о слепи, да прогледаш?
Не ти ли стига да се скитаеш сам във мрак?
Какво ти притежаваш тук без Мене-
едно окаяно тело, една душа разядена от грях.

Богат ли си? Що имаш още ти, човеко?
Това което имаш е сал прах, що вятъра ще разпилей.
Не си помислил, че във твоето тело душата
трепери в ужас и от скръб линей.

Тъй беден, сляп и гол си, дрипи те покриват,
в нерадостни страни се скиташ духом ти.
Пустинята изходил си в застинала тревога,
но своя тъй мечтан оазис не намери го, нали?

Във кръг въртиш се и на място тъпчеш,
и то защото тъй си сляп и уморен до смърт,
и твоите грехове кат шипове в мяса ти,
не дават ти ни мир, ни отдих в твоя път.

Какво си припечелил във живота си, човече?
Какво спестил си в своите кратки дни?
Несгодите и мъките натрупал си в сърцето,
и огънат на неизвестността в душата ти гори.

Къде отиваш? Ето, празни са ръце ти.
Що носиш ти, човече, тъй прегърбен, уморен?
Душата твоя празна е и скръбна, клети,
не смей ни радост да поиска, ни мир от Мен.

А колко много искам да те стопля,
да ти покажа правилния път,
облечен да си в царствена одежда,
в ръцете носещ плод благословен, богат.

В сърцето ти окаменяло рана тежка зее,
и червеят на грях и зло дълбае го отвътре,
разядено и умъртвено от неправди, то не пее,
а с тежък вопъл стене жално, клето тръпне.

Умът ти овладяват помисли нечисти, зли,
устата скверни, недостойни думи бълва,
омразата прелива в тебе, завистта не спи,
и ето тук Ме разбери-теб смърт те цял изпълва!

Зараза страшна крие се у твоята душа,
знай, силен враг те в този свят владее,
той гони те безспир и удря с тежкия юмрук,
така че изтерзаното, измъчено сърце със кръв да се облее.

И ти търпиш жестокия хомот, не викаш Мене,
замлъкналите устни тук за помощ не отваряш.

О, знам, че ти не Ме познаваш и смутен
не търсиш никой, що тук утеха да ти дава.

Но ето, Аз дочух безмълвния ти стон, о, бедни робе,
сърцето твое думичка една беззвучно промълви,
то каза „Боже мой“ и толкоз, друго няма,
но стига то, Исус да чуе и да те от игото спаси.

Ти жаден си за ласка, за милувка,
ти жаден си за верен, истински другар.
Ти търсиш някой, който с теб да бъде редом,
да ти помогне, от душа ти да отмахне непосилния товар.

Ти натоварен си с позор, със мъка тежка,
душата твоя уморена е до смърт,
но има, има знай Един, що мож да разтовари,
що може да помогне ти, когато носиш своя кръст.

Един велик, Един превъзвишен и светъл,
Един що носи царски скиптър и корона на глава,
Един, що зарад теб кръвта проля Си,
и ти донесе Живота Вечен, там на Голгота.

Той е Спасителят ти, що те люби във сърце Си,
Той истински възлюби те, затуй и слезна от Небе,
видя безкрайните ти скърби, постоянните тревоги,
и ето рече: „Отче, нека да изкупя земното дете“!

„Цената скъпа е, но Ти дерзай, Мой Сине,
Аз също любя земните, окаяни деца!
Иди, Ти любиш ги тъй силно,
иди, с кръвта Си изкупи ги от смъртта!“

Те са отстъпници и непокорни люде,
отrekli са Творецът свой, и Теб ще отрекат.
Не ще приемат Те и с присмех ще Те хулят,
и най накрай на смърт позорна ще Те предадат.“

Но Господ Бог любов е, милост е пречудна,
цената скъпа с радост тама заплати.
Изстрада, но изкупи своята душа презряна,
и своята страшна смърт със сила победи.

Ти си свободен веч, но ето че не знаеш.
Към Него, към разпънатия на Голгота погледни!
Там остриите пирони във ръце Му са забити,
и свята кръв тече, тече во век, ти запомни!

Под този извор застани и сам ще видиш,
как чудно този извор душата ще омий!
От тези свети рани все излива се кръвта Му,
и чисти всяка душа, за да живей.

От там извира светлина Божествена и чиста,
и всеки що във Него, прикования се взре,
веднага Божий Свети Дух душата му докосва,
и тази светлина прониква в тъмното, изстинало сърце.

Ела! Ей там ти погледни, където сочи Моята ръка,
погледай, Аз докосвам се до твоите очи,
сега ти виж оазиса, що търсиш тук от вековете,
там в него Извор има, що жаждата ти ще задоволи.

Водата жива е, и който пий от ней
навеки жив ще бъде, в светлина ще обитава.
От негова утроба, също извор ще тече
за Вечния Живот, що само Господ подарява.

Този чуден извор е Исус, изпратения от Небето!
От Него щом ти пиеш с вяра, запомни-
ще бъде оживяло и очистено от грех сърцето,
и няма то да вкуси от смъртта на грешници!

Ела, о бедний, чуй- Исус те кани!
С любов изпълнен е тук Неговия зов,
ела и виж тези страшни рани,
и намери покой и мир, и радостен покров!

Грехът е жило страшно, носещо смъртта ти,
в душата ти забодено е постоянно, да!
И ти от туй си станал и невярващ, и нерад,
но има начин да излезе той от тама веднага.

Сърцето твое е изпълнено с неправда
и ти облечен си със тежката си участ.
Един е, който може да очисти, да спаси,
и Той е чудния Спасител, Исус Христос наречен!

Но само ако искаш Той ще ти помогне,
ако Му вярваш, ако Му се довериш.
Тогава Той със радост тук при теб ще дойде,
и силен е от грях и смърт да те спаси.

Ала ти бродещий в скръбта, човече,
сам трябва да покаеш се, назад да не вървиш,
и грешките си стари веч да не повтаряш,
и повече в сърце си грях да не държиш!

Тогава! О, тогава знай, ти уморен човеко,
ще можеш да получиш тука Моя сладък мир!
Душата ти ще опростя, ще я спася вовека,
Исус тогаз ще вземе те до Себе Си на Своя сладък пир.

Аз съм простил на всеки още на Голгота,
като с черта задраскал съм там твоя грях!
И ето, казвам пак на всички люде тука-
повярвалите в Господа Исуса, ще взема там при Нас!

Писмо 13

Едемската градина чака тебе,
там чудна пролет все цари,
и тихо ромолят безброй потоци,
и силна светлина навред струи.

Огрява тя със блясък цялата вселена,
цветя разкошни вечно там цъвтят,
небе в лазур и багри светлосини
сияе нежно, там царува благодат.

И тази благодат цари во всъде,
на струи чудесни блика радостта.
Зари чаровни къпят звънкоструйни
безбройни птици. Пее младостта.

Там старостта не съществува,
там вечна младост и любов цари!
Ехтят и носят се в ефира позлатени
безбройни песни, няма там сълзи.

Сред тая тъй прекрасна пролет
е мястото дето Исус царува.
Сам Бог могъщи вази обещава,
там да живеете и пеете в забрава.

Той тъй ви люби, толкоз милостив е,
и вас, човеци непокорни, кани пак,
желае във душите ви живот да блика,
и щастиято истинско да имате за дар.

Море от радост и от песни чудни,
море сияещо в любов трепти.
За вас, избрани Мои, създадох туй, което
нито видели сте, нито сте чули тук дори.

Предлагам ви Аз всичко туй за малко,
за вяра само във Христа Исуса
предлагам ви духовното богатство,
защото ви обичам всите тука.

О, колко Аз ви любя, скъпи сте Ми!
Смърта, която преживях- за вази бе,
ужасни мъките там бяха и кръвта Ми
на струи течеше, беше Ми тъй зле.

Но вярата в живота Ме държеше,
но вярата, че ви спасявам Аз тогаз
ми даваше от своята сила свята,
чрез ней смъртта мъчителна Аз издържах.

Отецът Мой дари ми тази вяра,
със силата Си мощна Мен обви.
С любов Божествена обгърна Ме тогава,
защото ви обича вас, човеци зли!

Да знаехте какво ви чака в Рай,
какво за вас приготвил е Отца Ми,
не бихте Ми обърнали гръб свой,
а дали бихте Ми сами сърца си.

На Мен опрете се, повярвайте Ми вий!
Аз пътят Съм към Райската градина!
До Мен сега си близо, брате Мой,
подай ръка догде не Съм отминал!

Защо живееш във заблуда?
Защо Ме смяташ за измислица добра?
Аз жив Съм, мощен в Своята сила,
и искам, много искам тебе да спася!

Душата си пред Мене отвори ти!
С доверие към Мене погледни!
Аз Дух Съм, Мен Исус изпрати
да ти говоря и оправя пътя ти!

Ти Мен не мож да видиш с тез очи човешки,
но можеш да Ме чувстваш във душа,
Аз нося радост, мир, лекувам рани тежки,
що теб нанася ден и нощ врага.

Не искаш ли да те подготвя за безкрая?
Да те очистя от вси смъртни грехове
и да ти дам възможност сам накрая,
да чуваш ти Исус и Бог от свялото Небе!

На теб, човеко слаб, Те пращат тези думи,
и Аз, Духът на Бога ти говоря, знай!
Тез думи носят ти утеха и спасение,
ако повярваш в тях, ще бъдеш в Рай!

Писмо 14

Днес ако чуеш гласа на Исуса,
сам се към Него с любов обърни!
Носи ти Той във ръка Си Живота,
носи ти радост за идущи дни!

Чуваш ли силния глас на Исуса?
Чуваш ли как те приканва сега?
Време за губене нямаш, поспри се!
Тук размисли и повярвай в Христа!

В Словото Мое записано там е,
който повярва във Спаса Христа,
себе си тъй ще спаси за живота,
също и дома от страшна беда.

Грях и то тежък тежи над глави ви,
тежко е бремето, що е във ваще сърца,
туй е безверие, туй е и гордост,
вие сте роби безволеви тук на врага.

Свойте вериги вий носите с мъка,
тегне безмерно над вази греха,
сила и радост мечта са тук само,
блян непостигнат от вази в света.

Ала насам към Исус погледнете,
вижте що носи ви Той от Небе!
Блика от Него и сила и радост,
тебе желае, бедняко, да ги даде!

Ако повярваш на светлия, любещ Спасител,
ако във Негово Име повярваш сега,
бленувани няма да са веч мечтите,
а днес ще ги имаш наместо скръбта.

Свойта посърнала, тъжна душа
ти ободри и засмей се, човеко,
теб те Исус от сърце възлюби,
твойте погрешки Аз простих ти довека.

Завинаги мир в душата ти смутна,
желая чрез Духа да сложа накрай.
И песен щастлива, и радост с усмивка
на твоего лице отсега да живеи.

Поискай ти всичко това срещу вяра
и с милост ще тебе го дам веднага.
Греха и живота погрешен, махни го!
Желай да си чист и във святост добра!

Да следваш Исуса Божествен и ясен
ще можеш ти само със сила от Мен.
Живота си тук остави, той е есен,
Аз пролет сияйна на теб ще ти дам!

Излез от света тъй суетен и глупав,
измама, лъжа и сплетни остави!
Във гроб положи гордостта и греха си,
завинаги зло и неправдата тук намрази!

Живей по законите свети и ясни,
що твоят Творец ще запише у теб.
Нек скромност и милост на теб са украса,
и вечно добро да е тебе насъщния хлеб!

Живот Вечен, прекрасен, сияен,
живот радост и песен, светлина и мечта,
ще дам срещу вяра в Исуса, Син Божий,
ще дам срещу обич към светлий Христа!

Писмо 15

Призовавам вси човешки същества
да обърнат се към Изгрева, що иде!
Ето времето настъпва за света,
истинската Светлина да озари на вси душиите.

В мрака са кат слепи вашите очи,
за да виждате добре, тук нужна ви е светлина.
Аз ви дадох слънцето в небето да свети
и да топли вашите от кал тела.

Но в душиите ви е непрогледен мрак,
ни звезда не проблесва, нито лъч светлинен.
Тази черна, страшна тъмнина отвред
във сърцето ти царува, о човеко, тъй наивен!

Как учудвам ви се всеки път
щом съзра живота ви греховен,
ето, вярвате на всякакви лъжи,
що предлага ви света отровен.

Даже най-невероятните измислици, о да,
възприемате със вяра и буквално.
Вярвате на смешни, глупави неща,
що дочувате да се разказват самохвално.

И приемате един от друг греха,
който дните ви запълва и ви покварява,
цял ден се предавате на смешна суета
и животът си иждивяте в добиване на плява.

Празен и суетен е всек земен миг,
изживян без радост и без мир в сърцето.
Замаените ви от лъжи човешки умове
безнадеждно слепи са и мъртви, ето.

Дните пълните с ненужни и отвлечени слова,
цял живот парите гоните във надпревара.
Мисъл сал една в душиите ви лежи-
повече и повече пари, богатство, светска слава.

А храната станала е самоцел в живота ви,
угоявате телото си, що идол веч ви става
и не знаете, о вий човешки същества,
че това тело е временно и се унищожава.

И когато в туй тело настъпи смърт,
всичко що за него сте правили стойност няма,
а пък своята душа, потънал в грях човек,
ето, тук пред Мен Твореца, на съд ще се явява.

Всичко ти оставяш тук на таз Земя,
от земята идеш и телото ти се връща в нея!
Твоята душа и твой дух, що Аз Съм тебе дал,
връща се при Мен, отчет за земни си дела да дава!

В беззаконие живееш още от рождението си,
на родителите ти грехът посят е в тебе.
Тъй го носите, предавате един на друг
още от дълбока древност, от Адамовото семе.

Непокорство, лицемерие и злоба,
гордост и безумие, човеко,
крие твойта тъй окаяна душа,
що ще върне се при Мене на Небето.

Но с това, което носи тя
няма да живее сред светците!
Ада ще и бъде дом във Вечността,
дето нямат край ни воплите, нито сълзите!

Твоего безверие и подлост, алчността
са достатъчни във ада ти да влезеш.
Знай, че ада има сал една врата,
ала изход няма откъдето да излезеш!

Затова сега говоря ти, защото ти си сляп,
пътя към Живота го не виждаш,
във душа ти непрогледния и страшен мрак
пречи ти, човече, истината да прогледаш.

Грях коварен те е хванал за ръка,
води те кат роб към адовите порти,
ти покорен влачиш своите крака
към тъмнината, в що вовек ще си затворен.

Ала Аз те любя! Зная, ти сега си мъртъв в своя грях.
Искам да помогна ти във Моя дом да дойдеш,
само своето сърце към Мен, Твореца обърни,
и ще дойде този чуден миг, за истината да прогледаш.

Колко пъти викал Съм към теб,
ден и нощ зовял Съм те, човеко!
Искам да Ми станеш като син,
що баща любящи да дари с богатство свето.

О, недей да бягаш ти от Мен!
Чуй, Аз искам да ти кажа, че любов Съм,
Аз те сътворих за свят блажен,
да живееш вечно с радост, с мир и песен.

Пратих и Сина Си, Господ Бог Исуса
там, във долината смъртна да те търси.
Той те люби истински, помни го!
Затова и Свойта кръв проля на кръста.

Ето, виж, мнозина твои братя са спасени,
ето, подари им Сам Живота вечен,
в святата Си кръв ги тук уми
и им даде вместо смърт, живот в безсмъртие облечен!

Искам и на теб да дам това,
Господа Исус е в този миг до теб, човеко,
хлопа със прободените Си ръце
на сърцето ти, за да те Сам благослови вовека.

Отвори го, хайде, не Го карай да те чака!
Твоята душа във радост сладка ще трепти
щом Исус допуснеш, щом приемеш Го, веднага
светлина и сила във сърцето ти ще зацари.

Питаш Ме, но как сърце си да отворя?
Как да пусна Го при себе си сега?
Ето как човеко-сал в Исус повярвай,
и назад към своя грях не се обръщай никога!

Довери се Нему, знай, Той нежно те обича.
Милоста царува във сърцето Му от века.
Там където Го допуснат щастieto идва,
и спасението става огърлица на човешката душа.

Знаеш ли, че ти изпълнен си със грешки,
без да знаеш ти живееш в грях всек ден.
Що е грях тук, питаш Ме ти по човешки-
туй неправда е и беззаконие, и плен.

Ето пушиш, тровиш тялото, що Аз ти дадох,
пиеш и отрова нова вливаш му сам ти,
после лъжеш и одумваш, клеветиш безмерно,
тъй раняваш съвестта, що пак Аз дал Съм ти.

Брата си, човека, с думи си отровни ти убиваш,
негово сърце раняваш със слова-изострени стрели,
клеветиш го, злоба черна те облива
кат го видиш, че се радва в свойте дни.

Ако ли пък има и добро богатство,
ти не мигваш в свойте нощи,
мислиш и кроиш си планове нечестни-
как да го настигнеш и задминеш ти,

за да можеш сам при случай да му се присмееш,
да го боднеш с думите-жила,
че си се издигнал веч над него,
че си се обогатил и имаш повече в света.

Другаде пък се оплакваш лицемерно,
че ти недостига, че живееш бедно, с мъничко пари,
а угоен си и твоето сърце тъй затлъстяло,
друго на човеците около теб крещи.

Лицемерецо, нещастний робе,
знаеш ли, че те очаква вечна смърт?
Тоз живот, що мислиш че добре живееш,
прах е, що най лек ветрец ще пръсне в миг!

Ти така научен си и мислиш, че това живот е,
мислиш, че е редно ти да скиташ във греха,
да прелюбодействаш, да завивдаш и да лъжеш,
да крадеш от братята си радостта, покоя и мира.

Ти научен си, че няма Бог, че само ти си,
мислиш, че не вижда никой в своята душа.
Колко много ти грешиш сега, човеко,
Моите очи те наблюдават всякога!

Всичко що си вършил е записано вовека,
всяка твоя дума, всяка твоя помисъл-и лоша и добра!
Всяко твое дело и добро и недостойно,
вписано е в книгите Ми за всегда!

Где ще да се скриеш, щом пред Моя съд застанеш,
гузната душица твоя, где ще скриеш ти?
Цялата вселена тама ще те гледа
и животът недостоеен твой, пред всичките ще се яви.

Ти не мислиш за това, нали човеко?
Ти научен си, че всичко свършва със смъртта.
О, прогледай, опомни се и греха си остави,
само тъй от тоз позор ще мож се отърва.

Зная, че не можеш сам, ти окован си във вериги.
Злите демони на Сатана (клеветника) са в твоята душа,
дом са си направили във нея
и се подиграват с тебе, дено и нощя.

Сал Исус, Синът Ми тъй прекрасен
може да развърже те, да те освободи!
И свободен, с Него в светъл път да крачиш,
там към радостните, вечни Райски дни.

Твой Спасител е Исус, ти приеми Го!
Сал повярвай, Той до тебе е сега!
С цяло си сърце извикай ти към Него,
и ще стане чудо в твоята измъчена душа.

Ще просветне Истината чудна,
твоего сърце ще се изпълни със любов,
тежкия товар, що тъй ти тегне
ще го вземе Той, Исус, и ти ще станеш нов.

Него Съм изпратил, Той ще те съживи,
Неговия Дух ще те за Вечния Живот новороди!
Святата Му кръв грехът ти ще умие,
тъй че твоята душа във светлина да заблести.

Вяра трябва сал да имаш в Него,
своего сърце, душата си, на Моя Син предай!
Той в замяна Вечният Живот ти подарява
и щастлива вечност в Божия пречуден Рай.

Зарад Него, Аз Творецът ти прощавам,
всичките ти беззакония ще Сам изтрия, запомни!
Греховете ти ще залича, от книгите ще ги зачеркна,
ако ти приемеш Моя Син Исус в сърцето си.

Писмо 16

Настъпва тишина необичайна, мъртва,
светът притихва във тревога, нещо го гнети.

Каква е таз надвиснала беда, злокоба?
Защо небето е намръщено и огнено свети?

Във стихналия ужас тръпне цялата Земя,
във въздуха трепти тревогата неясна.
Защо, о ужас, си обхванал тез окаяни души
и мачкаш ги във огнени си пръсти?

Защо е мрачно, грозно туй небе сега?
Защо скали и бездни тържествено мълчат?
Защо огромните вълни на океан могъщи
притихнали във някакво очакване стоят?

Дойде ли във душите ви, човеци непокорни,
съзнанието за настъпващия край?
Великият Господен ден е толкоз близо,
затуй са в ужас непокаяните, знай!

О, бедни Мои чада, обзети от тревога,
защо са в ужас вашите души?
Дойде ли светлина в сърца ви тъмни?
И истината вече виждате, нали?

Безумните се лутат сред печал и скърби,
отчаяно поглеждат те един към друг.
Какво да правят, питат се неволно,
сред безнадеждност те се взират в страшний път.

Покруса и печал, страшна мъка
в очите им прочитам в този час.
О, слепи, немощни, нещастници човеци,
защо отхвърлихте във гордостта си Господа Исус?

Сега е много късно, вие Го отрекохте, осмяхте,
със подигравка произнасяхте тук името Му вий.
Не искахте да чуete за любовта Му,
дори не пожелахте да погледнете към Божий Син.

Защо? Нима Той зло ви причини, о люде?
Какво ви стори Той, когато тук при вас дойде?
Защо презрахте любовта Му и Го приковахте?
Защо с пролятата Му кръв се подиграхте?

Обърнахте се гърбом, горделиво се изсмяхте,
с небрежност се отнасяхте към Неговия зов,
а Неговите думи, думи на Живота бяха,
стъпкахте ги в нозе си и отминахте във своя грях.

Сега треперите, сълзите капят от очите
и търсите местенце да се скриете от Неговия гняв.
Нозете ви омекнаха, не слушат ви ръцете,
сърцата ви се разтопиха като в огън жив.

Къде? Къде ще скриеш се човече, питам те отново?
Земята тясна е за грешника в този час.
Където и да идеш-Той, Исус те вижда
и няма да отбегнеш ти от справедливия Му гняв!

А срещу теб е и творението цяло,
Земята те не ще, не те приема тя.
Скалите не разтварят се за тебе,
морето те отхвърля, защо да го мърси душата ти с греха?

Сам с беззаконието си, с греха си,
отритнат и отречен си от всичко тук.
Лице в лице срещу Съдия строг и вечен,
застинал си в ням ужас и без звук.

Поисках да спася те, да те стопля,
поисках да ти дам и Вечния Живот.
Затуй изпратих Своя Син Исуса
да ти покаже истинския път.

Но ти не пожела. Презря Ме и отмина.
Ръката Му протегнатата отблъсна с яд.
Гласът Му те повика с нежност блага,
но ти отхвърли Го и пожела живота в ад.

Добре, сега защо трепериш в смут, отчаян,
и молиш се за милост с разкаяние в очи?
Сега си спомняш как те виках, как те чаках,
как ти отрече и отхвърли си Спасителя, нали?

Нещастнико, защо отрече Тратеника Мой?
Ти вече си осъден, огън вечен те очаква!
Не ще смиля се веч, бунтовнико, ти знай,
присъдата е окончателна и ти погиваш безвъзвратно!

Това ,човеко бедни, те очаква скоро.
Пред теб картината на туй, що иде Аз показах.
Сега ти още малко време имаш
да си помислиш, благовремие ти дадох.

Тъй както пътник закъснял
надява се на влакът най- последен,
така и ти си като него, с неговия дял.
Последний влак е този зов нагледен.

Ти ако пак се колебаеш и изпуснеш го, помни-
не ще заминеш за земя блаженна,
а без надежда ще преминеш и последните си дни,
и идващата твоя гибел ще е неизбежна.

А колко много те обичам Аз, човече грешни!
Аз Съм Творецът и на теб, и на Вселената безкрайна.
И толкоз много любя те, че зарад теб, човеко,
единственият Син Свой, Сам за теб отдадох, знай го!

Как свидна ми е твоята душа човече,
как пълно с жалост е сърцето ми към теб!
Защо си толкоз огрубял в греха, човеко,
та не разбираш, че добро желая ти в тоз свет.

Как светия Мой Син увисна там на кръста,
и как бледнееха страните Му,
и гаснаха очите, знаеш ли, кажи Ми?

Ти чул си как Той умираше отречен и за теб,
как плащаше с кръвта Си своята душа , о слепи.
Ти проумяваш ли таз Негова любов, човече?
Ти проумяваш ли защо заради теб умря на кръст?

Разбираш ли, че скъпа е цената дадена от Него за душа ти,
разбираш ли, че зарад тебе там тече Неговата кръв!

О, ако ти би разумял със слабия си ум, човеко,
как много Той обича своята душа окаяна, несрета,

о, ако ти би проумял на Неговата жертва истинската и цена,
ти би покаял се във вретинце и пепел пред нозе Му свети!

Той има власт и над Живота и смъртта,
възкръсна Той, защото Сам живота носи!

Той сам прие човешки образ, стана път,
за да помогне ти да стъпиш на крака си, робче.

Да ти открие Истина една,
да донесе ти Светлината вечна,

да влее у душа ти радостта,
да облече те в дрехата на святост, ето.

Той ти донесе Вечния Живот,
чрез кръстната Си смърт Сам ти го подари, човече!

Условието малко ти ако изпълниш днес,
ще имаш го Живота Вечен!

Това е леко, изпълнимо е за теб.
И близо, много близо до уста ти!

Това е вяра, вяра във Сина Ми свет,
това доверие е в Бога, сине клети.
Когато вярата изпълни твоето сърце
ще дойде прояснение в ума ти.

И ти със светнало във радостта лице
ще разбереш, че веч спасен си.
Исус е твоето спасение, помни!
Той е Спасителят, Той е Живота, Пътя!

Чрез Него ти ще радост наследиш,
във Него пълнотата Моя ще намериш, ето.
Покай се, чадо! Аз те любя, разбери!
Как много омърсен си в грехове безмерни!

Сал там пролятата на кръста кръв, помни-
умива те от тях, ако повярваш, маловерни!
На теб е нужна вярата във Мен,
тя ще те крепи в тревоги и несгоди,

тя ще ти дава и крила, за да летиш
към свят блажен, где радост има, бедни.
Тогава друга ще е твоята съдба,
картина друга ще е посоката ти, о човече!

Как ти ще срещнеш с радост Вечността,
как смърт, печал и страх от теб ще са далече.
Когато дойде най- великия Господен ден
не ще топи се в ужас твоето сърце,

а с радост пълна ще е твоята душа в тоз миг блажен,
и с любов ще гледа веч към теб Исус от свялото Небе.
Той ще те вдигне на прободени ръце,
високо ще издигне те във радост,

и ти ликуващ ще възпяваш Бога от сърце,
отивайки във Царството на вечна младост.
Не ще да търсиш място да се скриеш,
когато Той, Исус, застане пред света,

не ще затваряш в ужаса очи си,
когато Той погледне от Свойта висота.
А радостно ще викнеш "Алилуя,
хвала на Тоз, що ме изкупи от смъртта!"

И твоето сърце възторжено ще хвали
Спасителя Исуса, на Бога свят Сина.
Така ще бъде, ако Го приемеш днес,
защото утре ще е късно!

Така ще радваш се във вечността, о мъничък човек,
ако обикнеш Го и Му се довериш напълно!
Аз те обичам, искам и да те спася
от страшна гибел, и от огнения пламък!

Аз искам Вечния Живот да ти даря,
затуй ти дадох Своя Син, човеко малък!
На Своите тъй любещи ръце
Той ще те пренесе през бездните на океана,
и Неговото нежно, всеотдайно и добро сърце
ще стопли твоята душа самотна и окаяна.
Ще носи твоя тъй горчив товар,
ще влива сили в теб, човеко морен,

ще пази те от бури, ветрове,
и ще те заведе във свят преславен.
Подай Му своята ръка тъй слаба!
Сърцето си широко отвори!

Душата ти жадува за отмора,
жадува някой с нежност да я приюти.
Това знай, може само Той, Исус,
Той реален е и ти ще Го познаеш, о човече!

От теб не е далече Той сега,
и чука на сърдечните ти двери вече.
Богат Съм с милост Аз към теб сега,
препълнена с любов към теб е Моята душа!

Да те спася копнея всеки миг,
подай Ми своята тъй немощна ръка!
При Мен покой е, мир и светлина,
при Мене ще отдъхне душата ти печална,

ще грейне във очи ти радостта,
ще се изпълни твоето сърце с любов омайна!
Ела! Аз Съм до теб, повярвай Ми сега!
Ще разбереш ли как те любя, о човече?

Как Сам копнея да ти дам, о да,
с любов безкрайна, виж, Живота Вечен!

Писмо 17

Вгорчени са човешките сърца
от горести, тъги и остри мъки,
погиват във невежество сега
тълпи отчаяни и гонени от враг свирепи.

Пътеки вредом се простират пред света
с примамливи реклами и картини,
те канят днес човешките чада
да ги поемат, за да стигнат в цъфнали градини.

Но туй мираж е нереален и лъжлив,
не водят тези пътища към щастие и радост!
Това са клопки на врага проклет,
що сам поставил е, душите да пропадат.

Върви той в ръка с грехът и кани,
с омаен глас приканва дявола човека:
„Ела при мен, човече, ще ти дам плодът
на удоволствието, на разкоша и парите!

Не спирай, не оглеждай се встрани,
не слушай съвестта си, тя е неразумна!
Вземи това, що ти предлагам аз
и ти ще си щастлив, човече умни.

Ще служиш си със мойте мерила
и сам ще видиш, че ще се издигнеш,
на теб ще се покланят люде и царства,
в крака ти ще е този свят, ще видиш!

Ти слушай ме, аз силен съм във този свет,
и ще получиш за награда земна слава.
Парите ти не ще да имат чет
и ти в охолство ще живееш само.

Ала аз мъничко ще искам във отплата-
душата ти и нищо друго, знай!
Тя теб не ти е нужна на Земята,
затуй сега на мен, на мен я дай!

Недей да мислиш тук за вечността,
жизнa на земята е, човече!
Живей без скруполи, не ти е нужна честността!
Когато с теб съм, няма страшно вече.

Ще скривам тъмничките ти дела,
не ще узнае никой помислите твои скрити.
Със всички средства можеш да си служиш, да,
богат да станеш и издигнат над човеци.

Само душата твоя искам във отплата
за туй добро, което ще ти дам.
Живей без мисли зли, човеко, за Небето,
жизнa тук ти давам, в удоволствия ще го живееш сам.

А после лесна работа, не бой се!
Не ти е нужна твоята душа!
След гроба няма нищо важно,
ти тук живей в наслади, да!"

Това, о човече слепи, са думите примамки,
що ползва подлий враг, за да те вкара в пропаста,
и ти унесено го слушаш, даже тръгваш
по лесний път, що води в гибелта.

Замаян, поласкан от обещания тъй драги,
примамен от парите, от властта,
ти гледаш към световните наслади,
а без да знаеш си прегърнал веч смъртта.

Пази се, о човеко беден, тоз е изкусител!
Това що шепне ти е празна суета!
Не се подлъгвай, виж и чуй сърце си,
то в мъка свива се, терзае го греха!

Тоз път на слава, на пари, на слава,
на удоволствия, охолство, веселби,
полека- лека ще те заведе във ада,
където те очакват вечните скърби!

За всичко ти говори подлий враг човешки,
за всите весели, примамливи неща,
но за едно не споменава тука той, човече,
че има и живот след гроба, след смъртта!

Живот във вечност, щото вечна е душа ти!
Но вечност има и във ада сред скръбта!
За там си тръгнал под ръка с грехът си,
за радост на лъстителя, лукавий Сатана.

А за душата си прескръбна ти нехаеш,
не искаш днес да чуеш скръбният и глас,
и своята съвест умъртвил си вече,
та нейни глас не слушаш в този час!

На бъдещето свое гледаш леко,
нехаен крачиш в земните си дни,
стомаха гледаш да напълниш, ето,
мислиш само за цигари, вино и пари.

Помагаш на врага да води те по- бързо в гроба,
отравяш сам телото си, човеко, всеки ден,
душата ти от грехове обременена стене,
във ужас тя очаква присъдата от Мен.

Защо усмихваш се презрително, човече,
и мислиш, "Що за глупости това са?"
О, как безрадостно тече ти тук живота,
а ти въобразил си, че познаваш Истината.

Пази се от високоумие, че може сал да паднеш,
защото твоя тъй високомерен ум, Аз знам е,
о, човеко смешни, тъй ограничен и беден,
че сам не мож прозря таз истина изречена от Мен.

Ти нямаш вяра в нищо, и на себе си дори, нали?
Към всеки с подозрение поглеждаш -не мисли ти доброто!
И сам добро не мислиш ти на ближния до теб дори,
а някак гледаш да си най- отгоре във живота.

Сърцето ти препълнено със злоба
все иска някого да унижи,
и жлъчка има във душата ти, отрова,
що с яд изливаш върху брата си, нали?

Защо завиждаш и защо го мразиш,
защо сал лошото му мислиш и гневиш се ти?
Аз знам и ще ти кажа, о, човече-
защото нямаш мир, а само помисли най зли.

От тук нататък пътят ти е все надолу,
към ад безкраен води те той, знай!
Не искаш и да чуеш ти за сетнина си,
но скоро Аз, Сам Бог, ще сложа веч на всичко край.

Сега веч ще ти кажа кой до тука ти говори,
и кой ти изявява тайните и явни грехове,
и кой така добре сърцето ти познава,
и знае твоите мисли и дела, и всичките ти трудове.

Пътеките ти в този свят са кат на длан пред Мене,
и всичко виждат Моите очи!
Нито нощта, нито потайни доби
не скриват те от Мен, човеко грешен, запомни!

Дълбоко в теб жестоки грехове живеят,
те късат ядно своята душа.
Болезнени и страшни са, о зная,
и искам, много искам, от това да я спася!

Аз Господ Съм всевишни въздесъщи,
във Мен е всичко, всяко битие,
във всяко живо и трептящо нещо,
във всяко топло, тупкащо сърце!

Знай, Моят разум е могъщ, безкраен
и Мойта мъдрост няма край,
безмерна е и любовта Ми, о човеко,
към теб и своята душа, та ти си Мой!

Аз те създадох от частиците на пясък мъртъв,
Аз форма дадох на телото ти, човек,
по Своя образ те създадох и охолан
живот промислих Аз за теб вовек!

Но твоето сърце се възгордя и ти от Мене отклони се,
загуби вярната посока и упътва те сега греха,
ти Ме отрече, заслепен и духом мъртъв,
и тръгна със лукавия към своя край -смъртта.

Той те подведе и очите ти заслепи,
с фантоми насели духовния ти свят.
И ти му вярваш и го следваш, клети,
ала не виждаш истината -
без Мене те очаква вечна смърт!

Сега без друго ти четеш, макар от любопитство,
не вярвайки тук нито ред.
Да, слаба, малка е ръката най- човешка,
що е записала това куплет подир куплет!

Но не човека, що записал е тез думи ти говори,
не той към тебе се обръща с тез слова!
Той само инструмент е Мой, о неразумни,
що Аз употребих, за да ти кажа важна истина.

Това са думи пълни със Живот и смисъл,
те толкоз истински са, ако знаеш ти човек!
Те са известие за тебе, да се стреснеш
и да потърсиш за душата си прескръбна лек.

Че тя е вечна и след твойта смърт телесна,
пред Мен ще дойде, защото Аз я вложих в теб!
И тъй омърсена, обременена с греховете смъртни
тя ще получи смъртната присъда в Моя Съд!

Така ти вече размишляваш, питаш, „а какъв е пътя,
за да спася безсмъртната душа, що нося в мен?
До тук не го видях, не пише нищо,
което да ми сочи път към светъл ден.“

О, има Път и Истина прекрасна, свята!
Това е Моят Син, Исус Христос, разпнатия на кръст,
Той път е към Небето и към Вечност славна,
чрез Него се отива в светла радост там, сред Райски кът!

Да, болно е човечеството цяло и ранено,
от смъртен грях е заразено! Как боли,
когато Моето творение загива опетнено
от страшен бич, оплетен от безверие, лъжи!

Излъган си човеко, страшно си излъган,
подмамен от греха, оплетен, омотан,
ти изход нямаш друг, освен към Мен да се обърнеш,
и да приемеш с вяра Исус Христос, що пратих Сам!

Как те обича Той и как страда за тебе,
подложи тялото Си на мъчения и смърт,
Той, дете Цар е, управляващ цялата вселена,
остави се да бъде разпнат, изтерзаван, бит!

Дойде при вас в човешка плът, за да ви избави,
дойде да води страшна битка със коварен враг!
И за кого, човеко, Той това направи?
За теб, за да спаси душата ти от огнения ад!

Борба жестока на живот и смърт поведе,
остави всичко и на роб се приравни,
понесе на тело Си вси неволи,
и бедност, и гонение, и хули, укори.

Накрая Го разпнаха, Него, дете бе безгрешен!
Защо? Защото истината Той ви изяви!
Намразихте Го, а Той любеше ви, о човеци,
и милост имаше към вашите изпълнени със грях души!

Сред вас със обич чиста, нежна Той вървеше,
сред вас- богатите, най- беден беше тоз Човешки Син!
Но раните ви, болестите ви с любов целеше,
богато, щедро ви даряваше с любов! Амин.

Той беше Сам, а против Него целий грешен свят,
а срещу Него всички поднебесни сили на греха и злото.

Но победи Исус Христос, Спасителя! Амин.
Защото Своя Си живот Сам даде да спаси ви от теглото.

Той стана жертва осветена, чиста, вечна,
кат агънце без недостатък бе принесен за света!
Пролятата Му кръв покри и твоя грях, човече,
и ето, подари ти Сам Исус от Своя Си живот сега!

Защото Той възкръсна във великолепна слава,
веч тържествуващ в Своята победа над врага!
И Сам Животворящ стана Исус Христос довека,
дарявайки живот на всички, що в Него ще повярват днес, сега!

Защото днес Спасителния ден е, ето,
сега, в последните за този свят ограничени времена!
Спасителят все още кани те, нещастен, сляп човеко,
да Му се довериш, за да даде ти вечния живот и радостта!

Чрез Него Аз ще те помилвам и благословя,
ще опростя ти всичко, ако Го приемеш с цяло си сърце,
знай-кратък е живота ти, човеко, във света,
а Вечния Живот не можеш си представи-Рай безбрежен е!

Победа, вяра, радост, мир, желан покой, човек от пръст,
ще имаш в Мен, като повярваш в тоз Исус!
Аз Съм всесилен, силата Ми е велика,
Аз щедро ще ти дам, но погледни на Неговия кръст!

На страшната Голгота, на разпнатий Божий Син,
на чистата Му кръв пролята зарад теб.
Смири сърце си непокорно, преклони се пред Богочовека,
така в душата ти ще дойде любовта Ми и светлина ще е в твоя дух.

Тогава, гледайки на своя Бог-Спасител
ще тръгнеш ти по верний път,
сал искай, Той готов е да те води за ръка, човеко,
към онзи свят най- съвършен, към Вечния Живот!

Бъди по- смел, не колебай се, веч няма време!
Живееш в края, ето ида като Съдията на света!
Във огнения пламък ще изчезне всичко живо,
сал тез, що са с Мене, ще избавя, ще спася!

Тез дето вярват, дето Ми се доверяват ще взема,
ще ги издигна нависоко в святото Небе!
Те в радост най- възторжено ще пеят,
ще славят вечната победа на Христа!

Бъди сред тях, Аз тъй те любя, искам да спася те,
не бой се и повярвай, Аз Съм в този миг до теб!
Макар че Ме не виждаш Аз Съм тука,
и ти ще Ме почувстваш в своето сърце, човеко слеп!

Тръгни след Мен, Аз ще те водя към Живот безкраен,
макар че тук е трудно, ти тръгни!
Ще те подкрепя Моя Син Исус в тоз свят нетраен,
със Него няма да загинеш, запомни!

Но разбери едно- Исус е свят, пречист и любещ,
Той иска от душа ти сал едно сега -
да скъсаш със живота пълен със погрешки,
и да живееш чист живот, със вяра следвайки Христа!

Когато ти приемеш Го в сърце си клето
Той ще те носи на прободените Си ръце,
с любов ще те обвие, сине слепи, с теб ще бъде докъдето
с радост ще те вземе на Сияйното Небе!

Писмо 18

Ела и чуй ме ти, човече клети!
Настъпил е последния отрязък от скръбта,
след него ида Аз, но не като Спасител,
а като огнен, страшен, справедлив Съдия!

Сега записан в свойте дребни грижи
не щеш дори да чуеш таз последна вест.
И казваш си- това не ще да стане скоро,
ей вече минаха хилядолетия, а где го този Спас!

Така си мислиш, но грешиш, човеко,
Аз при вратата Съм и идвам с огнен меч!
Неканен, неприятен, мразен от мнозина,
Аз ида, ида тук кат Съдия над този свет!

Да, нежелан съм и отречен от човеци непокорни,
от тези, дет живеят разточително в греха,
от тези, дет отричат Мене и Отца ми,
дет хулят ден и нощ и Бог, и Божиите чада.

Но те-чадата Мои, ще заблестят като звездите,
те ще сияят в Небесна Светлина,
защото устояха тук на бурите, на изпитните,
защото претърпяха обиди, хули, скърби, теглила.

С Исус живяха земний си живот до края,
с Него устояваха пред подлий и лукавий Сатана,
що дебнеше ги непрестанно от засада
и търсеше да ги сломи, и да ги мъчи във света.

Но жив е техний Бог, прослава Нему!
Велика сила има Той, пресвят е вечния Отец!
И Неговите люде имат мощ и вяра,
защото победител е Исус, Синът на Бога свят!

Хвала на вечния, на Светия Създател,
поклон пред Неговата милост и любов!
Той даде Своя Син Исус, за людете тук на Земята,
за да спаси ги от смъртта и да даде им Вечния Живот!

А ето думата възлшебна, свята,
що нужна е на всякоя душа,
чрез нея се спасява тук човека,
таз дума се нарича вяра във Христа!

С вяра може всяко сърце да иде при Отеца,
с вяра може да попроси и получи милостта,
с вяра сал да иска, ето, иде Сам Исуса,
и дава му със радост, Живота Вечен със Отца!

С вяра тук, човече, можеш ти да побеждаваш
пороците си, лошото във своето сърце,
с вяра във Исуса ако бъдеш,
ще си преминал от смъртта в живота, да!

Ще превъзможнеш с Божията сила всичко тъмно,
ще се измъкнеш тук от тинята, в която цял лежиш,
ще облече Исус душата ти във Божия премяна
и ти в Небесна светлина ще вече заблестиш.

Чрез вяра ще живееш в Божието Царство,
което ще да слезе в твоето сърце,
и ти сам ще почувстваш Бога жив в душа си,
и сам ще разпознаеш в себе си Живота от Небе.

Побързай, Аз при теб стоя и чукам на сърце ти,
Аз съм Исус, не бой се ти от Мен!
Аз ще ти дам покой Небесен и мирът Си,
и ти ще заживееш тук, от Моята любов пленен.

Един е, Който те обича силно, силно,
Един е, Който люби те безкрай в света,
това Съм Аз, Исус, разпнатия за тебе на Голгота,
що Своя Си живот за теб Аз дадох, за да те спася!

Повярвай, утре ще е късно, днес те викам!
Аз много дни зовях те в твоя земен път,
но ти не искаше да чуеш Ме, записан в грижи,
но ти отмина Ме, макар че чаках Аз!

Аз утре няма да те каня, не ще те викам, ще Си ида.

Ти сам тогаз ще Ме потърсиш, но напразно!
Пред теб не ще да Съм, ръката Ми не ще те милва
и ти самотен, в грехове и скръб ще стенеш жално.

Ще викаш Ме, но няма да Съм тук,
ще Ме зовеш за помощ, ти окаянико беден,
но Аз ще Съм далеч от теб и от мнозина,
които Ме отхвърлиха и Ме отминаха като презрян!

Днес време е последно, иде веч Денят Господен!
Не се ли ти страхуваш, грешнико, от Мен?
За всички непокаяни и безсърдечни люде
ще бъде страшен оня Съден Ден!

Погибел, вечна смърт, присъда страшна,
безкраен огън, мъка, вечна скръб
ще бъде жилище за тез, що Ме презряха,
що Ме отрекоха и Ми обърнаха тук своя гръб!

Не ще смиля Се за безбожниците грешни,
не ще смиля Се за лъжците и убийците, о да!
Не ще покажа милост на блудните,
не ще покажа милост на подигравателите на Христа!

Ще отделя ги като плява от житото,
ще събера ги там, за огнената пещ,
тез дето Го разпнаха Моя Син Исуса,
дето Го отрекоха и приковаха там на кръст.

За всяко беззаконие, ще те човече, Сам накажа,
за всеки грях ти скоро ще платиш!
За всяка хула ти ще отговаряш,
във огън вечен, вечно ще гориш!

Ти сам сега да си избираш можеш,
Аз давам ти последната възможност днес-
ако покаеш се, ако към Мене се обърнеш,
ще бъда с милост Аз към теб, приелия таз вест!

Ако повярваш в Моя Син, в Сина Човешки,
ако на Него с вяра се облегнеш, довериш,
ако приемеш го така, като Спасител,
ще се избавиш ти от огнената пещ!

А другата възможност е докрай да Ме отричаш,
докрай да не приемеш Господа Исус Христос,
докрай безверник, грешник, беззаконен да останеш,
и твоята участ ще е страшна гибел, знай човек!

Не те заплашвам, а ти казвам истина, човеко,
наясно искам да Съм с тебе тук до край.
Ти знаеш Мойта дума, ти сега прочете-
за верните, за тез що Ме почитат, има светъл Рай!

За тях е Вечният Живот във радост,
за тях приготвил Съм Божествена съдба,
за тях корони има в Небесата,
защото те повярваха, възлюбиха и следваха Христа!

Това е Мойта воля, Мойто дело, Мойта милост,
да имат вярващите радост, мир, покой през Вечността,
да бъдат тук при Мен, със Господа Христа,
и да ликуват в Моята Небесна Светлина!

Писмо 19

Опомнете се човеци, стига сте грешили!
Времето затвори своя кръг.
В Моята ръка са тез, що Ме обичат,
а тез, що Ме мразят, чака ги най- строги съд!

Мен отхвърлиха, кръвта Ми там презряха,
жертвата Ми те охулиха и не признаха.
Що ли чакат тези, дето богохулстват ядно?
И на що надеят се тез, дето Ме осъдиха, разпнаха?

Ето ида в Свойта вечна слава,
ида на Земята, при човеците в света!
Ще Ме види всякое око човешко
и ще бягаш, грешний, да се кскриеш във пръста!

Ще ли устоите, грешници, на гнева Божий?
Що ще отговаряте пред Неговия съд?
Вий възлюбихте неправдата и ножа,
вий обикнахте проливането на невинна кръв.

А сега е ваший ред пред Мен да предстоите,
отговор да давате за злите си дела!
Де е този дето му слугувахте и дните и нощите,
да ви защити, да ви откупи от смъртта?

На лукавия служихте доброволно,
в грях и похот преживяхте свойте дни.
Срещу Бога ден и нощ роптахте,
и отрекохте Исуса, дето пратен бе да ви спаси.

Него не желяхте, равнодушно Го отминахте във своя път.
За гласът Му, що зовеше ви, затворихте вий своите уши.
Милостта и любовта Му, зли човеци, не приехте,
с присмех, със омраза, хулахте Го в свойте дни.

Но Аз не ви насилвам, ваща воля е свободна,
не ще принудя ви да любите Тоз, дет умря за вас.
Не ще ви нудя да Му вярвате насила,
сами вий избора си направете в тоз последен час!

Безумци, горко ви! Аз язвите изпращам вече,
къде ще скриете душите си от Моя гняв?
Нима са толкоз слепи на сърцата ви очите,
нима не виждате, че идва огнения Божий съд за вас?

И глад и мор, и огнени болезни,
и жар и студ, и вихъри метежни,
горчивина и ужас, плач и скръб, уви,
очакват ви, човеци непокаяни, живеещи в злини!

Не ще спасят ви ни пари, ни земна слава,
богатство, власт, са прах пред Моите очи!
В землянките си жалки ще се криете, но плява
както гори, ще бъдете в онези страшни дни!

А ето, има люде пак ей тук, на таз Земя,
които нямат нужда да се плашат,
с любов изпълнени са техните сърца
към Господа Исус, и те Го с радост чакат.

Към тях нек се обърнат вашите очи,
те между вас са, вижте как лицата им сияят!
Спокойствие и мир те имат във души,
на вас предават думи на живот, вест блага ви даряват.

Не ще дочуете гласа им в препирни,
те тихо, в кротост преживяват земните си дни,
надежда сладка тържествува в техните души,
Живота Вечен грее във сърцата им щастливи.

Попитайте ги кой им подари тоз чуден мир,
кой Вечния Живот им подари в света,
попитайте ги що сияят в радост техните лица, очи,
и те ще отговорят-защото доверихме се на Господа Христа!

Да, те презряха суетата в тоз живот,
те се отрекоха от светската суетна слава,
те пожелаха да наследят Вечността,
затуй приеха да обичат Сина Божий и да вярват.

Да вярват, че живот донесе Той за тях на Голгота,
да вярват, че кръвта Му е пролята зарад техни грехове,
да вярват, че възкръсна Той във вечна слава,
че Цар велик е Синът Божий в свялото Небе!

Живота си на таз земя те сметнаха за нищо,
и предпочетоха Исусовия кръст да носят тук,
предадоха те своите сърца, души си,
на Тоз Спасител, що носеше в сърце Си Божий Дух.

Аз мога да простя и днес, веднага,
на всички вас, осъдени на смърт!
Едно е нужно-да признаете греха си
и да повярвате в спасителната вест!

Ако в Исус повярвате, то в слава
ще грейт вашите сърца, избрали верний път,
Божествения мир в душите ви ще обитава
и оправдани ще сте зарад вярата в Исуса пред Небесний съд!

Живот Аз имам тук за всички хора
и радост в изобилие за всички вас,
неземни дарове приготвил Съм за всички люде,
но ето, вий не вярвате в изпратения Спас!

Чрез Него само мога да погледна с милост
към вашите души, омърсени в греха,
сал Неговата свята кръв всек грях умива,
сал тя премахва жилото на смъртта!

Небето с огън е натрупано, готово,
и всеки миг над вас ще се изсипе той!
Не знаете денят, нито часът, но ето ида,
за съд готов Съм, кой мож да устои пред Мене, кой?

Разумните ще идат при Исуса, Царят Вечен,
във слава ще пребъдват с Него в Небеса!
Безумните във огнения ад ще идат,
завинаги във мрак и мъки ще са техните сърца!

Сега във тези последни, крайни времена,
в тези часове изтичащи безследно,
към вас, човеци неспасени, протегнал Съм ръка,
да ви спася ви моля с обич, за последно!

Писмо 20

Капка по капка изтича тук времето веч,
ето последни минути изтичат от земния срок.
Люде заети със своето "аз", помислете,
скоро пред вас ще застане със строгост Съдията Бог!

Време смутно и пълно с тревога,
и човешко море разлюляно във страх.
Ето кораб там плува със име „Надежда“,
сам Исус е кормчията негов в тоз свят!

Слаби, плахи души, вси родени в неволя,
пълни с грях, с отчаяние, болни сърца,
крачат морни надолу към гроба,
с със обвити във скръб и сълзи, уморени лица.

Где така сте тръгнали без вяра, печални?
Бурно стене в тревога житейското страшно море.
Ето, гледайте там в него светлия кораб,
плуващ с устрем победен в посока към свято Небе!

Там на борда му бял и сияен, име има написано с кръв,
вижте, то си личи отдалече-Вяра жива, Надежда, Любов!
Капитана му светъл, Синът Божий, Исус на Земята наречен,
тоз кораб към вас Сам повежда, щом дочуе и най-слабия зов.

Погледнете към Него! Той разпнат бе там на Голгота!
Днес готов е всек миг да спасява ви тук от смъртта.
Той е пълен с любов, със Божествена слава,
Той е силен от смърт да спаси вас, човеците мъртви в греха!

Малко нужно е-само с надежда към Него тръгнете!
Даже слабия стон ви дочува, вижте сами!
Той ви вика и кани на светлия кораб „Надежда“,
за да плувате с Него към Бога в победни вълни!

Слаб човеко, нали Ме разбра-трябва сал да повярваш,
крачка смела да сториш със вяра към Моя Христос!
И тогава за миг ще си там до Исус, спасен от смъртта,
побеждаващ ще бъдеш чрез Неговия кръст!

Погледни колко люде край тебе погиват,
те си мислят, че знаят да плуват в това разлюляно море!
Колко жалко, че себе си лъжат, ето виж как потъват,
защото тежи им безмерно товар от безброй грехове!

Виж и други, що с радост към Господа гледат,
как спокойно почиват с Исуса на кораба здрав!
Няма вече опасност за тях, о човече смутени,
виж как ведри са техни лица, устремени към светлия бряг!

Ти сега едва плуваш и чувстваш, че сили не стигат.
И съзнаваш, че вече потъваш, умираш, че много си слаб.
Но сега помисли, има два пътя, о маловерни!
Или тъй да погинеш, или с вяра да викнеш -Исусе, спаси ме!

В теб сега сили тъмни вилнеят и шепнат-
не вярвай на този Исус, там на кораба бял!
Сам ще стигнеш брега, веч е близо, ти Него не слушай,
а живеи си с греха, както винаги тук си живял!

Ще сгрешиш, ако вярваш на тоз, що те мами, човече!
Не на себе си гледай, защото ти ще погинеш така!
Ти спасение можеш намери единствено там във Исуса,
Той е, Който владее със сила дори над смъртта!

Поклони Му се първо, а после се взри във лицето Му свято
и ще видиш в очите Му светли безкрайна любов,
и ще видиш как нежно и тихо, със милост ти тебе говори -
„Клета душо, Аз любя те, да спася те от смърт Съм готов!“

После виж- две ръце се към тебе простират,
ето, те са прободени и алена кръв още вижда се там!
Тез ръце нараниха, пробиха зли люде, о клети,
но това, знай, послужи на теб, туй спаси те от грях и от срам!

Той умря и възкръсна, та ти да живееш във слава,
Той търпя мъките страшни, та ти да ликуваш спасен!
Той бичуван бе, мъчен бе пак зарад тебе, човече,
за да твойта душа Сам изкупи от смъртния плен!

Той за теб Изкупление стана, та ти да пребъдваш във радост,
стана Път ясен тука за теб към Небето и Вечността,
Светлина стана Той за очите ти слепи, човеко,
за да виждаш и да не бъде в душата ти веч тъмнина!

Помоли се на Него с две думи-„О, Боже, прости!“
Той е с милост към теб, иска ти да живееш, човече,
за това е готов и за теб с радост да се смили,
и на теб да прости и да каже "Недей греши вече!"

Тъй когато извикаш със вяра към Господа Бога,
към Исуса Христа, пресветия Син на Бога Отца,
в миг Сам Той ще поеме ръката ти слаба,
ще изтегли те там на кораба свят, дет са всички спасени сърца!

От теб иска се само със вяра към своя Спасител да гледаш,
друго нищо от теб се не иска в света,
уповавай на Него, Исуса, с велика надежда,
и ще сетиш, че веч не потъваш, а стоиш на една Канара!

Няма сила до тука, която да мож я срути!
Сам Исус, Сина Божий, е тази добра Канара!
Защитени от бури стоят в Него тез, що Му вярват,
и не ще се посрамят душите, що любят Христа!

Погледни се човеко тъй морен, към гибел отиваш,
заразен смъртно, тънеш в греха като в море!
Тоз свят е осъден, и ти с него си, грешний,
и присъдата тежка бърза, идва и няма да спре!

Само кораба свят, що Спасение носи, единствен останал е тук,
бързай ти и към Святий Кормчия Исус сал викни!
Той въжето спасително в миг ще ти хвърли
и ти ще избегнеш смъртта, що те гледа сега във очи!

О, ела ти при Него, бедний, окаяний робе!
Не изпускай тоз начин да бъдеш спасен!
Та нали Аз, Твореца на цяла вселена те любя,
и изпратих Исус да спаси те от смъртния плен!

Бягат, бягат стремително дните ви земни,
във безкрая отлитат, назад се не връщат, помни!
Както птиците бели отлитат на есен,
тъй сам виж- отлетял е животът ти кратък, нали?

Затова обърни си душата към своя Спасител,
приеми туй, що Сам съм промислил за теб!
Ти си грешник осъден, зачеркнат, човече,
сал в Исус Аз прощавам греха ти и правя те свят!

Във Исуса наново Аз те създавам,
както Той в святата слава възкръсна на тази Земя,
тъй и ти ще възкръснеш във Него, нов и чист, от грях непокован,
за да имаш Живота на Господа, що извира, знай, от Вечността!

Само в Него ако си, ще бъдеш с Мене вовека,
в Него Аз ти прощавам и давам ти Вечен Живот!
Приеми Го и вярвай във Него, и ще бъдеш, човеко,
създание ново и чисто, без петно и порок!

Чрез Него със милост ще милвам душата ти плаха,
чрез Него ще тебе с любов обнова,
ще благославям те вси дни, малък, морен човеко,
богато ще бъде сърцето ти, знай, във Христа!

Помни Моите думи, попей ги и нека във теб да останат!
В Живот да превърнат се искам -и нека да бъде, амин!
Щастливо лицето ти нека да свети във радост,
и нека повярвало бъде сърце ти в Исус, Моя Син!

Ела и качи се на светлия кораб със име „Надежда“!
Ела и пътувай със вяра в Исуса към светлия бряг!
Ела и с любов обърни си сърцето към Живия Господ!
Ела и спасен ти ще плуваш с Исуса към Бога пресвят!

Писмо 21

Над този свят присъдата изрекох
и ида с огън, гняв и съд!

Не ще пожаля на греха човека,
що не прие Исус и Ме отрече с яд.

Над всяко нещо Аз съм Бог Отец,
над всяка жива твар съм Аз, Твореца!
И давам Сам живот на всичко, да,
и Аз решавам съдбините на човека.

А кой си ти, човеко горд, но сляп,
що Ми задаваш глупави въпроси?
Отчет от Мен, що те създадох искаш, знам,
но ти не си на Моето равнище свято.

Когато те извиках от Небитието,
ти беше само мисъл в Моя Дух,
но Аз направих те и искам днес, човеко,
да го признаеш и да се смириш пред Мене тук!

Тъй както те направих Сам,
така пак Сам ще те разваля, о човече!
И що ще кажеш на това сега,
когато твоя дух отнема и плътта ти във земята свлеча?

Ти пак ли ще говориш "аз, аз, аз!"?
Не ще да можеш, щото няма да те има,
не ще да може да отрича Ме уста ти,
защото няма, няма да те има!

Какво ти пак роптаеш против Мен?
Не ти харесват думите Ми, зная,
ти искаш да владееш като Мен
света и цялата до край вселена.

Опитваш се да стигнеш светлите звезди
със корабите жалки от стомана,
но те са кат орехови черупки, запомни,
със Своя Дъх за миг ще сторя ги на слама!

Мечтаеш да владееш вси земи,
богатствата световни да са твои тук докрай,
а сам си роб безправен, сведен доземи,
на своя грях жесток и тъй коварен.

Бъди отново, о ти земен, слаб човек,
това, което искаш отначало!
Бъди разумен, верен, справедлив,
не се опирай на суетна, земна слава!

Където и да идеш, сине Мой сега,
по таз Земя изнурена и морна от несрети,
ще видиш само люде със отчаяни сърца,
с тревожни мисли във души си клети.

Къде сега е твойто превъзходство над света?
Защо наместо да владееш, роб си станал?
С камшик оплетен от лъжи и суета
те шиба собствений ти грях, човек безправен!

Богат отвън, с доволен вид вървиш,
уви, отвътре беден си и жалък,
и лустрото с което си обвит,
пред Мен парцал е, о човеко малък!

Защо вървиш така надут, превзет,
и упорит в греха към своята гибел тичаш?
Макар че виждаш веч пред себе си смъртта,
ти Мене и Живота пак отричаш!

От суета си заслепен, о знай, сърцето ти умира!
С празнословие и глупост пълниш дните си във скука,
и пропиляваш краткий си живот, тъй клет,
в ненужни трудове сред тъмнина и мъка.

До теб Спасителят стои и кани те, човек!
Сам Той зове те- Светлина сред мрака,
две думи ти отронва и шепти:
„Изкупих те!“ О чуй, да те спаси Той иска!

В нощта на твоя недостоен, в грехове живот,
Той, Сам Исус, Спасителя дошъл е
и кани твоята погиваща душа,
и иска да помогне и спаси те.

Той е Живота Вечен в Светлина,
Той води към Небесни, светли двери!
Той пълни с радост всякоя душа,
Сам Той на Голгота с врага сили премери!

И победи с могъщото оръжие-Любов,
и съкруши лукавия със Свойта жертва!
Победа вечна извоюва през сълзи и скърби,
чрез Своята пролята кръв, пречиста, свята!

За теб, човеко, Господ Бог, Исус тук воюва,
за твоята душа бе водената битка страшна,
за да наследиш, о човек, и ти от Вечността,
и за да имаш мир, покой и радост чиста!

Богат е с милост този светъл Бог,
що даде Си живота зарад тебе, бедний!
Желае днес и ти да Му се довериш,
за да получиш тези дарове неземни.

Къде е, питаш Ме във размисъл сега,
Исус със Свойте чудеса и сила?
Защо не е и днес сред нас?
Тогаз ще да повярвам Истината жива!

Блаженни тез, що ще повярват днес
без да Го видят със очи си земни!
Блаженни тез, що Го възлюбят от сърце,
тез, дето Го не виждат днес пред себе!

Той пак е тук сред вас, чрез Своя Дух,
Той кани, моли, настоява!
Отново ви протяга с нежност Своите ръце,
прободени и изранени оттогава.

Так иска да спаси душите ви тъй грешни,
пак пита: "Любиш ли Ме, грешниче, кажи?"
Так иска да ви стопли до сърцето Си горещо,
пак иска да изтрие с нежност вашите сълзи!

Той жив и Вечен е, човеко, запомни!
Незрим до теб застава и с любов те моли:
„Повярвай в Мен, Аз, само Аз спасявам от скърби,
Аз само мога да ти дам Живот, да махна смъртните окови!

Богат чрез Мене само мож да бъдеш,
сал Аз творя в човека чистата душа,
богата с милост и любов, със светлина и сила,
богата със добри дела, със мир и чистота.

Когато ти повярваш и със Мене тръгнеш,
когато Ми се довериш напълно в своите дни,
Аз ще те водя в светъл път към слава,
към свят един, за теб незнаен, изпълнен с радост и песни!"

Поканвам те отново с мир, ела,
защото без Спасителя ти ще погинеш!
Тъй скоро Бог ще прати язвите връз вси земи
и много горко ги очаква всичките народи!

Със гняв изпълнено е Божието сърце,
защото беззаконието ви, човеци, стигна до върха!
Безумие обхванало е всички ви, човеци зли,
грехът превзел е веч напълно вашите окаяни сърца!

Недейте с гордост да отричате Създателя си днес!
Не богохулствайте със присмех яден!
Покайте се! Бог заповядва в тези дни -
покайте се, човеци неразумни, слепи!

Къде ще скриете душите си от идващия гняв,
къде ще бягате от страшното лице на Бога?
Очите Му са огнен пламък с ярост,
Той ще ви изпепели, о нечестиви, от таз Земя греховна!

Убойте се и погледнете днес-
природата е цяла срещу вази!
Не ще даде земята ви от своите плодове,
не ще даде ви и небето от живителната влага!

И срещу вас е цялата вселена, о горко ви!
Веч иде, иде огнения гняв към вас!
Побързайте докато Господ още кани,
докато още е Исус Спасител в този час!

Нехайно гледате на бъдещето свое,
но горко, горко на човеците в света,
що не приеха за спасение вестта Му,
що се отрекоха от Господа Христа!

Широко са отворени и адовите двери,
кат пещ поглъщат грешниците те!
О, мъки адски, вечни, кой ще ви опише,
кой ще каже колко силно, душата грешна в огъня гори?

О, бягайте човеци към Исуса, Той ви люби!
Там в обятията нежни има свят покой,
със нежност неизказана, неземна,
Той вашите души ще приласкай!

О, душо бедна, колко си отчаяна, печална,
и как тревожно луташ се в тоз свят!
Виж в своята нощ-ей там Звезда сияйна!
Исус Христос, Спасителя от адовата смърт!

Изтичай с всички сили и викни към Него!
Той ще те чуе, Той те чака и обича, запомни!
Ще вземе те в ръцете Си красиви, силни,
и радост, светла радост ще изпълни твоите гърди!

А който е изпитал тази чудна радост,
той знае нейната цена в тоз свят-
Исусовата кръв пролята на Голгота,
е таз цена платена чрез страшна смърт!

Да, туй е на спасението радостта,
позналите я са щастливи и богати,
и техните души пребъдват във Христа,
и Сам Исус ги води по Своята пътека свята!

В душите им цъфти сам Вечния живот,
що обещал е Бог-Отец на вярващите във Сина Му,
те имат свято обещание и свят венец,
за бъдещий живот във вечната Му слава!

Сега, о пак човеко, ти напомням Аз,
Тоз, дето те създаде и душа ти вдъхна,
ела, повярвай днес във Тратеника Мой,
за да избегнеш Моя страшен гняв!

Ето, Исус Христос във плът изпратен,
на таз Земя дойде, за теб със Своя Си живот плати!
Кръвта проля Си и страда със мъки нечовешки,
разпънат на Голгота, Живота Вечен Сам ти подари!

Ако повярваш в Него ще го имаш!
Това Съм обещал и изпълнявам Аз,
Тоз, дето крепи и движи цялата вселена,
дето живота дава на вашите души!

Тоз, дето надари ви с разум, мисъл,
Тоз, дето сложи у души ви съвестта,
дето очи ви даде, за да виждате света си,
дето любов положи, за да обичате тъй,
както ви обича Сам Христа!

Писмо 22

Денят преваля, слънцето залязва и се скрива,
и сенки плъзват в миг без шум, сред тишина,
нощта със мантията си от звезден прах, света завива,
и всичко скрива в своята бездънна тъмнина.

Така и в твоя жизнен път, човеко, идва залез,
и свършва всичко изведнъж за теб.

Ти уморено крачките забавяш, нямаш сили,
и идва този ден, когато стигаш до една черта със гроб отпред.

Дотук! Нататък ще върви само душата ти уплашена, човече,
телото ще остане в този земен трап!

Това ти скоро сам ще разбереш, но късно, ето,
ще е за теб това прозрение, човеко слеп!

Плътта ти е носила в себе си душата ти безсмъртна,
и идва времето когато туй тело се връща в земните недра,
а твоята душа напуска този земен дом и ето,
се връща там, от гдето е дошла.

Но тя живяла е във беззаконие, човеко,
но тя в безверие пиляла тук е земните си дни
и против Мен, Твореца, е роптала жлъчно,
и в своето безумие отрекла е Исуса, Моя Син.

Тогава, как ти мислиш, щом пред Мен застане,
как Аз към нея ще се отнеса?

Ще я помилвам ли, или ще кажа-Нек навек погине,
защото заслужава вечната духовна смърт във огъня!

А ако твоя син така към теб погледне със насмешка
и викне злобно във лицето ти -Не си ми ти баща,
не съществуваш и презирам тези, що те любят!
И после ти обърне гръб и горделиво сам потъне във ноща.

Как ще отнесеш се ти към него, ще наградиш ли го,
или ще го отхвърлиш в своя гняв,
ще си протегнеш ли ръката да спасиш го,
или ще го осъдиш да погине в този свят немилостив?

Аз знам, човеко, че обичаш своите деца, с любов за тях се грижиш,
макар че много пъти те те наскърбяват лекомислено, нали?

И знам, че пак готов си да простиш, нали деца са,
родени тук от теб за радост и утеха в земните ти дни.

Така и Аз, що сътворих, човеко, теб и твоите братя,
и дадох ви във земните тела живот, душа,
милея и скърбя за вас, когато чувам как Ме хулят
тез, дето Сам създадох да Ми бъдат Мои чада.

Макар че ти си упорит и тичаш сам към своята гибел,
макар че във греха живееш и не Ме познаваш тук,
Аз искам да ти се открия, Мен -Създателя си да познаеш,
и в душата си да разбереш, че Аз те любя, сине Мой неук!

В невежеството си отричаш туй, що не познаваш,
със пяна на уста ти хулиш и осмиваш Моите чада,
а сам се не замисляш, сам не щеш ти да познаеш,
че тези люде Ме познават, защото вярват Ми в света.

И те са скитали в тоз свят греховен, мрачен,
и те са блудствали със идолите на света,
но ето, че дочуха Моя глас и си обърнаха душите
към Тоз, що Живот е Вечен и сияйна Светлина!

Ела и ти, защо да погинеш в този свят несретен,
защо душата ти да стене в огъня, що никога не гасне?!
Ела и ти сега, когато имаш още време!
Не виждаш ли как сянката на гроба твой пред тебе расне?

Бъди разумен, спри безумните си думи!
Изслушай Ме! Аз простичко ще ти говоря в този час.
Отдавна този свят е мъртъв, на Голгота ош осъден,
и ти със него, неразумний, това го казвам Аз!

Аз, дет създадох тоз свят красив като прекрасно цвете,
Аз, дето разпрострях над него трепкащата синева,
Аз, дето плодородната земя разтлах там на полето,
Аз, дето Сам на птиците й подарих крила.

Но Аз направих още нещо, тъй великолепно,
тъй славно, възхитително, велико и добро -
изпратих Сам Единородния Си Син, Исус Христос, човеко,
за да живеят вечно тез от вас, които тук повярват на Христа!

Така открих ти тази тайна, станала явна още на Голгота,
там Аз осъдих този свят, покварен от греха,
там в разпнатия Божий Син, човеко,
Аз дадох ви и Вечния Живот и истинската Светлина!

Поисках сал едно- ти грешниче и твойте земни братя,
да Му се доверите и да повярвате, че носи Той живот,
че който вярва в Него, що Спасител е от смърт до века,
ще бъде възкресен, тъй както възкресих Исус, Сина Си свят!

В Него разпнах тоз омразен грях, що те пояде мъничък човеко,
в Него Аз разкъсах връзките на ваща смърт,
в Него подарих на цялото човечество от грях убито,
Божествената Си любов и Мойта милост заедно със Вечния Живот!

На онзи кръст Голготски сложих край на робството ви страшно,
на онзи кръст начало ново Аз записах и постанових!
На всеки който тук повярва тази вест тъй блага, свята,
да се новороди в Духа Христов за нов живот без грях!

Така Аз Своята любов на вас поднесох чрез Сина Си.
Как малко трябва ти за да Ме разбереш сега!
Чрез вяра във Исус Христос ти нов ще бъдеш веч, човеко,
и няма да си роб на смърт и грях в света.

Тъй както Господ-Бог, Исус Христос, живее вечно в слава,
така и ти във Него тук, чрез вяра ще си вечно жив!
И както Той в Небето в радост обитава,
така и ти във тази чудна вечност, ще си весел и щастлив!

А старото ти естество със всичките ти грехове, товари,
Аз там разпнах на дървения кръст,
погребях смъртността -в душата ти отрова,
и чрез Духа Христов дадох ти отново свят живот, наместо смърт!

Исус е нежност свята и неизразима,
Исус е Сам безкрайна, истинска любов!
Той Светлина е в тъмнината на душата ти смутена,
Той твоя мир е, ако да Го приемеш си готов!

Покой душата ти жадува, ти уморен си в своите неволи,
духът ти залинял жадува топлина,
и ти сам чувстваш, че у тебе нещо боледува,
ела, Аз ще ти дам от Своя мир и топлина!

Победа извоювал е Исус за теб, над твойта смърт, човеко,
от теб се иска да повярваш тук на тез слова -
победоносно Знаме е Исус за цялото човечество, от грях обзето,
и който тръгне с Него, ще ликува и ще тържествува над смъртта!

Иди, кажи на твоите братя, тез около тебе,
че още каня със любов вси вас, човешки същества!
Исус е още малко време кат Спасител и Приятел,
но ето иде Неговия Ден велик, когато ще яви се като Съдия!

Тогава този Цар велик (кат огнен пламък)
ще седне на Съдийския Престол,
да съди вси народи, племена, езици,
да съди вси човеци, за които на Голгота е страдал.

Които горделиво Го отминаха с презрение нахално,
които Му се поругаха във онези скръбни дни,
които хулеха, които срещу Господа роптаха,
отрекоха Го, поклониха се на Сатана, убиеца на вашите души!

И този Цар могъщ ще съди справедливо,
пред Него ще склони коляно всяка твар!
И цялата вселена ще Го със ликуване възхвалява,
защото чрез смъртта Си на Голгота, даде на човека Вечен Дар!

Той ще отсъди смърт за всички непокорни горделивци!
Ще отсъди и Живот безкраен за душите, повярвали на Благата Му вест,
та всички те да бъдат там във вечната Му слава,
и в радост безконечна да царуват в мирния Му свят!

Писмо 23

Горко на грешните човеци, на богопротивниците,
възмездието е надвиснало над техните глави!
Бунтовници и беззаконници от грях обзети -горко на вас,
що в слепотата си отхвърлихте Тоз, дето може да спаси!

Богати, със какво ще се откупите, кажете?
Смъртта веч тропа по окаяните ви сърца,
ще спасят ли ви от гибелта богатствата ви смешни,
що цял живот се трудихте да трупате ден след ден в света?

Пари, о колко смешни са пред Мене,
сребро, злато, палати, скъпи облекла, това е суета!
На пепел ще превърна всичко, ето,
и вий сами ще изгорите заедно с богатствата си, да!

А вашите души оголени, смутени
ще търсят своята опора в този свет,
но нея просто вече няма да я има,
защото ще е прах, пометена от вятъра свиреп.

Ти ще трепериш, човеко грешен, пред лице Ми,
в ужас ще се свиваш ти пред укора Ми тук,
душата ти омърсена ще търси да се скрие,
но няма, знай, къде да иде, да избяга от Божествения Съд!

Където и да идеш, ще Ме видиш,
Исус разпнатия все ще бъде пред очите ти,
пред теб ще са и твоите грехове, човеко,
що цял живот са пълнили душата ти !

Ти сам сега си се осъдил и премерил!
Ти ще прогледаш и ще видиш своя край.
Без милост ще погледна Аз тогава на душата ти
и безпристрастно ще отхвърля те, това ти знай!

Безумието ви, човеци, ще ви доведе до гибел!
Отричайки напълно истината казана от Мен,
вий ще достигнете до края дето, знайте,
очаква ви жестока гибел в адски плен!

Сега говорите, тръбите силно, властно:
Човека сам решава своите съдбини,
ако желаем мир, да го постигнем можем
с усилията дружни на всичките страни.

О, колко смешни са тук всичките ви думи!
Как мир, о грешници, ще имате без Мен?
Сърцата ви са пълни със омраза, лицемери,
и вий смъртта един на друг желаете си всеки ден!

Надхитряте се и говорите това, което не е във сърца ви,
лукави у душите си, вий търсите честта!
Нечестни мисли, алчност и превзетост
изпълнили са ви, а где е, где е съвестта?

Безумци, слепи лицемери,
горко на ваще непокаяни сърца!
Това що ви крепи е крехко и нетрайно,
основата що имате под себе си, Аз бързо ще срутя!

А Истината Вечна е Исуса,
а здравата опора е Христа!
Тез, що избраха Него не сгрехиха,
те твърдо ще стоят на тази здрава Канара!

На нея който се облекне, ще живее!
Това що ще строи на нея, на бурите ще устои.
Не ще да претърпи човека загуба при напаст,
и даже в огън да е, пак ще издържи!

А вашата основа, о безбожници човеци,
е като пясък движещ се коварен, тих,
отгоре ви изглежда здрав довека,
но само вятъра да вейне и ето го-пропада в миг!

И всичко, що на таз основа сте строили
ще бъде провалено за минута,
и туй, което смятали сте за опора,
ще да изчезне тук завинаги, о слепи хора!

Сега е време най последно, знайте!
И няма кой да спре това, що иде веч!
Единствено Исус е тук Спасител на душите,
на тез, що ще повярват в Неговата вест!

Той думи някога изрече вечни, святи,
Той каза тихо там със Своя нежен глас:
Елате люде, Аз Съм Пътя, Истината и Живота!
Повярвайте във Мен! Отец изпрати Ме при вас!

Дойдох да бъда Светлина на таз земя,
дойдох във плът, за да изстрадам ваща смърт!
Дойдох, за да пролея Свойта кръв,
дойдох да бъда победител над греха, да бъда Съд!

Осъдих Аз греха и жилото на ваща смърт извадих!
Дойдох и победих лукавия противник-Сатана,
що в плен държеше вашите души, човеци,
и мъчеше ви ден и нощ с камшик в ръка.

Сега елате, о обременени с трудове, човеци!
При Мен елате, за да ви от смърт спася!
Там на Голгота Аз разпънат бях, но ето,
възкръснах и чрез Своя Дух Живот сега творя!

Аз Вечния Живот ти подарявам, о човеко, с радост,
ела, повярвай в Мен, греха с погнуса отхвърли!
Тогава светлина и сила душата твоя ще приеме,
и ти спасен със Мен ще бъдеш в чуден Рай завинаги!

Писмо 24

Безумие е завладяло сърцата на човеците в света,
горчива жлъчка пълни им душите,
аспидов яд, отрова силна имат в себе си сега,
що е основа страшна, водеща на ада към вратите!

Богатства земни, златото, среброто,
съкровищата всички, ето,
на прах и пепел ще обърнат се за кратко,
и всичко, що нечисто е, в миг ще изчезне безвъзвратно.

Това що клати се, ще с трясък се сруши,
това що е нетрайно ще изчезне бързо.
И всичкий грях, що таз Земя от векове мърси,
ще бъде ликвидиран без остатък своевременно.

Не ще търпя тук веч това противно беззаконие,
ще сложа край на похот, на разврат, на всеки грях,
ще прекратя безумието, злобата, войните,
ще сложа край на всяка мръсота и смрад!

Убойте се, човеци, блудстващи с греха си!
Безумието заслепило е очите ви в света!
Гневът на Бога е насочен към неправдите, злините,
към всички, що предали са живота си на Сатана!

Присъдата му смърт е там във огън вечен,
и всички що слугуват му, ще го последват в пропастта!
Бойте се, човеци, от тоз дет погубва и телото и душата,
и има вечна власт над таз вселена цялата!

Ще бъде тук очистено, ще светне старата Земя,
ще се преобрази със младост, с вечност, с красота.
Греха, неправдата и беззаконието що отвреме я мърси,
погребани ще бъдат в огнената, вечна геена.

Погубени ще бъдат тези, дето мразят Вечния,
и спомена за тях ще се изтрий,
богопротивниците ще са прах в нозете Му,
а тези що Го любят, ще блаженствуват безкрай!

С правота, с любов и милост ще Исус царува,
Сам Слънце, Той ще свети със преславна Истина,
народът Му със песни ще ликува
във новий свят, дарен с Живот от Вечността!

Благословени тез, що любят Бога!
Благословени чакащите Го със радост у душа!
Ръката Му е щедра, изобилна,
към тези, що предадоха Му своите сърца.

Със милост още Той е. Побързайте, не се майте!
Не ще усетите когато края върхлети със гръм над вас,
ще стенете и в отчаяние ще чупите ръцете,
горчиво каейки се, че отхвърлихте предложения Спас.

А Той зове и днес, и още малко,
отново Неговия глас кънти във вашата душа пустинна.
О, чуйте Го, докато още е тук, докато още на сърцето ви шепти,
и запомнете: Бог е с милост към вярващия в Божий Сина!

Писмо 25

Моята любов, човече,
ще познаеш щом Христа
ти приемеш във сърцето.
Туй е за спасение вестта.

Само с вяра чиста, свята,
сал с кръвта на Голгота
ще спася душите клети,
щом приемат те Сина.

Той остави тук престола
вас, о люде, да спаси,
силно ви възлюби, може
нов живот да ви дари.

Не отлагай ти за дълго!
В суета недей живеи!
Светски грижи и тревоги
остави. Светът пилей

време кратко, драгоценно
във безделие, разкош,
а плътта завлича вази
там в бездънна, черна нощ.

Няма никога душата
да намери светлина,
щом в света суетен скита
и не бори се с греха.

Сила давам в изобилие
и подкрепям в таз борба,
вси желаещи да влязат
в Рая свети на Отца.

Само тези ще получат
живот вечен в пълнота,
тез, които на Голгота
гледат със надежда, да!

Името ми е Надежда,
името ми е Любов,
нов живот във вечност славна
Аз дарявам за хомот.

Мойто иго, знай, е сладко,
Мойта воля-благодат,
туй решил е Моя Татко,
славен Бог, велик и свят!

Нима искаш да погинеш
в мрачна, черна бездна ти,
где жалеене ще има
и безброй сълзи.

А не искаш ли във Рая,
в чудния, блажен там свят,
да почиваш и в омая
да живееш във безкрая?

Вечност ти, о разбери,
няма край и свършини.
Но дали ще бъдеш в Рая-
туй сега ти сам реши!

Смело избери сега!
Живот Вечен, не смъртта!

За това се иска само
вяра във Исуса. Знаме
нек да бъде Той за теб,
истински Небесен хлеб.

И така чрез Него ти,
о, човече, разбери,
ще наследиш за хвала
Живот Вечен във Отца.

Радост чудна туй е, знай!
Милостта Ми щом познае
твоята душа ранена
ще ликува веч спасена.

И така ръка в ръка
ще вървиш ти със Христа,
през световните морета,
през реки и през дерета.

И по тясната пътечка
ти ще стъпяш и полечка
към Небето ще вървиш.
И ще се спасиш!

Писмо 26

Колко тъмно е, как е печално
във човешката поробена душа,
колко скръбно е и колко жално
туй сърце обвито от греха.

Като сянка по земята ходиш ти, човеко,
блед и уморен, притиснат всякак и отвред,
гонен тичаш ти със сетни слаби сили,
за да стигнеш, но къде, човеко клет?

Искаш да се скриеш някъде, но няма място,
искаш да поплачеш без да види някой твоите сълзи.
Място търсиш, дето кат дете да коленичиш,
мъката си да изплачеш, та дано се камъка в душата ти стопи.

Но Аз знам, такова място на земята няма,
няма да намериш, о човече, не търси!
Гдето и да идеш, все не си спокоен,
все като ли че те дебне някой отстрани.

Ти говориш много и дори се смееш,
ала твоето сърце обляно в кръв мълчи.
Своя вопъл то потиска уморено,
няма, няма с кой скръбта си то да сподели.

Зажаднял си знам, за ласка, за милувка,
зажаднял си ти за искреност, за чистота,
искаш някой ей така, безкористно да те обича,
да ти подари на тебе чиста любовта.

Искаш ти да имаш тук приятел верен,
искаш да не виждаш корист във човешките души.
И не искаш с никого да лицемериш,
а да бъдеш с чисти, искрени очи.

О, човеко, знай- искаш ти, но сам не можеш!
Ти копнееш с някого това, що е в сърце да споделиш,
искаш някой да ти каже-Аз те любя, братко,
и ще ти помогна, без да ми платиш!

О,сърцето ти е уморено и печално,
страх обвинил е твоята измъчена душа.
Място да изплачеш болката си ти не си намерил,
нито знаеш кой те люби истински в света.

Тези думи, що четеш сега, чудни са ти, даже непонятни,
но те истински са и ги праща тук на теб Христа,
дето те обича с нежна обич, братски,
дето заплати за теб и твоя грях с кръвта Си свята.

Ето, Той е, Който може да спаси душа ти,
Той е, Който ще изслуша твоето сърце,
без ти думичка да си отронил даже,
вече знае Господ Бог в душа ти все!

Място дето би те чул Исуса има,
то туй място, знай, е твоето сърце.
Там ти сал пусни Спасителя си, сине,
и ще чуе Той безмълвните ти стонове.

Гдето и да идеш, гдето и да се намираш,
щом в сърцето си Го пуснеш, запомни-
Той ще бъде с тебе всеки ден и непрестанно,
за да ти помага, да те утешава в твоите дни.

Само Той обича съвършено, без изгода,
Той не иска нищо във замяна тук за Своята любов.
Сал едно тъй мъничко, от теб човеко пожелал е,
да Му вярваш, да се довериш, за да не бъдеш на греха си роб.

И тогава ти ще разбереш, че само Той приятел е най верен,
силен и могъщ, сам Божий Син, преславен Цар!
А да имаш ти такъв приятел, о човече,
е богатство славно, чуден Божий дар!

Той безкористно те люби и го Сам доказва.
Заради безбройните си грехове, човеко морен,
ти присъда имаше-погибел, вечна тъмнина,
но Исуса те откупи, на Голгота зарад теб умря!

Неговата кръв се стичаше и всяка капка
миеше от тебе грях след грях,
докато умит и чист, окъпан във кръвта Му,
ти достоен стана за Живота Вечен, свят!

Ето, колко малко знаеш ти за Него,
за Исуса, дето те спаси от вечна смърт,
колко упорито заслепяваше те тук греха ти,
та да не прогледаш, да не видиш тук спасителния кръст.

Но Аз те възлюбих и очите ти желая да отворя,
да покажа ти греха и Този, дето те изкупи от смъртта.
Ето, в грях заченат си и в греха до днес живееш,
и слугуваш уморен в неволя на мъчителя си Сатана.

Погледни сега и виж Спасителя си там, на кръста,
прикован, Сам носещ на света греха проклет,
Сина Божий Сам изкупва от смъртта души ви,
кат заплаща откупа със Свойта кръв във този свет!

Той прости на всеки вярващ в Него,
Той прощава още. Днес, сега, тук- и на теб,
ако ти сърцето си отвориш и повярваш,
Той ще те спаси, ще те нахрани със Божествен хлеб!

Ще ти подари живот кат песен,
свят живот със Него там във Вечността,
дето няма скръб, ни сълзи, нито вопли,
дето няма болест, смърт, дет царува радостта.

Ако ти повярваш, Той- Исус е близо до сърце ти,
ще те стопли, ще даде ти радост и любов.
Своя мир Божествен ще ти прати,
сила ще ти Сам даде, за да заживееш веч живота нов.

Идваш ли? Аз чакам те, човеко,
Своята ръка протягам в този миг към теб.
Нося ти спасение, живот прекрасен,
мир, покой и сладкия Небесен хлеб.

Аз ще ти помогна всички трудности да превъзмогнеш,
с Мен е леко, с Мен е радост, запомни!
Но покай се, не повтаряй стари грешки,
нови не прави, пази се от греха, що те грози!

И тогава ти ще имаш Сам Исуса за приятел,
Той ще пази те, ще бди над тебе деня и нощта,
ще те радва, ще те къпе в любовта Си,
ще ти дава от Божествената Своя Светлина.

Много дарове за тебе е приготвил,
много чудни и пречудни, хубави неща,
що в сърце си даже не мечтаеш,
ала има ги за тези, дето вярват във Христа!

Писмо 27

Морето е дълбоко и потайно,
отгоре гладко и красиво е на глед,
но в дълбини му крият се скалите
и урагани се притайват там отвред.

И ето, изведнъж морето кротко,
що нежно своите вълни люлей,
превърща се във ад кипящ и страшен,
и сякаш е пред теб ужасен змей.

Така и ти, човече, си като морето,
наглед добър, културен и вежлив,
и облеклото ти изрядно е и чисто,
но туй е фалш, отвътре е греха смрадлив.

И само малко щом се ти откриеш
показва се нечистота и смрад,
подводните скали показват се кат пирей,
там дет не ги очакваш, като на парад.

Грехът като скала потайна, скрита
у тебе си живее най- честит,
и ти доволен, че отвън е всичко гладко,
живееш и си мислиш, че си много чист.

Недей се лъга! Ти прикриваш финно
пороците си, помислите жалки, зли,
зад лицемерната усмивка жлъч се крие
и завист, укор и омраза там към вси.

Към тези, що изглеждат че добре са,
че имат всичко дето немаш ти,
че здраве, радост и добро богатство
заситили са всичките им дни.

И черна завист те разяжда тебе,
и зло проклето във сърце ти все кълни,
и мъчиш се от всичко туй додето
не ги достигнеш и надминеш ти.

Така минават дните ти в живота,
подобно теб и други мислят си така,
завиждат си и мъчат се в нощите,
и лоши помисли кълнят у всякоя глава.

И вместо като братя да сте всички,
и вместо с труд и радост да живеете сега,
кроите, лъжете, крадете и сумтите,
додето не задоволите в себе си плътта.

Е, питам те, човече, ето имаш
тук всичко, що го има твоя брат-
щастлив ли си и радост сладка
изпълва ли душа ти, като си богат?

Мир имаш ли? Покоят твой къде е?
Защо отново празно е във твоята душа?
Нали си мислеше, че щом кат всичко имаш,
ще заживееш ти във радостта?

Но не. Отново нещо теб не ти достига,
отново недостойни мисли в тебе се роят,
отново подло чувство те обзема,
че пак не си по-горе, а отново си назад.

И тъй текат си ден след ден,
в душата ти натрупва се утайка
и ти от всичко вече озлобен,
проклиняш с вопъл даже своята майка.

Със отчаяние извикваш: Где е Бог?
Какъв е тоз живот, тъй безнадежден?
Защо ми е това, което имам,
щом кат ме очаква гроба леден?

Така понякога в ума ти се явява
тоз ужасен и отчайващ, стар въпрос,
така, за миг кръвта ти се смразява
пред зеещата пред очите ти омразна пропаст.

И ти като с ръка отпъждаш него,
въпросът, що стои във твоята глава,
и сякаш него там да го не гледаш
си слагаш на очите розовите очила.

И като сляп вървиш и се препъваш,
и своите уши запушваш с шум отвън,
че иначе на съвестта гласа дочуваш,
отекващ в твоето съзнание, като камбанен звън.

Сега на теб ще ти говори тук Твореца -
Създателя на таз вселена и Земя,
ще ти говори тук на тебе не човека,
а Тоз, що вложи в теб от Себе Си Духа.

Сега ти спри! Послушай що ще ти говоря!
Ако желаеш изход от живота свой тъй пуст,
сега ти замълчи и Мен послушай! Тихо!
Говори ти Спасителя. Чуй Неговия глас!

Ела при Мене, беден, уморен човеко!
Тук остави това, което си събрал!
То е нетрайно, ще изгние и е нищо.
Това ти сам не си ли го разбрал?

Ти си събрал имот, пари, награди,
признания, похвали и скърби,
събрал си тежки мисли и несгоди,
събрал си много грехове през тези дни.

Натрупал си камара до небето
от тоз боклук, ненужен теб,
а сам затиснат най-отдолу си, човеко,
и малко ти остава да си труп.

Освободи сърцето си от тази пепел!
Душата ти не може да цъвти,
щом ти обвинил си я в ненужни дрипи,
които непотребни са й, разбери!

От таз грамада непотребни теб боклуци,
от този прахоляк и стари вехтории,
от тези наслоени в тебе грехове, пороци,
ще те освободи само Спасителя святи!

Сега ще ти разкажа тук за Него,
за Този, що не си познавал ти,
за светия Исус, Син Божий,
дето определен бе теб да те спаси.

Живял е Той отдавна на Земята,
във скърби, от човеците проклет,
едничка дреха имал на гърба си,
но имал чудна, славна вест за теб.

Исус Христос изпратен бе от Мен
на таз Земя, потънала в греховен плен,
във плът роди се там във Витлеем
от дева непорочна, в зимен ден.

Расна Спасителя най- скромно, в бедност,
покорен и смирен пред майка и баща,
без грях, със Духа Свят изпълнен,
Той чакаше на славната Си мисия часа.

И ето Го израснал мъж изряден,
със образ чуден, светъл, чист,
очите Му излъчват само обич,
защото Божията сила беше в тази плът.

Изпратих Го там Него, Сина Божий,
избрания Владетел на света,
най-светлия, пречист Агнец за вази
изпратих, та човека да изкупи от греха.

Той взе на Себе Си там ваште беззакония,
Той в своето сърце прие печал и скръб,
и вместо наказанието да получат го човеците,
Исус подложи от любов там Своя гръб.

И ето, Той отива към Голгота,
(не знаеш ти за тоз позорен хълм).
На него беше разпнат с беззаконни
Тоз, дет донесе Вечния Живот тук вам.

Той прикова на кръста дървен там
смъртта, що ви коси до днешен ден,
тя, тази смърт владее ви от време,
когато в Рая още съгреши Адам пред Мен.

Исус дойде, та да убие нея,
таз смърт жестока и тъй зла,
извади Той отровата от вази
и прикова греха на Голгота.

От този ден Спасението славно
тук има всеки, който вярва в Мен,
който Исус Христос приеме с вяра,
ще бъде с радост тук от Господа спасен.

Повярвай, сине Мой, Аз те обичам!
И Своя Син там дадох зарад теб.
Повярвай в Живия Спасител чуден
и ще приемеш с радост от Небесен хлеб.

А Него който вземе, ще живее
във Вечния Живот, във радостта,
от тоз Небесен хлеб който приеме,
спасението свое ще получи във Христа.

Писмо 28

Земята е покрита със нечестие и грях,
Земята стене клета в пътя си нерад,
народите човешки съвсем я оскверниха,
и с мерзост и нечестие я вредом замърсиха.

О, що ли още чакам, а веч не сложа края
на всяко беззаконие, на всякоя неправда!
Защо търпя ви още, човеци горделиви,
защо гневът натрупан не хвърля над глави ви?

Помръкна таз Земя, що беше кат градина,
покри я вредом смърт, сълзи и страшни кърви,
полята дет зелени били са, веч са в тръни,
плода на таз градина червясъл и загнил е.

С креп мъртвешки черен, тъй тъмен и печален
зави тя своето изрядно, красиво някога лице,
сълзите и, о знай, човече беден и окаян,
навред са оросили морета, планини, поля, гори и все.

И няма място здраво и добро,
и няма веч незамърсено нийде тука.
Така ли беше ти създадена Земя,
така ли ти изглеждаше, като сега несрета?

О, замълчете вий, човеци зли!
О, спрете своите безконечни думи!
Не млъквате дори по цели дни,
за да говорите за справедливост и за мир, безумни!

Ще ви помоля сал за малко, замълчете!
Нек тук над таз Земя настъпи тишина!
Ще ви помоля, о човеци, погледнете-
планетата ви родна вече е развалина!

И вий стоите заслепени и надменни
сред купища развалини, и сред руини,
не вижда се ни стрък трева зелена,
ни цвете, ни дърво, ни цъфнали градини.

Ослушайте се! Чува ли се детски смях?

Лице засмяно зървате ли тука?

Преди сме срещали, тъй мислим ние,
ще си речете мъдро отсреди боклука.

Така изглежда вашата Земя пред Мен
когато сваля лицемерният и накит,
отгоре е покрита със различни чудеса,
на цветна картичка отвънка тя прилича.

Чудесни градове и китни паркове, градини,
и плажове разкошни край морски брегове,
доволни хора тъй наглед щастливи,
люксозни, лъскави коли и ярко слънце от небе.

Такъв е изгледа на картичка гланцирана, красива,
и всичко светло е, в омайни цветове.
Но зад тоз пейзаж бордеят се открива
и ето го, мизерния човек е налице.

Това е вашата Земя, наглед честита и богата,
а всъщност гнойна рана е тъй зле прикрита,
това си ти, човеко фин, добре облечен,
отвън разкош, отвътре си агония нескрита.

Това Аз виждам в твоята душа разбита,
Аз, само Аз изпитвам всякое сърце, помни!
Отвътре веч зараза тайна, скрита,
разяжда те и мъчи тук през всички дни.

Грехът е заразил у тебе всичко
и ти си роб, продаден под греха,
неискрен е смехът ти и сълзите,
неискрени са тука всите ти дела.

Опитваш да прикриеш вътрешната празнота,
опитваш да прикриеш своята досада,
омръзнал ти е лицемерния живот, о да!
И знаеш ти-навсякъде е сложена засада.

И малко ли за миг се отклониш
от този начин на живот погрешен,
веднага с присмех те обгръща поглед скрит,
и хората край теб с презрение душата ти обсипват.

О, ти човече, който гледаш тъй смутено,
не можеш, знай, ти никак на човек да угодиш,
когато гледаш правото и смело
във интерес на истината ти стоиш.

В тебе вложих туй, що ти наричаш съвест,
това е оня глас, що учи те на правота,
това е глас на искреност и справедливост,
дар, който ти дарих сам Аз от Вечността.

Но вие, хората, го заглушихте него,
гласа, що води всекиго по правий път,
а дадохте предимство на греха разблуден,
що ще ви доведе до страшен Божий съд!

Аз искам да ти поговоря, сине,
защото, ти човек, си сътворен от Мен!
И не за този зъл тиран греха те Аз създадох,
а за да бъдеш с Мен във Моя дом блажен.

Грехът измами те, подведе те, пося си своето семе,
и без да разбереш той в теб всади смъртта,
и ужасен, разбрал това в по-късно време,
ти търсеше Ме с вопъл във скръбта.

Сега Аз искам да ти дам надежда,
желая да ти върна радостта
и в Моя дом прекрасен и мечтан
отново да се върнеш, като син при свой баща.

Надеждата е таз, ти чуй Ме, сине!
Исус Христос е пътя към дома!
Приемеш ли Го Него кат Спасител,
бъди уверен, ще се върнеш при Отца!

Живота твой прогнил е, пълен с грешки,
и дните ти без радост са сега,
все грижи и тревоги, все несрети,
и няма място в теб за радостта.

Но щом Исус приемеш в своя беден дом,
(говоря ти за твоето отчаяно сърце),
ще видиш как навред Той Сам ще осияе
душата ти с живот от славното Небе.

При теб в сърцето ти ще слезе нещо свято-
Исусовия Дух животворящ и чист,
в миг тъй чудесен в тебе всичко ще засвети,
защото ти ще си отново в Дух от Мен роден!

Запей тогаз и твърдо застани със вяра,
срещу греха война ти смело започни!
Воювай с него, Бог до теб ще е тогава,
победа ще ти дам тогаз, ти само приеми!

Повярвай на Исус, Той жив е, не съмнявай се, човеко!
Чрез Негови ръце създаден бе света!
Не мож умря това, що знай, е вечно,
и днес е жив Исус, както живял е всякога!

До теб сега е, чака те, протегнал е ръце,
от дланите Му чисти Живот блажен изтича!
Ти своето сърце, душа си подложи
и пий човеко, пий от Него до насита!

Към теб отново ще се връщам,
ще те зова, ще викам те, ела!
Любов предлагам ти и мир, покой и сила,
надежда Съм за теб, Спасител от смъртта!

Аз, Сам Исус съм откуп дал за тебе,
Единствен по рода си в таз Земя.
Тело и кръв пресвята тук за вази
Сам дадох, за да ви от грях спася.

На таз Земя ранена, стенеща в окови,
във този мрак, във този хлад и грях
дойдох, познах Сам скърби тежки и неволи,
Голготата изкачих, на кръста разпнат бях.

И унижения и хули, присмех и ругатни
върху глава Ми, вий човеци, сипехте със яд,
отритнат и осмиван, изоставен и от свои,
понесох там на Себе Си греха ти, мой брат!

Но всичко свърши се. Смъртта понесох, победих!
И смърт и грях, и ад и беззаконие,
с любов и със смирение, със вяра Сам сразих!
Победа даде Ми Отеца Мой, наследих и благословение!

И тъй, благословени нека бъдат тука вси човеци,
които вярват във Исус Христос, Моя Син!
Живота Вечен подарявам тук на всеки,
що Него, Господа Исус приеме кат Спасител свой.Амин.

Писмо 29

Всички люде, що Ме търсят тука,
всички, що Ме викат във скръбта,
ще даря със милостта велика-
Вечния Живот и радостта!

Ето, теб народе, те приканвам -
ти не виждаш пътя прав в света,
крачиш уж напред към благоденство,
но се лъжеш, там е сал смъртта.

Ти не се мами от вражи думи сладки,
не приемай с вяра негови лъжи!
Те те правят роб безволев, клети,
и завличат те пред адските врати.

Никога не вярвай на пророци,
що за името Исусово мълчат,
те слуги са тука на врага Ми
и те влачат верно сал към ад.

Разни врачки, баещи и предсказвачи,
що владеят черната магия, гадост са!
Може да ти помогнат, но в отплата
в пъкъла ще бъде умъртвена твоята душа!

Не им вярвай, те не са от Мене,
те примамват те към черний Сатана!
И душата твоя морна, бедна,
тъй обричаш сам на мрачна тегота.

Мерзост долна са пред Мене всички,
що на Моя враг помагат (той е Сатана)!
Колко е греховен веч живота днешни,
не добавяй му и ти от мерзостта!

Туй що искаш, Аз ще дам на тебе,
ще даря и радост, и любов,
мир, утеха и покой ще имаш,
ако в Моя Син да вярваш си готов!

Няма сила друга на Земята,
що с любов и милост теб да обгради,
няма друг баща така любящи,
що желае от смъртта да те спаси!

Истина говоря ти, човеко,
в Мен повярвай, Аз творя света!
В Мойта сила тука уповавай
и ще разбереш, че те любя всякога!

Ти вървиш смутено сам във мрака,
търсиш верната посока във света,
блъскаш се, безумни, в тъмнината
и грешиш, грешиш във слепота.

Дал съм ти очи, за да Ме видиш,
дал съм ти уши да чуеш Моя глас,
дал съм ти и разум да Ме търсиш,
дал съм ти и вяра, за да се спасиш!

Не отричай Мойто съществуване,
нали всичко тук създадох Аз!
Погледни цветеча нежен, виж разумното!
Кой от нищото повика те? Знай- Моят глас!

Всякък, по различни начини,
тук опива те и мами те врага,
убеждава те безверно да живееш ти,
учи те, че всичко свършва със смъртта.

Туй лъжа е, твоята душа е вечна,
но за нея тук нехаеш ти!
Тя скърби по Мене, виж човеко,
иска в Моя скут, при Мене да се приюти!

Смърт духовна, таз раздяла вечна,
ще постави твоята душа във мрак,
там далеч от Мойта сила животечна,
отделена в студ и самота вовек във ад!

Там, където всичко е застинало в омраза,
там, където лед сковава всякакъв живот,
там, където вопъл вечен се дочува,
на души, що Ме отхвърлиха със яд.

Аз за теб това не го желая,
ти си Мое сътворено със любов дете!
Аз те любя, искам да те прилаская,
кат загубено, но пак намерено дете!

Ти желаеш бъдещето твое да узнаеш,
ти живееш в страх ужасен от смъртта,
искаш всякакси да я избегнеш- можеш,
само че повярвай първо във Христа!

Не търси погрешни пътища лъжливи!
Що ти са пророци, дет слугуват на врага?
Те ще ти предскажат бъдещето твое,
но срещу прескъпа и погубваща цена!

Твоята душа цената за това е!
Срещу туй, що ще получиш ти,
срещу цяр за болести и грижи -
твоята душа във ада ще гори!

Смърт духовна има и тя значи
вечната раздяла със Отца!
Тази смърт е страшна и ужасна,
ти пази от нея своята душа!

Не лъжи се-ето Истината свята:
що и да те сполети в света,
ако ти живота свой оставиш във ръката
на Твореца свой, ще получиш радостта!

Ако с покаяние за своите грешки мислиш,
ако с отвращение напуснеш старий си живот,
ако разбереш, че теб греха ти пречи,
сам Исус ще свали тежкий ти хомот!

Ти се спри, кажи си-Край, до тука!
Няма да робувам вече на греха,
ще отдам живот и сила, всичко,
на Спасителя си свой, Христа!

Туй решение вземи, човеко!
Само туй ще те спаси от смъртта!
Ето начин за победа над греха ти,
ето ключ за Райската бленувана врата!

Ето го маяка, там е, свети!
Ти тръгни свободен веч от грях,
теб ще води сам Исус, човеко,
с Него в теб Живота веч посях!

Не поглеждай ти към нищо друго,
знай, живота твой е в сигурни ръце!
Няма нужда ти съдбата си да знаеш,
щом кат те огрява топлото Исусово сърце!

Истина чрезмерна и велика,
тайна крита много векове
ти открих на теб, човеко,
туй са знай, прескъпи дарове!

Ето ги, дарявам ти ги всички,
първо вяра, за да бъдеш Мой,
после милост ти дарявам, тя е сила,
и любов и радост там от Рай!

Истинска надежда, що е твърдост,
вярност, упование и красота,
твоего сърце успокоено в мир и радост,
ще върви през този свят към Вечността.

Здраве, благоденствие щастливо,
песен звучна и ликуваща душа,
теб дарявам ти за вяра в Мен, човеко,
само твърдо отвърни се от греха!

Зарад теб Исус, Мой Син могъщи
Си проля кръвта и тук страда,
зарад теб Го Аз направих грешен,
за да заличи пред Мене твоята вина!

Ето Го великия Спасител,
озарен от чудната любов,
две ръце, сърце горещо и зовящо
теб протяга, да дарява е готов!

Приеми Го, Него, тъй любящи!
Приеми Го, Той към теб зове!
Ето твоето спасение - вземи го!
Даром ти го давам срещу твоите грехове!

Ти повярвай, само миг е нужен,
обърни към Него своето посърнало лице!
Протегни сам морна си ръка и грижи
на Спасителя човешки, ето, Той отново те зове!

Приеми дарението свято,
приеми горещата любов!
Вяра малко нужна е, човеко,
ето чакам те, да те спася съм Аз готов!

Писмо 30

Един човек със Божий Дух
изкупи грешната Земя,
Исус Христос, Спасител драг,
за теб, човеко, там умря!

Син Божий, свиден и любим,
при вас изпратих на Земята,
да ви открие Моя план
и Сам да стане вам завета,

със който Аз се обещах
на Свойте люде чрез пророка,
и Сам Спасител ви станах
от грях и срам до века!

В края на отмереното време
живееш ти, човеко, запомни!
И туй което носиш, знай, е бreme,
тъй тежко за през всичките ти дни.

Вдигни очи и виж къде живееш-
сред множество посърнали лица.
Човешките сърца се в мъка свиват
и не намират нийде тук виделина.

Сам погледни около себе си сега!
Що виждаш ти, човече тъй смутени?
Връстници и младежи, и деца
отиват си от този свят без време.

Сега си помисли и ти-
дали не е наблизо тук и твоя час,
когато духът ти към Мен ще отлети
с греха ужасен? Ти се сви във страх!

А има тук надежда и за теб
душата ти смутена да получи мир,
Исус Христос и тебе те откупи,
и Вечния живот Сам дава ти за дар!

Успокой сърцето си, човеко,
в радост ти душа си отпусни!
За да получиш ти спасение до века-
със вяра към Исуса погледни!

А ето що е Мойто повеление
за вси човеци по сегашната Земя:
който повярва в Исуса, Сина Божий,
ще наследи Живот, Спасение през Вечността!

Таз заповед до всички ви отправям,
от вас, човеци, искам покаяние пред Мен!
Ако потърсите Твореца си сияен,
с Него ще живеете във мир блажен.

Към Мене има Път велик и славен,
тоз Път е тук Исус Христос Самин,
Той истината носи съвършенна
и със смъртта Си с Мен ви примири, амин!

Елате, уморени и измъчени човеци!
Елате да ви дам покой и мир!
Елате тук при Мене незабавно,
за да получите Живот-небесен пир!

Елате да ви дам сърца горещи!
Елате да отворя слепи ви очи!
Елате да ви облека със сила,
елате и при Мене оставете грижи вси!

Зова ви! Вий не чувате ли тук гласа Ми?
Това е веч последната покана към света!
След нея не Спасител ще ви кани,
а строг Съдия със Закона в ръка!

С любов за вас дойдох до смърт презряна,
с обич да ви прилаская и спася,
с милост в Мойто Царство да ви взема
и верност да покажа на избраните чада.

Не може да получите от Мене
живот и радост, милост и любов,
ако си с вяра не обърнете сърцето
към Сина Божий, Вечния Христос!

Недейте си мислете люде горди,
че Аз не виждам вашите дела!
Познавам ваща вътрешност потайна
и помислите скрити до една!

Във вашите сърца съзирам само
омраза, отегчение и алчност зла,
душата умъртвена от греха ви
се тук задоволява сал със суета.

Вий пълните я с развлечения развратни
и пошлост има вредом тук около вас,
и мислите че храните душата,
като пиянствате и пушите в захлас.

В разни заведения се влачите безволно
и тъпчете телата си с отровен алкохол,
насищате очите си със голотата,
що ви открива чуждата жена-идол!

Сред нощ разгулено вий блудствате бездушно,
сърцето каменно у вази не тупти,
телата свои ползвате най-гнусно,
а после отвращение в душата ви горчи.

И тъй се влачите от нощ на нощ,
и мислите, че всичко тук е скрито?
А денем всичко вършите със злост,
в лицемерие тъй зле прикрито.

Покварени сърца, очернени от грях,
души погубени във примка и във ров.
Човеци морни, равнодушни, лицемерни,
къде ще идете без капчица любов?

Работите, но без сърце, без радост,
само за тези мамещи пари,
безсъвестно се лъжете в измама
и нямате покорство пред бащи.

Наистина пред Мен си труп червясъл,
човеко, тъй разяден от безмерен грях!
Едничко право дело в теб не виждам,
а само зло и алчност във сърце на страх!

И въпреки, че тъй живееш грешен,
и въпреки че Ме осмиваш и отричаш,
Аз пак те любя и милея, сиромас,
затуй недей сам себе си на гибел да обричаш!

А в Мен повярвай и Ме приеми,
нек личен твой Спасител е Сина Ми!
Повярвай във Иисовия скромн кръст,
че Той и теб изкупи от врага Ми!

О, как желая да приемеш ти Христа
с вяра и надежда във сърцето!
Иди и виж там кръста на Голгота,
и Сина Божий, що за теб разпънат бе, човеко!

Да ти дари Живота и мира,
да те спаси от твоя грях човешки,
в чуден, дивен свят да бъдеш ти,
ако приемеш покаяние за свойте грешки!

Ето, отново те приканвам, ти ела!
Виж таз протегната ръка и приеми!
Ако приемеш ти Исуса днес, сега,
ще наследиш и Божиите добрини!

А те са вяра и надежда, чистота,
любов и мир, покой във пълнота,
благословени дни до края на плътта,
а после нов живот във Вечността!

Писмо 31

Ех, човеци, тъй бедни и морни,
що е туй дет става със вас?
Що робувате вий най-безволно
на врага, а не искате Моя Исус?

Защо тичате бързо надолу,
там, където са всички беди?
На тълпи вий се носите морно
към отчайващи, мрачни тъми.

Ето тук е Исус, що е знака,
дето вази показва прав път,
дето вази извежда от мрака
и ви води към чудния свет.

Ето виж ги, пред тебе са двата
пътя, значещи смърт и живот,
ти недей тук се чуди и вайка,
а избирай сам верния път.

Две врати са пред тебе в нозе ти,
две посоки-на смърт и живот,
леко влиза се, знай, през вратата широка,
дето води те тебе във смърт.

Тази малка вратичка що виждаш,
че е тясна и проста наглед, е Христос,
щом към Него пристъпиш с надежда,
ще преминеш от смърт към живот.

Тази порта към Рая те води,
този път е Исуса Христа,
дето за теб на кръст бе прободен
и за тебе понесе смъртта.

Пътят, дето те води във Рая
е и тесен и стръмен, трънлив,
много ветрища веят над него,
много вражи стрели го секат.

Не, не спирай се тука, човеко,
виж накрая една Светлина,
тя маяк е на тебе във мрака,
ти тръгни и подай Ми ръка!

Аз, Исус, те обичам, човеко,
Аз ще стопля сърцето ти, що е от лед!
Ще те водя към Моето Царство,
ще ти давам любов, смях и мед.

Аз те виждам как стенеш и плачеш,
Аз те виждам сред твоите беди,
чувам как бие сърце ти тревожно,
как зове Ме във мрака: "Ела, помогни!"

Колко жалост изпитвам към тебе-
скитник беден и гонен отвред!
Ти Ме търсиш без сам да разбираш,
ето, тук Съм, нек бъда приет!

Искам вече да бъдеш свободен,
от греха си да бъдеш далеко,
роб на греха да не бъдеш покорен,
а раб Божий да бъдеш от днес, ти човеко!

Минути, секунди делят те от Мене,
сега помисли си и дай Ми ръка,
знай, няма веч време, сега е момента,
Аз много тук искам и теб да спася!

Защо заблуждаваш сърцето си плахо
с науки и разни лъжи от света,
защо си повярвал, че Ме няма, човеко,
сам Мен ще познаеш, щом оставиш греха!

Ето, Аз ти говоря, Създателя твой,
не можеш ме види, смутени,
но виждаш творенията в тоз свят Мой,
та Аз сътворих теб и тази Вселена!

Невидима тука е Моята сила,
но видими тука са Мойте дела,
и тези, що любя със милост голяма
ме чувстват във свойте човешки сърца.

Над тебе изливам Аз милост и радост,
за тебе Аз дадох тук тези слова,
защото обичам те, жалък човеко,
такъв си, щом бягаш от своя Баща.

Върни се при Мене, ти блудни Мой сине,
Аз тебе богато с любов ще даря,
за твоето връщане всички ще пеят,
ще славят във радост Отец и Сина!

Дарявам ти виж, тук, Своего име,
от днес Християнин до века живей!
В сърцето ти ледно Дух Свят ще излея,
душата ти жива веч в радост ще пей!

Очите ти вече нек виждат Голгота,
умът ти нек знае и помни смъртта,
що тамо понесе Спасител човешки!
Надеждата твоя нек бъде Христа!

Велик Син на Бога, могъщ и преславен,
Прекрасния Княз, що в слава сияе,
отиде при вас на Земята ви грешна,
с живота безкраен да ви запознае.

Той даде ви пример на вяра и сила,
показа ви как да живеете с мир,
във святост на Мене тогаз уповава
и вкуси от вашата смърт, вражия пир.

Ето, натам сега погледнете!
Небето бе мрачно и тъмно от скръб,
Голготския хълм чака вече Исуса,
Земята се сгърчи от срам и от смут.

Сега погледнете Го, ето нагоре
понесъл е морно на рамото кръст,
Той носи греха на човека уморен,
отхвърлен от него, даже проклет.

Над челото бяло венеца от тръни,
под него се виждат там капки от кръв.
И мъка неземна с любов е стаена
в очите на този Син Божий от плът.

След Него престъпници двама пристъпват,
убийци, що своя си грях ще платят
там крачат след Святия, чуден Спасител,
и чудят се много, не мож разберат,

защо този святи човек ще разпъват,
Той нищо за смърт не е сторил в света.
Живял е във святост и чист е пред Бога,
а ето Го, крачи със тях към смъртта.

Товарът е тежък и трудно се крачи,
товарът притиска Исуса до смърт.
Човешкия грях към Голгота Сам носи,
с това Той спечели за вази Живот!

Минутата страшна е близо, поспри се
човеко, и виж в този миг,
как Божият Син приковават тъй леко
без жалост и милост, а Той е велик!

В тоз миг нечовешки Земя се потресе,
Небето със гръм за Исус заплака,
завесата в храма на две се разкъса
и стана това, що пророците свети писаха!

Исуса Христа, Спасител човешки,
поднесе на вашия род Вечността!
Взема на плещите Си мощни греха ви,
пребори със сила могъща смъртта!

Живота сияен там възтържествува
и силна, прекрасна Зора засия,
убита биде тъмнината на злото,
и Истина свята в любов запламтя!

Сега, ти човеко, четящ тези думи,
видя ли Исуса сред хората зли?
Видя ли как Него, Светеца убиха,
а Той за това със Живот ви дари!

Такава любов ти видял ли си нейде?
Не си. И не ще срещнеш тук никога.
Само Исуса, Мой Син се намери
за теб, грешник беден, да вкуси смъртта!

Сега Той те вика, зове те със милост,
повярвай във Името свято-Христос!
Така ще намериш ти радост велика,
Спасение славно, наместо греховен живот!

Писмо 32

Лицето ти е бледо, о човече,
очите ти смутено думите четат,
сърцето ти потръпва, тъй е клето,
душата в стон въздъхва. Иде смърт.

Защо си побледнял, защо посърнал?
Къде е радостта ти и мира?
Защо въздъхваш тежко уморено
и тъй отчаяно ти махваш със ръка?

Животът ти премина във несгоди,
година след година ти се надаше, на що?
Че ще построиш дом, че ще живееш мирно,
че ще отгледаш и деца си здрави до едно.

Сега ти гледаш не напред, а где?
Поглеждаш уморено, но назади,
животът твой премина как да е,
но де туй, което чакаше душа ти?

Дълбоко в тебе отчаяние узрява,
нима за туй живял си на света?
Семейство ти създаде и уют ти в дома си,
отгледа и деца, но где е, где е радостта?

Редят се дни и месеци, години,
след ясен ден наставка нощ и пак
настъпва утринта, и слънцето изгрява,
но ти си все посърнал и недраг.

Защо, защо, защо? В сърцето ти отеква тоз въпрос.
Защо живея и какво съм аз, човека?
Където и да ида, що и да захвана,
отново виждам, че се приближава мрака.

Бъди по смел човече, сам признай си-
ти виждаш своята безизходност. Да!
Не се залъгвай. Нищо не помага.
Ясно си разбрал, че краят неизбежен е смъртта.

Това така е. Нямах избор ти.
Където и да идеш крайт твой е гроб.
И всичко, що събрал си в своите дни
ти тук ще го оставиш, бедний роб.

Сега ти помисли, това което преживял си,
запълни ли в душата ти отчайващата празнота?
Това, което си постигнал във света ти,
донесе ли покоя и мира във своята душа?

Сърцето ти е пълно със тревоги,
смут тежък е обвил душата и ума,
ти чувстваш, чувстваш страшна безнадеждност,
и страх потаен и свиреп е всяла теб смъртта.

Но знаеш ли защо са тъй тревожни
денят ти и нощта, сърцето и ума?
На теб ще отговоря, о човече морни,
тежи, тежи ти като камък тук греха.

Душата твоя тъне в отчаяние,
защото иде, иде ден на съд!
И тя пред Мене ще застане, и за наказание
ще чака, вместо за Живот в Райски кът.

Ти чуваш ли понякога гласа на своята съвест?
И питаш ли се някога какво е тя?
Бъди сега по- смел и сам кажи Ми-
на що те учи тук на съвестта гласа?

Ти можеш ли, човече, сам да различиш
добро от зло и правда от неправда?
Какво е грях, измама и лъжа
ти знаеш ли, или те своята съвест заблуждава?

О, беден, сляп, окаян ти човек,
Аз искам тук на тебе да помогна,
да те изтръгна, тебе, робе клет,
от смъртна клопка и от ямата отровна.

Но кой си ти дет тука ми говориш?
Ще питаш ти смутен от тежки истини.
Ще тебе отговоря, о човече бедни,
Спасителя съм Аз от рова на смъртта.

Исус Христос съм Аз, Сина на Бога,
пролях на кръста дървен святата Си кръв,
ръцете Ми прободоха с пирони
и на глава Ми сложиха венец трънлив.

Ти знаеш ли защо там бях повесен,
защо понесох смърт там без вина?
Ще кажа ти човече- в жертва бях принесен,
за да изкупя от греха и твоята душа.

Това смъртта бе, дет на теб се пада,
венец е тя за всеки потънал във греха.
За твойто беззаконие, о слепи,
ти си заслужил в този свят смъртта!

И ето, тази твоя смърт Сам Аз понесох,
взех твоя грях на Своя гръб!
И наказанието справедливо, но не леко
получих Аз на онзи дървен кръст.

Това го сторих от любов към теб,
така не може да обича даже майка.
Познай, о ти човеко, морен, клет,
таз Моя обич чиста всеотдайна!

Тук Аз, Исус Христос живота утвърдих,
възкръснах, оживях ,Спасител ваш станах,
та всеки който в Мен повярва, ето,
Живота Вечен да получи, вместо гробен прах.

Какво е грях, ти питаш се човече-
това е нарушение на Божия Закон, помни!
Той даден бе на тебе, сляп човеко,
за да познаеш що е грях. Амин!

В заповеди десет сам Отеца
изложи правда, истина и светлина.
Там ти се взри и помисли си. Ето,
ако си мъдър ти ще познаеш Божиата правота.

Ела сега при Мен! Не ще ти можеш
сам да изпълниш тези светли правила,
че твоята душа е поразена от неправди
и нужно е да бъде осветлена чрез Духа!

Ето отново те поканвам, ти ела!
Аз Съм любов, спасение, надежда!
Хвани се ти за Моята прободена ръка
и сам ще видиш, как душата твоя се възражда.

О, скитниче смутен, ти цял си в грях,
той е омърсил твоя ум, душа и тяло.
Ти сам не виждаш се и мислиш, че си прав,
но я се погледни във Мой то огледало!

Кое е то? (Недоверчиво питаш)
И що ще зърна там, аз сам не знам.
Ликът си виждам в свойто огледало,
но не личи там нищо, що достойно е за срам.

Ти гледаш се отвън, човеко горд,
но вътре в тебе виждат Моите очи!
В твоята вътрешност греха се крие тайно
и замърсява твоята душа, помни!

Ако желаеш да се видиш с Моите очи,
в словото на Бога свят сам погледни се!
Ще видиш се окалян в тиня, беден роб,
в греха омърсен, опетнен чак до погнуса.

Сега е в смъртна болка твоята душа
и тежка мъка влива се в сърцето,
ти имаш, имаш нужда от Христа,
Той само мож покой и мир на теб да прати!

Сега повярвай! Брат ти Мой бъди!
Опри се на ръце Ми доверчиво!
Аз тъй съм силен, мощен и велик,
на теб Живота Вечен ще ти дам, ти приеми го!

Ела, ела! За тебе Аз страдах,
Мой сине блуден, Аз те чакам, знай го!
За теб приготвил съм дом чуден и богат,
ела и прошка Ми поискай незабавно!

Покай се, приеми Христос с любов,
ти злото намрази, греха отбягвай,
с вяра чиста ти бъди и знай -
с Господа Исус смъртта ще ти избегнеш, сал повярвай!

Аз Пътят съм, Аз жива съм вода,
Аз Истина съм и Живот блажен!
Който в Мене вярва и презре греха,
ще бъде от смъртта освободен!

Аз ти простих греха и твоите неправди,
Аз те умих в най-свята, чиста кръв,
но за да вземеш ти от Мен Живота вечен,
покай се от греха, бъди във вяра пръв!

Тоз свят Мой е и ти творение си Мое,
Аз любя те кат роден, мил баща!
Прощавам в милост беззаконието твое,
ако ти вярваш искрено в Господа Христа!

На Духа Свят ти тук се довери,
Той истината носи и дарява
на всеки, който люби Ме, помни,
и който в Сина Божий радостно повярва.

Той ще те доведе във Рай блажен,
ако прилежно следваш Господа Исуса,
Той за Живот безкраен ще те възкреси,
щом към Спасителя си с обич чиста!

Писмо 33

Листата пожълтяват, окапват призори,
и клоните остават там скръбни и в сълзи.
Чернеят голи клони. Земята изсъхна,
повейва суховеят, отнася сухите листа.

О, колко стон и мъка! О, мрачина!
Година на разруха лежи на таз Земя.
Сивеят сухи тръни, зеят пукнатини,
трева изсъхва, гине, не чуват се песни.

Мор, мор, година гладна,
сълзи, печал и страхове,
небе изцъклено, немилостиво,
увенчало е все в поле.

И жълтий цвят тук тържествува,
ликува върху сухата земя,
и жар се сипе, непреставя,
и всички са като подкосени цветя.

И капката вода по-скъпа е от злато,
но няма, няма да намери се сега.
Защото Истината вий, човеци не приехте,
а поругахте се със Господа Христа.

В пустиня ще обърна таз Земя и туй небе.
Ще запретя небестните отвори. Да!
Във мъртъв пясък ще превърна почва плодородна,
и бистри езера ще стенат в сухота.

Елате, вижте где е чудната зеленина!
Ех, няма ги цветята, росните ливади.
И въздух свеж вие не дишате сега,
а сал отрова, дим, вонящи пари.

Защо, човеко, ти забрави Мен, Твореца?
Защо презря на Сина Мой кръвта?
Отказа със насмешка милостта Ми
и с гордост зла отмина Ме в света.

Това що ти описах бъдеще е твое,
ти си безводна и пустееща земя.
Дърво си ти дважд мъртво, почерняло,
изсъхнало, без цветове и без листа.

Душата ти в агония живее,
задушена и чезнеща в скръб,
защото с много грехове е опетнена,
и чака я, очаква я позорна смърт.

Лицето ти е хладно, безразлично,
четеш и чудиш се, дали да продължиш.
Аз те съветвам тук, ти помисли си!
Аз искам да ти кажа, че съм Жив.

Аз Този Съм, що тебе сътворих те,
но ти отричаш Ме с ирония сега,
а знаеш ли, че скоро ще преминеш
от този свят и ще напуснеш ти плътта.

О, колко искам да говоря тук на тебе!
О, колко искам да помилвам твоята душа!
Ръката Ми прободена на теб подавам
и искам в Рая чуден да те заведеа.

Ти си дърво изсъхнало и запустяло,
във себе си ти мъртъв си, помни!
Духът ти се нуждае тук от Мене
Аз съм Спасителят от смъртните скърби.

А ти не знаеш, че живееш в крайно време,
че ти, човече, си пред пропаст зла,
че твоите очи са слепи и сърцето ти ранено,
че Аз, Исус дойдох да те от мъките спася.

Ти погледни към Мен сега, веднага!
Не знаеш ти, че скоро ще съм тук кат Съдия.
Сега е време в Мене да повярваш.
Покай се! Приеми Ме! Отвърни се от греха!

Недей бъди дърво наред пустиня,
безплодно, диво, без листа и плодове.
Недей да бъдеш като пясъка ронливи,
в който нивга нищо не расте.

Ти знаеш, там където няма влага,
не никне нищо, ни трева, ни цветове.
Ти си разбрал, че в сушави години,
човека плодове не ще да набере.

Така е суха твоята душа, като земя неплодна,
в нея веят ветри зли и носят само тръни.
Тя стене, мъчи се, за милост тук зове Ме,
жадува благодатен дъжд, мечтае да е цъфнала градина.

Жадува тя да има плодове,
жадува да е кат маслина,
и там край благодатни брегове
да живее тя в радост и във сила.

Но що и пречи? Я си помисли!
Кое изсуши я, кое тъй изтощи я,
та тя на пясък сух се тук уподоби,
и на пустиня що оприличи я?

Не знаеш, кимаш ти учудено с глава,
не знаел си, че туй е във душа ти.
Сега нали, човеко, ти разбра това,
изслушай Ме, ще ти говоря в тоз час на съвестта!

Ти се нуждаеш тук от Мойта сила!
И ето, Аз те умолявам, ти я приеми!
Кръвта Си Аз пролях, та тебе да умия,
от твоите грехове, от твоите злини!

И ето, Аз на теб, човеко, заявявам,
Аз, само Аз дърво изсъхнало раззеленявам,
Аз, само Аз живота мога в теб да влея,
защото Бог Съм Аз и Аз Живота давам!

И то Живота Вечен в Рай красив,
кат дар го давам на човека малък!
Тогава, още там на дървения кръст,
на вас, човеци, го донесох кат подарък!

Сега, човече, ти живееш в тъмнина,
душата ти е сляпа и смутена.
О, тя жадува Божията светлина,
но знай, сега е още тя от мрак пленена.

Аз мога в миг да я освободя и сгрея,
Аз мога да ѝ радост подаря,
Аз Път съм, Аз Съм Светлина за нея,
Аз, що разпънат бях на Голгота!

Възкръснах и животворящий Сам станах,
и давам щедро от Живота Вечен
на всеки, що в Мен повярва и всек грях
отхвърли тук от себе си далече.

Ако желаш, ти повярвай в Мен, Исус Христос,
и ще почувстваш Ме в душата си, човеко.
Аз, знай, Съм близо тук до теб сега,
извикай само ти към Мене, Аз не съм далеко!

Аз тук съм, до сърцето ти, човече,
Аз хлопам, отвори го ти за Мен!
При теб да дойда пожела Отеца,
и нося дарове за теб, живот блажен.

Ти двоумиш се, чудиш се дали
това, що тук четеш е истинно и верно,
но ти сам в себе си го провери
и ще почувстваш Ме в сърце си уморено.

Но знай, не мога да съжителствам у теб
с лъжа, с измама, с похоти световни,
там дето има зло, омраза, дето завистта е,
не ще да може да пребъдва и Духа Ми!

Ако желаеш Ме, това ти изпъди!
Там идоли във тебе още живеят,
със цяло си сърце ти Мене обикни
и знай, духа твой и душата ти ще пеят!

Тогава ще си ти като кипарис чуден,
като ела зелена и висока,
които раснат край река блаженна
и пият там живот със корени дълбоки.

Нек ти да си дърво вечнозелено,
отрупано със сладки плодове,
о, нек да си дърво от Мен поено
със сок, що идва тук от славното Небе!

Сега ти сам позна, Аз Съм любов,
Аз нежност Съм и радост Съм безкрайна,
Аз Светлина Съм вечна и свята,
и давам тук на теб от силата омайна.

Аз ще те прилаская с нежност, о човек,
не Ме оставяй да те чакам дълго!
За теб, за твоите болки Аз Съм лек,
и искам да ти дам сърце блаженно, свето!

Аз имам милост и за теб, ти разбери,
изкупих те, омих те във кръвта Си,
изстрадах на Голгота твойта смърт,
що ти заслужил си сега в греха си!

Ти носиш в себе си безбройни грехове,
ти си осъден тук на смърт без Мен, Исуса,
Аз те откупих тук от гроб студен,
от теб, човеко омърсен, не се погнусих!

Затуй повярвай Ми и тук за Мен се дръж,
Аз твой Съм Създател, твой Съм Изкупител!
И скоро, скоро Сам ще дойда в таз Земя,
като Съдия веч, а не като Спасител!

Сега спасявам всеки, що на Моя глас се отзове,
извличам още вашите души от рова смъртен.

Сега е твоя ден, във който Аз да те спася,
ощ мога, ето чакам те! Веч иде денят съден!

Съдия безпристрастен и суров
ще съди тук Земята осквернена,
ще съди този свят покварений от грях,
ще съди вси безверни, горди и надменни!

Присъдата е огнен, страшен гняв,
присъдата е неугасващ пламък,
и нея ще заслужат вси души,
що Господа Исус отхвърлят и презират!

Писмо 34

Замълчи ти грешен и умиращ свят!
Спри тоз шум и празните си думи!
О, как мъртво всичко е, човеко,
спри строежа на въздушни замъци и кули!

Век на гибелта, на смърт и на разруха,
време смутно, сал на страх и на скърби.
О, вас огнен жупел ви очаква тука
и готов е веч да падне върху вашите глави!

Искам още докато Съм тука
кат Спасител на човешката душа,
да напомня ви отново за Исуса,
за това, че вяра нужна е, за да живот даря!

Много пъти Съм викал към вази,
спрете люде, вървите към гибелен път!
Той ви води към адските двери,
гдето няма пощада, а огнена смърт!

Ето, вам Съм изпратил Исуса,
Той е Който ви дава живот!
Сал Исус, Сина Божий оц може
тук на тази Земя да премахва хомот!

И към вас е обърнал лице Си,
и ръцете прободени Свои
със любов е протегнал, и с благост
ви предлага Живота тук Той.

А вий що си лица обърнахте
към тоз, дето ви впряга със бича?
И с вопъл вий тичате всите
в ярема на злото, тъй жестоко убити.

Всичко, що ти човеко създал си,
прах е знай го, нищожно до смях.
Твоите жалки творения, ето,
без живот са и носят ти страх.

Ти със гордост крещиш, че си стигнал
до Небето, до Мойта луна,
ти си също кат мравка, която
е стигнала до връх на ела!

И от там вика с радост превзето,
че света е познала, овладяла дори,
а не знае, че има не само елата,
а още много такива дървета, гори!

Колко смешна е вашата гордост,
колко дребни пред погледа Ми
сте човеци, а мислите в своята суетност,
че от вас няма по-умни, добри!

О, човеко, ти сляпо повтаряш
думи, фрази, без смисъл слова,
и теории разни приемаш,
дет лишени от разум са, да!

От маймуната ти произлизаш,
(чул си, даже в училище учил си ти).
Няма Бог, а материя сива,
дето само се тука мени!

И така, постепенно, от нищото значи,
се живот зародил във вода,
и така после разум просветнал
в твойта бедна, маймунска глава!

И така си достигнал до тука,
и добре си света усвоил,
и със труд упорит, нечовешки,
на крака си се ти изправил!

И така-след милиони години
си достигнал това уникално ниво!
Ето, ти от животното диво
си различен, човеко, защо?

Где достигнал си ти, о човече безумни?
Не развил си се ти, а пропаднал до край,
до дълбоките адови порти,
дето вопъл и скръб, дето жупел е, знай!

Ти си труп веч разложен, вмирисан,
ти дет викаш, крещиш "Аз съм всичко, сал аз!"
Ех, ти беден и дрипав човеко-ти земя си,
най-нисшия, дребния прах!

Дето тъпча с нозе Си без друго,
дет за нищо го смятам, помни!
Ти си празно пространство за Мене,
ти човече, потънал до шия във грях и злини!

Ето, тъй ти си учил, научил,
че маймуна е тебе родила в света.
Не, човеко! Очите си тук отвори и познай -
теб създаде те Мойта ръка!

Аз създадох те силен, прекрасен,
вложих разум във твойто сърце
и със дарби различни дарих те,
та дано Ме познаеш и прославиш во все.

Кой на теб любовта подари ти?
Кой ти вложи в душа нежността?
Кой научи те в радост да пееш?
Кой положи във теб съвестта?

У маймуните има ли съвест?
Те познават ли песен, мечта?
Знаят ли с думи тук да говорят,
да изливат във стих любовта?

Не, не могат животните, знай ти,
туй което е само за теб!
Аз ти дадох и музика Своя,
и живот ти дарих! Не бъди вече слеп!

Подарих ти Земята, изрекох "Владей я!
Тържествуй над нея, тайни вси покори!"
Дадох ти вяра, дадох и вдъхновение,
та напред да вървиш и развиваш се ти.

Сал едно Аз поисках от тебе, човеко,
да Ме слушаш, на Мен да опираш се ти,
всявга Мойто водителство свето
ти да търсиш във своите дни!

И тогава ти щеше да пееш,
да цъфтиш като плодно дърво,
да ликуваш в блаженната радост,
вечно жив щеше да бъдеш ти, но...

Ти сгреши. И грях тъмен, коварен
във душата ти бързо влете.
Кат змия, пепелянка отровна,
той жило впи във твойто сърце.

Ти във миг ослепа и очите ти мъртви
Мен не виждаха вече. Греха ги смрачи.
Оглуша ти. Гласът, що с любов те зовеше
не чуваха ушите твои, отрова ги тях порази.

Умъртвя ти, макар че се движиш.
Виждаш ти материалния свят,
чувстваш, страдаш, живееш в неволи,
ала няма у теб дух на радост богат.

О, човеко! И тъй веч надолу
ти вървиш, деградираш, умираш съвсем.
Нямаш сили при Мен да се върнеш,
ти не знаеш веч пътя към чудний Едем.

Ех, скърбя Аз за теб! Не за туй те създадох
да живееш в покъртваща скръб,
не за болка и грижи Аз теб те направих,
а за радост безгрижна, не за строгия съд.

А сега ти сам влачиш товарът,
носиш тоз прекомерен хомот,
впрегнат си във ярема коварен
на греха и си станал окаян, сляп роб!

Роб на плътски желания, страсти,
роб на вино, тютюн и пари,
роб на вещи (о, колко са жалки!)
Роб на къщи, на дрехи, на смешни коли.

В теб охолно живее лъжата,
завистта си е свила гнездо,
а омразата-о, тя самата
господарка е в твойто тело!

Ето, още в одумки и клюки
твоят ум е оплетен сега,
алчност лакома и прекомерна
е изпълнила твойта душа.

Няма слънце в сърцето ти клето,
мрака черен, по-черен от смърт,
цар е станал на трон от нечестие
и владее те даже до гробния кръст.

А парите, що любиш до болка
дет желаеш и търсиш в света,
са ти идол проклет във сърцето,
и за тях ти потъпкваш чест и съвест сега.

Спри, о морен човек! Спри за малко ти тук!
Ето, пътя по който стремглаво вървиш
те отнася към рова проклети,
що ти сам да отбегнеш се сявга стремиш.

Помисли си сега! Искам теб да ти кажа -
Аз съм Господ Исус, що тебе създадох!
Колко милост Съм скътал за теб, о човек!
Колко мир ще ти дам, колко и радост!

Аз Съм Пътя, друг няма! Това е промислил Отец.
Мойта кръв ще очисти всите твои злини,
греховете ти тъмни и срамни, помни,
Мойта кръв ще умие, щом с вяра си ти!

Аз Съм твоя Спасител от смърт и от съд!
Аз спасение станах за вси окаяни!
На Голгота (да, оня, известния кръст)
Аз разпънат бях, теб изцеляват те Моите рани!

Ето, в миг сал един тук изчезват неправди,
да, неправдите твои, безбройните, злите дела,
тя, кръвта Ми очиства от грях тебе, слабий,
що си роб на безброй безполезни неща.

През кръвта Ми, теб Бога могъщи
ще те види очистен, умит, в правота,
ще покаже ти милост неземна
и по пътя към Рая ще те води на Господ Духа.

Но ти трябва сега да научиш,
че да вярваш е нужно във Мен,
Аз Съм Господ Исус, знай човече,
Мойто име спасение значи от плен!

Аз Съм пратен до теб, до човека обречен,
Аз Съм лекаря, що тук спасява от смърт!
А лекарството Мое щом вземеш ти, ето,
ще получиш Живота и няма да идеш на съд!

Покаяние, вяра и обич най-чиста
ти сега покажи към Спасителя свой!
И тогава кръвта Му пресвята и бистра
ще умие те, и ще подготви за Рай!

Време няма, човече, повярай сега!
Утре късно ще бъде, щото иде Съда!
В туй тело щом си днес, още има надежда,
знай, със милост към теб днес Господ поглежда!

Писмо 35

Елате, о вий грешници при Мен!
Презряхте и отхвърлихте Сина Ми,
кръвта Му чиста пренебрегнахте вес ден,
и жертвата Му счетохте като безсилна.

Но де ще да се денете в деня на Моя гняв
и как ще гледате Съдията си строги?
Нали Спасител Той сега е тук на вас,
сега сал може да ви махне смъртните окови.

Вие не виждате, че роби тук сте на греха,
оковите ви тежки са и страшни,
претриват в огън вашата душа,
сърцето ви е в болки палеши, ужасни.

Ала това, що страдате сега в тоз свят,
е нищо пред страданията в ада,
където в огън вечен ще душите ви горят
и няма, няма никога да има веч пощада!

Там в огнената пещ горят души,
що не желаеха да ходят в Светлината,
и своите омерзени, гнусни, отвратителни дела,
потайно вършеха сред тъмнината.

Не се ли вий страхувате, човеци,
от огненото Ми негодувание сега?
Пощада няма там в тъмницата на ада,
где вопли страшни се дочуват за всегда!

Животът тук е кратковременен кат полъх,
а после идва безпощадна Вечността.
Да, идва с ужасите тя за грешни,
а с радостите за Христовите чада.

Тя идва радостна, с покой и мир за тези,
що си избраха път към Бога чрез Христа,
за тези, що на Него, Господа разпнатия гледаха,
и с вяра крачеха, държейки святата Исусова ръка.

Широк е пътя, гладък е, със удоволствия покрит,
постлан е със наслади плътски и охолство,
и лесен е тоз път, що води вас във смърт,
във този свят преситен на коварство.

Ала вий знаете ли края му, човеци?
Ще ви опиша туй, що идва след смъртта.
На края на охолния живот неправ,
стои пред ада долу, широка и отворена врата.

Смъртта вратар е там свиреп
и жертвите си бързо тя прибира.
В тъмницата те вкарва, робе клет,
и ставаш жител ти на ада с воплите му диви.

За теб сега изпратих тез слова,
нек са свидетелство за твойта участ тъй нерада,
че Аз предупредих те, о човеко, за смъртта,
и за това, що чака те във ада!

Но има, има Път един отвеждащ в Рай,
ала са малко тези, дето го избират,
защото не е лесен, всеки знай,
и стръмен е, върви се все нагоре.

Трекъсван е от пропасти, скали,
а някъде път тесен е кат косъм,
отвесни са от всъде стръмнини
и с бури, изпитания и мъки е поръсен.

Ала там някъде напред сияе връх, на него кръст,
далече е, но ярка, силна светлина струи,
тоз светъл връх със кръст, Голгота е наречен
и там, о грешници, на вас Исус Живота подари!

Със силата Си чудна, Той Исус ви тука крепи,
от онзи кръст излъчва се за вази Светлината,
на него Божий Син греха ви заплати,
и изкупление Сам стана за чадата на Земята.

Плати с кръвта Си там за вас,
о, грешници, потънали в неправди!
Плати, живота даде Си и днес
ощ с милост е протегнал Свойте длани!

Прободени са! Вижете тез ръце!
На струйки стича се по тях кръвта Му,
и дето капне тази свята кръв
прощение донася! Поклонете се пред Неговите рани!

Изкупени, простени чрез Христа,
вий грешници, намирате тук милостта Ми!
Но трябва вяра всеотдайна към Христа,
и твърдо „не“ на този враг-греха ви!

Елате! Нищо че е стръмен този път,
тръгнете, изберете го със вяра!
От чудната Голгота силата Исусова струи
и крепи всеки, що във Господа повярва!

О, как ви любя, слепи Мои деца!
В сълзи и скърби е живота ваши,
неправди, грехове, безброй злини,
безбожие, омраза овладя човешката ви раса.

Спасение! Спасение, Живот и радост,
радост през щастлива Вечност
на вас предлага Господ Бог,
дарява срещу вяра, Живот безкраен тук на всеки!

А мъка, отчаяние, сълзи и вопли,
назаде остави, човече ти,
на Моите слова, ти беден грешниче се довери,
и Моя Син Исус в сърцето си смутено приеме!

Той ще на тебе подари добри неща,
това що в дните свои търсиш непрестанно,
покой и мир в душа ти уморена ще слети,
и радост сладка, и надежда в Истината славна!

За вас, о люде, скитащи в греха,
изпращам тук все още призива Си,
дано да чуете, да видите със своите сърца
това, що крие се във Моя Син Исуса.

Живота Вечен-ето, той е във Христос!
И който вярва в Него, ще Живота има,
и който е с покаяно сърце -
ще радва се във Райското Небе със Божий Сина!

Писмо 36

Ела при Мен, о ти човече неразумни!
Аз каня те сега, при Мен поспри!
Ти си смутен, обезсърчен и мрачен,
и нямаш вяра в идущите дни.

Пред теб живота е несигурен, в неяснота,
прогнозата е ужасяваща и страшна,
не идва мир и ти разбираш поразен,
че пътят ти напред е пропаст мрачна.

Ти отдих и покой мечтаеш тук
да имаш у душата си смутена,
отвсякъде тревоги всеки ден,
отвред студено безразличие, измама.

Но ти къде си, где е твоя път?
И твойто място в тоз живот къде е?
Като че ли не си на мястото си тук?
И сякаш си излишен между двама.

Приатели си имал, но къде са?
Разбрал си, че неверни са, нали?
Надявал си се ти, че ще сполучиш
във този свят изпълнен със лъжи.

А твоя дом, що с толкоз труд добил си,
задоволи ли твоя вътрешен копнеж?
И твоето сърце от грижите освободи ли
приятел верен, можеш ли да Ми речеш?

Обградил си се с вещи скъпи, но тъй жалки,
и мъчиш се да се записваш с нещо ти,
в развлечения тъй скучни се увличаш,
кат мислиш, че това ще е животът ти.

Но ти не знаеш, о човече бедни,
че там дълбоко във душата ти
мъждука слабо огънче, но живо,
което чака Мен, за да се буйно разгори!

Изстинало, сърцето ти трепери-
и ти сам чувстваш някога, нали?
Че нещо смътно твоята душа жадува
и търси го във нощите мъчителни.

Ти цял ден даваш място на плътта си,
задоволяваш всичките ѝ похоти,
но идва онзи тежък миг, в който съвестта ти
започва да говори, да шепне тежки истини.

Тогаз дочуваш затаил дъха си,
как твоето сърце през сълзи ти шепти,
че ти окаяник си морен, клети,
че ето, тъй е близък краят ти.

А знаеш ли, о слепи, че те любя,
теб, уморения до смърт човек!
И Аз не искам сред неволи да се скиташ
в края на безмилостния и суетен век.

Не Ме презирай, разсъди и помисли си,
защо не си щастлив, защо си сам?
Сред хиляди живееш, уж сред близки,
а чувстваш че си чужд сред чужди там.

Самотен, изоставен, с лицемерие обграден,
ти си готов да плачеш ден и нощ, нали?
Познал си ти, че няма никой верен,
що от лице ти да изтрие твоите сълзи.

Любов видя ли нейде тук във дни си?
Безкористната, чистата и святата любов
във някое сърце човешко ти съзря ли,
което тук да се жертвува за теб?

Знам, о създание ти Мое бедно,
жадуваш ти за святата любов!
Аз ти я дарявам, знай-наистина те любя!
И за да те спася, на смърт Сам бях готов.

Сега учуден си и питаш-Кой е тоз,
що ме обича и за мен на смърт готов е,
дали не е измама този странен зов,
що тук дочух да се отправя към сърце ми?

Аз Съм Спасителя, Божествения Цар,
Исус Христос, на Бога Сина свиден,
Аз Съм разпнатия на онзи древен кръст,
що се превърна в символ на Живот безсмъртен!

Там на Голгота Аз изкупих твоята душа,
там Аз понесох твоята присъда смъртна.
Това направих, щото те възлюбих като син,
защото Бог Отец ти сътвори душа безсмъртна!

Ако не бях дошъл да те спася, да те откупя,
ти щеше да погинеш в мъките на ада и смъртта,
завинаги, о горделив човече, щеше
сред вопли и страдание да бъдеш ти във Вечността!

Но как, защо във ада аз ще бъда?
-ме питаш ти с изтръпнало сърце.
Какво направил съм, та ще погина
така печално в мъки, в страхове?

Ти тези думи ги не произнасяш със уста си,
но твоето сърце точно това мълви.
И ужасено е от таз истина незрима,
която то разбра от тез слова до теб отправени.

Ще кажа тук на теб-ти съгрешаваш всекидневно,
още от малък почваш да грешиш.
Започваш ти да лъжеш, после да завиждаш,
започваш да злословиш, да одумваш и да клеветиш.

А после идват кражбите и алчността, злините,
облечени в лицемерие, в ръка със фалша и измамата,
не закъсняват злобата, хулите, ругатните,
накрая идва прелюбодеянието, изневярата.

И ти сам заприличваш Ми на дрипа,
проядена от червея на злото и греха.
О, тъй окаян си и жалък ти, човеко,
лишен от своята душевна чистота!

Това, което си сега, достатъчно е, знай го,
да влезеш в ада огнен за през Вечността!
Но Аз те любя и отново ти го казвам-
дойдох при теб, защото искам от това да те спася!

Аз те откупих, с кръвта Си Сам платих,
та твоята душа при Мен да бъде в радост!
А Моята любов огрява всеки от греха освободен,
повярвал в Мойто име, в кръвта, що дадох!

Да, Моето условие е вяра, здрава вяра
във името на Господа Исус Христос!
Аз, Богът ваш, Създателят ви, обещавам-
ако повярваш-Живота Вечен, вместо ров!

Ранената душа Аз мога да лекувам,
самотното сърце Аз мога да теша,
приятел верен Аз на тебе ставам
и давам мир безкраен, мир като река!

Изпълвам със любов и най-отритнатия даже,
дарявам радост и в най-скръбното сърце,
за всекиго от Свойта милост имам,
и искам да ви дам най-чудното блаженство от Небе!

Аз чакам те, Мой сине, ти отговори Ми!
Ако Ми вярваш и ако сам ти разбереш сега,
че Аз прощавам заради Исусовите рани,
и заради на Моя Син Исус кръвта,

то ти тогаз ще си прозрял, че Аз те любя,
че точно тебе пожелах да те спася,
че Вечния Живот, що тук на всеки обещавам,
ще дам ви срещу вяра във Спасителя Христа!

Сега познай, че пътя що поел си в ада води,
но има време още малко, размисли!
Ако сега повярваш ти-покай се
и сам от този път се отстрани!

Тогаз ръката ти ще хвана Аз, Спасителя ти,
ще вода те по пътя Мой към радостта,
ще вода те към Вечността блаженна,
където Цар е милостта и любовта!

Опри се на ръката Ми, човеко,
Аз силен Съм и те обичам, запомни!
Решително греха си отхвърли, махни го!
И тук на Мен сега се с вяра довери!

Ако послушаш Моя глас, блажен ще бъдеш
и мир като река в душа ти ще тече.
Ткоя, що жадуваш ще получиш,
и ще намериш ти Приятел верен от Небе!

Бог е любов-за теб пожертвува Сина Си!
Бог милост е, Той ти прости-помни!
Бог е живот безкраен, чуден, светъл,
Бог Истинен е и говори:Живей със вяра и бъди!

Бог иска да живееш и щастлив да бъдеш,
далеч да си от скърби, мъки и сълзи,
Бог те приканва във Исуса да повярваш,
защото сал така душата ти от смърт ще може да спаси!

Писмо 37

Носи се мътва навред,
страшно време идва, ето,
неспокойни люде виж не спят,
ужасени гледат към небето.

Мякват се ту сенки, ту вълни,
светлина и мрак просветват.
Где сте вий покой и радости,
где си мир? Уморен света е вече.

Туй задъхано човечество не спи,
морни люде крачат неспокойно,
гони ги часовникът във всички дни,
бързат, бързат вси към гроба си студени.

Вихър страшен в тях ги днес върти,
замаени гледат те надолу,
в своите спирали той за малко ги държи,
после ги захвърля умъртвени.

В шеметен водовъртеж летите вий,
безнадеждно устремени към безкрая,
няма време и за размисъл дори,
краткия живот е веч към края.

Вие идвате, човеци, в този малък свят,
без да търсите великия контакт със Бога,
лутате се в тъмнината и греха
и в безумие се спускате към гроба.

А защо? Не се ли питате защо
устроен е тоз свят и вие в него?
Где е мястото ви в него днес
и защо дошли сте в него, бедни?

Ето отговора, чуйте го сега,
ще ви отговоря аз, тоз дет ви любя.
Таз Земя създадох я за вас
да ви бъде дом красив, о слепи люде.

Дадох ви я чиста, свежа, с много плод,
и кат дар чудесен вам дарих я,
украсих я със цветя, пречудни багри, аромат,
и обгърнах я със небосвода тих.

Огласих я с песните на много птици,
със шума на морските вълни,
и за да е топло и приятно на човека -
слънце светло със лъчите си я озари.

А сега какво направи ти от нея, а човеко?
Що превръщаш я в умираща пустиня?
Сам омърсен от греха, човече клетни,
загрози и своя дом-планетата-градина.

Твоето сърце отровено от грехове, неправди,
умъртвено стене във плътта,
ти умираш, о не виждаш ли това нещастни,
и потъваш в мрачна тъмнина!

Аз съм ти промислил днес спасение,
тъй като Аз теб те сътворих
и не искам да погине Моето създание.
Аз искам да си жив!

Сега е време да узнаеш за Исуса,
Той Мой е Син, Спасител твой в света!
Изпратих Го за теб и твоя брат, човече,
за да откупи ви от грях и от смъртта.

Исус е Пратеника Мой! Амин.
Исус е Пътя верен към Небето,
Исус е Истината и Живота, знай това!
Исус умря за теб, но възкръсна!

Сал Неговата там пролята кръв
може да измие твоите неправди!
Той трябваше да стане жертва, на Голгота да умре,
за да заличат се на вси вас греховете.

Много малко знаеш ти за Него,
а пък няма много време, о човече,
ето, идвам да осъдя вси човеци на греха,
горделивите безверници в ада да изпратя надалече.

Затова ти Аз сега говоря тук от този лист,
днес ти слушаш сам таз чудна вест,
за Исуса, дет страда на оня кръст,
за да имаш ти Живот, наместо ад злочест.

Той дойде на таз Земя и ви прие за братя,
знай, че Той е Господ и Спасител тук за вси!
Да, за всички дето Му повярват и познаят кръста,
на който Той умря, за да ви с Живот дари!

Всички съгрешихте и от истината отклонихте,
връзката със Мен, Твореца свой скъсахте,
и в греха се бързо с вързани очи втурнахте,
злото обикнахте и със него тука заживяхте.

Та намерихте се и богупротивници бунтовни,
кат поехте в себе си греха отровни.
Но Аз пак обичам ви и искам днес да ви простя,
да ви тук при Себе Си възвърна в радостта!

С Мен да бъдете отново, пак със Вечния Живот в душа,
да живеете и да се радвате през Вечността!
Вярвайте Ми! Аз желая тук на вси само добро,
искам да извадя от сърца ви на смъртта отровното жило!

Но от теб, човеко, искам ти да Ми се довериш
и тогава над смъртта победата ще удържиш!
Вярвай във Исус Христос, Той е Вечния Живот,
вярвай и Го следвай, Той е към Небето брод!

Обикни Го и подай Му своята ръка,
от греха Той ще умие своята душа.
Неговата кръв твоите престъпления ще заличи
и по-бял от сняг ще станеш скоро ти!

И умът ти Той, Исус ще осветли,
та отново да познаеш Истината ти.
Светлина пречудна ще облее твоето сърце
и тогава ще откриеш, що дошъл си от небитие!

Ще узнаеш смисъла на своя тук живот
и ще падне от сърце ти на неизвестността тежкия хомот.
Ти ще разбереш, що дошъл си на Земята,
ще познаеш на Живота красотата!

Ще извикаш "Авва, Отче мой, благодаря Ти днес,
Ти откри ми чудната Си блага вест!"
Ще възхвалиш радостно Исуса, че дойде да те спаси
и живота твой с любов да осветли!

И ще разбереш, че Аз, Твореца твой със име Съм любов,
и че Сина Мой, Исус, за тебе е блажен покров.
Който днес повярва в Него е спечелил Вечността
и блажено битие във радост, мир и светлина.

Аз, Исус, дойдох да те избавя, братко Мой,
и да ти даря Живота Свой.
Аз прощение донесох ти, това го запомни,
и с Отеца твой те помирих завинаги!

Ти покай се, не върши веч повече злини!
Скъсай със греха в живота си!
Приеми да вършиш сал добро на своя брат,
правдата обичай и бъди веч свят!

В Словото на Бога се огледай, прогледни!
И по пътя прав със Мен към истинската Светлина върви!
Тъй ще стигнеш скоро с Мен във Рай,
гдето ще ликуваш в радост там безкрай!

Писмо 38

Изпитания и скърби чакат грешните души,
горделивци и безумни-огънят над вас гори!

Бързат дните, края веч настъпва,
ниско облаци се струват, буря нейде тътне.

Сила тъй поройна, страшна, ще те завлече човече,
сприя огнена, гореща, над глава ти се изсипва вече.

Бързай, бързай, огнен вихър ето се надига,
бързай при Спасението, там при Божий Сина!

Твоего сърце смутено тръпне, в страх трепери,
грешната душа пленена стене в тежките окови.

Истината, о човеко, днес ти не презирай,
а си помисли, че тука вечно няма да те има.

Ти живота си цениш и пазиш, Аз това Сам зная,
но недей забравяй туй, че живота Аз го давам!

В Моя власт е да го давам вам, човеци слепи,
в Моя власт е да го вземам Аз когато искам, ето.

Тялото ти, о човеко, е земя ронлива
и когато искам ето, ще го пратя да изгнива.

Ти тогава, горделивий, що ще кажеш Мене?
Тоз живот Аз дал Съм, но той ти е бreme.

Да, защото ден след ден угнетяваш си душата,
а пък тя живот у теб е, дар от Небесата.

Но ти мърсиш непрестанно, цапаш нея клета,
що пречиста дадох тебе, кат роди се на Земята.

Омърси я със коварство, със лъжи и със сплетни,
вси пороци кат гердани окачи на нея, клета, ти.

Със безверие покри я, върза й очите
да не вижда, да не чува тук във дните.

Натовари прекомерно нея с грехове си
и на дявола юздите най-накрая й овеси.

Та да може Сатаната где си ще да я подкара,
няма, глуха, безутешна тя да стене под самара.

Но Аз теб сега предупреждавам, клети,
че ще отговаряш скоро пред Твореца си пресвети!

Где си тръгнал късогледий, тъй самоуверен, важен,
ти не знаеш, че се стегна примка около глава ти с ум нехаен.

Сатаната сам те води пред Съда на Бога ти да отговаряш,
за делата недостойни, що в живота свой сам сътворяваш.

Той те тласка в беззаконие, в грях след грях, о слепи,
шепне ти- живеј в безверие и ще дам ти слава, ето.

На Земята ще живееш най-добре, облечен в слава,
ще си правиш туй, що искаш, без човек да те задява.

Но ти знай, че този път, по който ходиш, скоро ще се свърши,
и това което вършиш там, ще те довърши.

Твойте грехове, ти знай го, ще те там убият
и телото дето обожаваш, в гроба ще изгниє.

А тогава ти ще тръгнеш в друг път, непознат ти,
в страх ще стъпваш, в смут ще дойдеш там пред Мене, клети.

За да отговаряш пред Съда Ми за това, що тук вършил си,
как на Земята тоз живот, що Аз ти дадох, ти употребил си.

Ти създание си Мое, исках ти да Ме обичаш,
а не всеки ден, човеко, с яд да Ме отричаш.

Щом ти чуеш тук за Мене, в миг ушите си затваряш,
и сърцето си, човеко, в камък претворяваш.

Но защо? Нима към теб любов не Съм показвал?

Ти кажи сега, какво добро Съм ти отказвал?

Давал Съм и давам щедро добрините Свои на човека,
и на злите и добрите, всеки ден от века.

Всеки, който Ме потърси, той Ме и намира,
близо Съм до всеки, чиято вяра в Мен от сърце извира!

Всеки може да Ме види със сърцето си човешко,
ако тук сърдечните си двери ги отвори, ето,

в миг Спасителя Исуса, що за теб изпратих,
ще отвори твоите очи човешки, слепи за Небето.

Той е непознат за тебе, даже мислиш, че измислен е, човече,
знай, че Той е Живия Спасител, що дойде за тебе отдалече!

Във ръцете Си любящи носи нов живот за тебе,
та когато ти го вземеш, да отпадне тежкото ти бreme.

Той Сам носи нов живот и ти го подарява,
ако Му повярваш, ще поемеш път на слава.

Той е милост, тоз Спасител чуден от Небето,
Божий Син най-свиден, жертва дадена за теб, човеко!

За да те приближи към Небесния Отец,
разпнаха Го на Голгота и Го увенчаха с трънений венец!

За да получиш ти Вечния Живот, прощение и Божия любов,
Той роди се на Земята и пострада кат злодеец в коварна нощ.

Най-невинния, що грях не бе познал,
най-любящия, що Своя Си живот за тебе беше дал!

Най-изпълнения с Божията сила Негов Син,
зарад теб, човечество умря на кръст Самин!

В Гетсимания предаден бе и после смъртно бит,
поруган, заплюван, подиграван и на кръст убит.

Кой предаде Божия Агнец? Кой Му сложи трънений венец?
Кой Го подигра, кой Го там заплю, кажи сега, човек?

Той ви носеше Небесна Истина и Светлина,
Той ви носеше от Бога добрина и топлина.

Той държеше във ръцете Си живота ваш тогава,
Той ви носеше от Божията чудна слава.

Искаше да ви от болестите изцели,
искаше душите ви Сам да пречисти, обнови.

Искаше да ви направи по-добри,
искаше Сам пътя ви към Бог да озари.

Мъртвите ви възкресяваше и болните целеше,
слепите прогледваха и глухите прочуваха, помнете!

Но вий не приехте Него, Пратеника на Небето,
и осъдихте Го в беззаконното съдилище на смърт нелепа.

Искахте смъртта Му, викахте, крещяхте "смърт",
после радостни следяхте как Той носи Своя кръст.

Но не проумявахте, о клети, зли човеци,
че Той вас изкупваше от греховете ви нелеки!

Наказанието ваше Той понесе със смирение, без глас,
щото ви обичаше докрай, тоз чуден, славен Спас!

Стана път към Бога и врата към Божий дом,
стана Ходатай за вас пред Бога в горний храм!

Ваше грехове покриват ви кат струпей живи,
вашите души линейт в тъмнината полуживи.

Той, Исус, дойде да ви от мрака изведе
и от истинската Светлина да ви даде.

Да освободи душите ви от мрак и грях,
и да оживееш опростен, очистен, о човеко плах!

Затова повярвай на Исуса, Той живей и днес,
и готов е да спаси те, щом повярваш в тази вест!

Твоите предци разпнаха Го на кръста там,
но любов е Той, Исус, и прощава още вам.

Да, прощава и на теб и на братята ти тук, помни!
Той страда и зарад твоите грехове, и за всички ти злини.

Но сега е време ти да разбереш,
че веч няма, няма време за бавеж!

Скоро същия този Исус, на Бога славен Син,
ще се върне на Земята като строг Съдия, амин!

Затова не се бави, благодатно време спечели,
за Исуса здраво се хвани и спасението си вземи!

За да те не стигне Божий гняв като внезапен гръм,
за да не погинеш ти напразно като в страшен сън!

Щото страшен е тоз Божий Съд, помни,
няма милост там Съдията към душата ти!

Ако своя си Спасител ти не призовеш още сега,
горко ще да бъде там на непокаяната ти душа!

Огненото езеро приготвено е, запомни,
за душите дето са отхвърлили спасението си!

За тез, що живяха в мерзости, измами и лъжи,
дето трупаха в живота си само дела най-зли.

За тез, дето в безверие живяха, търсейки само пари,
дето трупаха богатства тука дни след дни.

Дето със презрение отхвърлиха на Бог Сина,
дет презряха на Исус Христос кръвта.

Дето жертвата Му не зачетоха и Го презряха,
и присмяха се на тези, дето Го проповедаха.

Тези, дето людете на Бога счетоха безумни,
и в лицето им се подиграваха, наричайки ги малоумни.

За убийците е огненото езеро и за крадците,
за тез, дето хулят Бога и светците.

За тез, дет вършат беззаконие през целий си живот,
и навличат тук на братята си непосилния хомот.

А сами товарът тежък с пръст не пипат
и от господаря си се даже тука не отричат.

Но о люде, езерото огнено широко и дълбоко е,
то вси грешници със греховете им за миг ще погребете.

Но освен това при Мене има обиталища безброй,
що прекрасни са и са приготвени там за народа Мой.

Туй е, дето ни видяло е око,
нито на сърцето е дохождало.

Аз приготвил Съм за людете Си славен и щастлив живот във Вечността,
що е като песен, като чудна радост в мир и светлина!

Писмо 39

Не искам да погине ни една душа човешка,
Аз любя всички вас, човешки същества!
Сърцето Ми е в болка зарад тези,
които не приемат пролялия Си зарад тях кръвта.

О, как Исус ви жали, как ви люби нежно,
та вие сте творения на Бога свят,
и Той от Себе Си е вложил в душите ви човешки,
затуй ви и обича, и желае да спаси ви от смъртта във ад.

Той иска, Той направи всичко най-възможно,
за да ви подари от изобилния Живот на Вечността.
Единородния Си Син прати на смърт най-страшна,
та Сам чрез Своите страдания души ви да спаси.

Аз искам да ви го припомня, люде Мои,
това, което Моя Син Исус за вас стори.
Отдавна е било, но то и днес е сила,
в която всеки който вярва, от смъртта да се спаси!

Той е любов, Той милост е най-нежна,
Той е Създател и чрез Него всичко бе.
В слава бляскава, сред почит свята
живееше Той в светлото, блаженното Небе.

Но Неговото любещо сърце бе пълно с горест,
за теб, човеко страдащ, скитащ и нерад.
Печата на смъртта ти носеше до гроба
и нямаше спасение душата ти от адовата смрад.

Затуй Исус поиска да даде Живот, да-и на теб!
Но беше нужна жертва свята, без петно от грях,
Един бе Божий Син и Той реши се-от славен Цар,
заради теб да стане сиромаш!

Да дойде на Земята, да ти донесе Небесни думи
и волята на Своя свят Отец да предаде
на вас, човеци, с грях обременени,
че Той-Небесния Отец, ви люби от сърце.

Дойде и в ясли се роди, без дом, без покрив,
там где животните прекарват всеки ден,
но Той сияеше във Божията слава,
макар че в ясли на животни бе роден!

Агнеца Божий, Сина на Небето и Земята,
роденият за да умре за вас, човеци на греха,
със Своята любов света покварен ваши,
във миг един го в Истината осия.

Спасителят, родения във бедност,
Спасителят изпратен от Небесния Отец,
роди се да изстрада тук смъртта ви
и да увисне там на кръста с трънений венец.

Защо? Защо по този начин? -питате, човеци,
защо Той, Святия, дойде за да умре?
Дойде, за да ви подари венета на Живота,
чрез Своята кръв, която на Голгота Сам проле.

Вие човеци, заживяхте в грях, в нечистота най-гнусна,
в разврат и в блудство, в кражба и лъжа,
а ваща съвест-о, съвсем е мъртва
от многобройните ви подли, зли дела.

Вие живеете в нечистота, раздори и убийства,
не само със оръжие, но и с думи кат стрели,
говорите със лицемерие и подлост долна
изпълва омърсените ви от греха души.

Коварство, завист, сребролюбие и гордост
запълват цялото ви естество,
за братство, обич, милост, щедрост,
в сърцата ви, знам, няма там место.

Така направо сте готови за пределите на ада.
За смърт посята от греха в душите ви, това е участта.
Нима сами вий не разбирате, че роби
на страшен враг сте в своите дни в света?

Посятото от дявола в душите ви е смъртоносно,
то се нарича грях и носи ви смъртта,
и всеки, който носи в себе си от таз зараза,
ще наследи най-огнените мъки там във Вечността.

Но люде населяващи Земята, ето чуйте-
Спасение за вас изпратих Аз, Творецът ваш,
Сина Си, Господа Исус, Царят Небесен, дойде
и с кръвта Си заплати човешкия ви грях!

Вий, всички пътници тъй уморени,
вървите със превързани очи.
Един ви води, пленници ранени,
към място страшно-гроба ви.

Но не, не ще да бъде волята на Сатаната тука,
не ще допусна да вървите слепешком!
Смъртта посята тамо във душите
е победена от Исуса, що даде Си живота Сам!

О, слепи, непокаяни, нещастни роби,
поспрате в пътя си отвеждащ ви в смъртта!
До вас стои Един с ръце пробити
и с кръв течаща от изранената Му глава!

Един разпнат на кръст за вас, стои и чака
да спрете своя бяг към пропастта.
На Него да погледнете с очите си незрящи,
за да умие ви в невинната Си кръв сега.

Душите мъртви ваши иска да съживи,
нов дух и ново и пречистено сърце
да вложи във тела ви полуживи,
и вий да видите отворено сияйното Небе.

Отец и Син и Святий Дух желаят
във вас, човеци, да направят Своя храм,
Живота Вечен да ви предоставят
и радост, мир, блаженство да положат там.

Елате, спрете своя ход към гибелта на ада!
Със хиляди вий крачите натам, пропити от греха,
надолу в пропастта, по пътя гладък
се плъзгате замаяни от злия Сатана.

Сега е време, вий се опомнете, хора слепи,
и вижте края колко близо е до вас!
Не се ли вий боите, че душите ваши
ще бъдат вечно в огнения, страшен ад?!

Дойдете днес, сега, веднага! Утре ще е късно.
Исус поканва ви с последния си зов,
Той иде веч облечен със съдийска тога
и е готов да съди справедливо този род!

Спасителя съблича вече Свойта дреха,
до тук Той ходатайства за окаяните ви души,
кръвта Му още малко ще умива грешни
и после Съдия ще е Исус над вси!

Беди, страдания и язви огнени и страшни
със бърза крачка идат тук към вас.
Извикайте сега, догде все още чува
Спасителят изпратен тук и днес!

Викни човече, издигни гласът си,
със всички сили викай ден и нощ,
докле е време Той да те послуша
и донесе спасение на твоята душа днес оц!

Не млъквай и търси Го докато те Той намери,
ти си изгубена душа по мрачни стръмнини,
но Той те дири, викай колко можеш
и Той, Исус, ще те открие и спаси!

В обятията нежни на Спасителя си, о човеко,
ти ще намериш своя нов живот,
душа ти ще намери мир, утеха,
и в миг ще падне тежкий ти хомот.

Но трябва да повярваш в Него, да!
И да признаеш своята слабост,
но трябва да поискаш прошка за живота недостоеен,
а Той готов е всичко да прости във Своята благост.

Иди при Него, Той те люби всеотдайно,
все още зарад теб тече пресвятата Му кръв!
Повярвай в Него, раните Му теб те изцеляват
и Той, Исус, да ти даде Живота Вечен е готов и този път!

Писмо 40

Не ще да спра да викам всеки ден,
не ще замлъкна до последния ти час, човеко,
дано се стреснеш и дано да разбереш,
че Аз желая да ти подаря спасение до века.

Мои думи са това, да, Мои слова,
ушите си сега ти от вори и слушай,
това що ти говоря мож да те спаси
и да избегнеш участи си!

Сега нехаеш и вървиш като слепец,
живееш бедно, дни, живот пилееш.
Пари-това е твойта цел, нали човек?
С тях смяташ, че ще мож добре да преживееш.

Така е, нужни са пари, но как живот ще купиш с тях?
Те са кат есенни листа, що вятъра отвява,
и ето, ти живота не можа със тях откупи,
и срущу тях любов, покой и мир тук никой ти не дава.

Мечтаеш си за дом като дворец,
а мястото ти в гроба е два метра
и кръст един, и траурен венец,
и две-три думи казани ти над покроба.

Ти пръст си, да-оттам си взет
и там ще се завърнеш, чака те земята,
телото ти е кал и червеите го ядат, о клет,
и ти напразно май живял си тук накрая.

Но знай, в това тело от смъртна плът
Аз вложих твоята душа безсмъртна,
и ти това, което си-е дух,
що ще се върне там при Мен след кръста.

Но що ще донесеш Ми там, човек,
когато тялото в земята си оставиш,
с товар ще дойдеш, що не прави чест,
товар от грехове, живот нечист, безславен.

Ще дойде гола своята душа пред Мен,
без скъпи дрехи, звания, награди,
с ръка срамът си ще опитваш да покриеш,
но няма там где голотата си да скриеш.

Тук на Земята може да си бил човек на власт,
с почит и със слава от човеци увенчаван,
но там пред Мене ще трепери твоя глас
от срам обзет, защото ще си от греха белязан.

Със строгост ще те съдя, няма да простя
на теб, човек, отрекъл Бога и Сина Му.
И всеки що Го гонеше тоз Син Мой свет,
ще да получи своята заслужена награда.

Това е вечен огън във геената на ада,
това е плач и вопъл страшен до века,
там няма милост- всеки получава
според това, що вършил е на таз Земя.

Това е участта и на човек, що тук във власт не е облечен,
и няма никакво значение какъв си бил пред Мен, човеко в плътта!
Еднакво ще отсъдя всекиму душата,
отхвърлила на Божий Син вестта.

Сам Той, Исус, плати за всякоя душа,
за големеца и за бедняка една цена -
живота Си, телото Си, кръвта,
там на една тъй страшна, знайна от всеки тук Голгота.

За всеки Той плати, не се уплаши,
за Себе Си не го, знам, дожаля.
Положи в жертва свята младостта Си,
живота Си, телото и кръвта.

Повтарям ти го туй, човеко неразумни,
дано по този начин ти си чул,
че Той за теб това стори, себични,
за да ти подари от Своя дял.

Дял там, във Вечния Живот в безкрайността,
где радост всякога цари, где вечно се живей,
дял в Спасение обмислено чудесно,
сал срещу вяра в Него-в Исус, това ти знай!

Затуй сега редя ти тез слова,
затуй не жаля труд и пращам Свойте люде,
защото скъпа е човешката душа
и още по-е скъпа жертвата, Исус що даде!

Ти си, човеко, горд и казваш-Няма Бог,
но скоро сам ще срещнеш строгия Ми поглед,
и где ще скриеш се пред Съдията строг,
когато видиш сам ти Неговия глед?

Докато с милост ти говоря, помисли!
Не ще те чакам още дълго,
стани и погледни около себе си тез дни,
и виж как всичко ти говори за Твореца!

Покай се! Аз Съм този, що създадох теб!
Покай се! Взири се във делата си неправи!
Покай се! Потърси Спасителя, човеко слеп,
покай се и повярвай докато е време, о човече слаби!

Земята ще разтърся и вселената ще потрепери,
звездите ще изпаднат от местата си,
Земята ще разтвори пазвите си тъй ранени
и всичко живо огънят на Моя гняв ще изгори!

Градите върху пясък свойте кули,
пред Мене са като играчки те,
дъхът Ми ще ги срути за минути
и вашите творения къде ще са, къде?

Живота ви е в Моята ръка, човеци,
дъхът ви слаб Аз, само Аз държа!
Сърцето ви ще бие докато Аз кажа: Стига!
И ето, вие ще се върнете в пръста!

За туй, който сърце човешко носи,
и който се събуди и извика в този час,
ще го спаси Исус-Звезда що свети
за всеки търсещ помощ в този свет.

Исус е близо, да, до теб е Той сега, човеко,
извикай, призови Го, името Му прошепни!
Спомни си, Той за теб умря, и днес, виж, свети
за тебе като пътеводната звезда.

Той Път е, Той Живот е и Спасение,
Той Истина е и ако Го призовеш ще дойде с теб
през брода на беди, страдания и мъки,
Сам ще те преведе с победа, о човеко клет!

Той победи и Неговото тяло не видя изтление,
победния живот във Него разцъфтя!
Възкръсна в слава! Цар над всичко, ето,
в ръка със дарове за всякоя душа.

Вземи тоз дар, за теб е, ето давам
Живота вечен в Райски небеса,
но ти при Него първо се поспри, човеко,
там на Голгота, до Разпнатия глава склони сега!

От Неговите рани капе кръв що мие,
що чисти стари и ужасни грехове,
от туй сърце извират струи на Живота,
ти пий от тях и ще живееш във Небе!

Окъпан в Неговата кръв, ще си облечен
в бяла дреха на правота и искреност,
със съвест чиста от Исусовата кръв пресвята,
ти ще застанеш опростен там пред лицето Ми.

Тогава ще погледна със любов към тебе,
ще Сам отворя Райските врати
и ти ще видиш що приготвил Съм, човече,
за тези що приеха Исус да ги спаси.

Писмо 41

О, човеци морни, натоварени със грехове грамада,
знаете ли каква страшна участ ви се пада?
Вие не познавате Ме, знам, но помислете,
и за Мен сте чули, и за Моя Син Исус, там дето

на Голгота бе разпънат сред злодеи,
Сам невинен, Божий Син дойде Земя с Небе да слей!
Знаете ли що страда Исус?
Знаете ли що проля Той Свойта кръв?

Зарад вас човеци, зарад ваще грехове
Той дойде, страда и на кръста там умре.
Но понеже в Него грях се не намери,
силите Си Той там със смъртта премери.

Победи, възкръсна с тържество,
и поднесе в дар Вечния Живот на теб, човечество!
Но Аз повелих, да, Аз Творецът казах-трябва вяра,
срещу вяра в Моя Син се Вечния Живот дарява!

Слушай ти, човек угоен, плувнал в тлъстина,
твоят бог стомаха ти е станал тука, да!
Цял ден мислиш как да го задоволиш,
трудиш се, крадеш и лъжеш и сумтиш,

само да здобиеш се с пари, с храна,
та да си напълниш ти стомаха и плътта.
Пред нищо се не спираш, денонощно мислиш,
и ти изобретателен си в своя сляп стремеж

да имаш, о да имаш всичко тук, човеко,
за да си сит, пресит, така докат умреш.
Сега Аз искам да ти днес разкажа
за друг живот, за други висини,

които се не спират до стомаха
и не свършват се със гроба ти.
Там няма сълзи, само радостни усмивки,
а болест-туй е непознато в оня свят!

Не знае се и що е туй смърт страшна,
защото там Живота Вечен е, Мой брат!
Да, ти учудваш се и казваш, че измислица това е,
но не, той е реален и създаден е преди таз Земя.

Там вечна пролет е и няма студ и зима,
там мир блажен и щастие огряват вси сърца.
А ти живееш тук като в затвор най-страшен,
продаден от греха на най-жестокия владетел-Сатана!

Кажи Ми, о човек печален, где е радостта ти,
ти харесваш ли си тук живота и доволен ли си от света?
Аз знам, че не. Ти си тревожен, болен,
ти в страх живееш всеки ден.

Пред теб смъртта се мярка като сянка,
а после очертания реални взема тя след гроба ти студен.
Бледнееш в ужас, бягаш без посока,
о, само ти да се отдалечиш от нея тук, във този ден!

Напразно, тя те следва неотклонно
и по петите ти върви с ужасния си лик.
Аз искам да ти кажа днес защо се плашиш ти,
защо тъй безутешно стенеш в своите дни -

защото заплатата за твоите грехове е ада,
що зинал чака всеки миг душата ти.
Така обременен с безверие, лъжи, коварство,
с гордост, лицемерие и алчност и нахалство,

с безброй пороци, с недостойни, зли дела,
ти право крачиш към своя ад-владение на Сатана.
Там всички непокорни, горди, непокаяни души
заплащат греховете си в страданията огнени.

И туй е свят един обвит в печал,
по-страшен и от този, в който ти до тука си живял.
Там мъката е умножена по хиляда,
там болките не спират никога и няма там пощада!

Там тъмнината няма край, човеко, знай го,
и огъня що там гори душите, не угасва никога.
Но Аз не съм дошъл при теб да те заплашвам,
Аз искам само да ти кажа тази истина,

която всячески лукавий Сатана прикрива,
за да погуби тук и твоята душа.
Той е на всички вас враг зъл, коварен,
той е убиецът човешки, знай го ти!

Не знаеш, че му служиш и си тъй нехаен,
но запомни-той с адовите мъки ще те награти!
Аз искам, о човеко, днес да те предпазя,
да ти покажа друг път, който води в оня чуден свят.

Повярвай-мир желая за душа ти и да те опазя,
и ти да дойдеш в Моя дом на радостта богат.
Ако желаяш, Аз още сега ще ти покажа Пътя
и няма да те заблудя, повярвай Ми!

Аз Съм любов и от любов те каня, ето,
защото те обичам и не искам да погинеш ти!
Ако желаяш да спася душата ти от ада,
ако решиш да върнеш се от пътя лош,

Аз Своята ръка ще ти подам веднага
и Сам ще тебе изведе от тази мрачна нощ.
Затуй Аз пратих Своя Син Исус,
Той този Път е, носи Истина и Светлина.

Сега е тук при теб и пред вратите на сърцето твое чака,
ако повикаш Го и пуснеш-ще оживее твоята душа!
Днес е спасителния ден, сега Му отвори!
Не знаеш, о човеко, утре може да е късно!

Исус стои и чака, не дръж Го ти отвън,
защото ако Той си иде, душата ти ще си остане в мрака.
Той заплатил е в този свят за тебе със кръвта Си,
Той иска ти да бъдеш Негов не слуга, а брат!

Той от любов присъдата ти Сам понесе,
като прие смъртта ти вместо теб!
Ако би могъл с твоите очи човешки
да видиш Неговия лик,

о, ти би коленичил, сляп човеко,
пред този Божий Син велик!
Такава обич от лицето Му струи,
такава нежност блика от очите Му красиви,

а устните Му шепнат думичка една-Ела!
И после с Мен тръгни, Аз ще те заведа в дома Си!
Ако би могъл в миг да видиш двете Му ръце,
пробити да протягат се към тебе,

с любов неземна в Своите очи да кани те:
Повярвай в Мен, ела, на Мене довери се!
Да, Той стои във светлина облян,
в сияние от слава увенчан е,

стои пред теб, окаяни човеко,
и чака да Му кажеш-Ето ме, Исусе!
Той е Спасителят, Той е дошъл за теб,
от гибел иска да спаси душа ти!

Чрез Него ти със Мене ще намериш мир
и Аз ще опростя ти греховете.
О, смъртен, слаб човек, ако би знаел
що съм приготвил Аз за теб в Небето,

не би се ти поколебал дори за миг
и ще си предадеш с любов на Мен сърцето.
Тогава ти би сам разбрал, че тези думи не са празни,
че истина говорил Съм сега на теб,

че Аз говоря ти на тебе от любов,
че туй към теб е, сине, Бащиния зов!
Сега те моля да си спомниш своите грехове
и тук пред Мен с доверие да сложиш си товара.

Аз съм готов да те освободя от него същия ден
и да ти подаря от Вечния Живот, и свобода и слава.

Ти си грешил още от малък ден след ден,
ти стъпил си във пътя от погрешки,

душата опетнил си и съвестта си омърсил,
и ето те пред Мен обречен, с грехове нелеки.

Но ти помни човеко, че Аз Съм любов
и мога от сърце да ти простя,

но нужно е да осъзнаеш, че грешил си
и тук завинаги да скъсаш със греха.

Аз ще простя, но веч не съгрешавай!

И пред съблазните на този свят ти устоявай!

Ако не можеш сам, от Мен поискай сили,
Аз Съм готов да дам ти и да те крепя до край.
Исус ще прати в твоята душа Помощник чуден,
Той Своя Дух Пресвят ще ти даде,

Той ще те води верно, ще помага
и ще те утешава в тежки мигове.

Но ти моли се, в молитвата Аз чувам
на твоята душа словата, тихият ѝ зов.

На слабия ти вик Аз ще откликвам, ето,
и ти ще радваш се на Моя дар любов.
Моли се всякога със думите що бликат от сърцето,
до теб Съм Аз тогаз и бдя над твоята душа.

Излей тревогите си, болката и всичко пред Небето,
Аз ще те, о душо, с нежност утеша.

Нек никога сърцето ти да не забрави,
че Аз Съм верен и над тебе неотлъчно бдя,

крепя несигурните твои стъпки в пътя Божий
и здраво стискам твоята човешка, слабичка ръка.

Ела сега! Аз ще те взема в Своите обятия,
ще сълзите ти Аз изтрия, ще те утеша,

и до сърцето Мое ти ще имаш сила
на бурите житейски да устои и твоята душа.
Аз скоро ще Си взема верните Ми люде,
Аз безпогрешно ще ги разпозная в тая тъмнина!

Те светят, Моята любов това в тях прави,
от тях текат потоците на любовта.
Бъди сред тях, човеко, дет на теб говоря,
към тях се днес ти тук присъедини!

Сърцето си човешко днес предай Ми
и Аз ще го изпълня с лъчезарни светлини.
Ще осияе Моята любов душата ти тъй плаха,
ще загорят огньовете на вярата, надеждата и любовта,

ще запламти най-светла обич тук към брата
и ти ще си възлюбил Мен за всякога.
Ела и довери се Мен, греха ти намрази и остави го,
хвани се за Живота Вечен, чуден Божий дар!

Нека Спасителя Исус те води към Небето,
там дето любовта е пълновластен господар!

Писмо 42

О, слез човеко днес от своя трон химерен,
що сам си си издигнал в този свят!
О, слез и погледни-твоята душа от грях е опетнена,
и скръбно чака мрачна участ в свойте дни.

Ти вслушай се във себе си и днес познай, човеко,
че празен е живота ти и нямаш светлина,
сред мрака на греха живееш ти окаяно
и влачиш се по своя път кат просяк във нощта.

Аз искам да ти кажа Свойте думи, клета душо,
що ще ти донесат живот и светлина,
поспри таз надпревара за благополучие и слава,
които нямат стойност там във Вечността!

Това към което се стремиш не струва нищо,
ако загубиш тук живота си сега
с какво ще заплатиш, за да го пак получиш?
Аз моля те да си помислиш за това.

С нищо ти не можеш живота си да заплатиш,
защото ти си твърде беден, о човешки сине!
Освен това, ти роб си тука на греха,
що ще изиска те за да те в миг погуби.

Сега ти служиш тук на Сатана,
(духовно същество, изпълнено с лукавство и със злоба).
Когато сътворих, човеко, Аз света,
той бе прекрасен ангел в слава.

Но възгордя се и на теб човеко завидя,
защото Аз като баща твой силно те възлюбих.
Тогава разбунтува се и погрозня,
наказан бе и днес е във света ви, люде.

За да ви мами и срещу Ми тук да ви настройва,
да скрива от очите и сърцето ви тук Моя лик,
и истината свята да потулва
чрез фалша и измамата на своя тъй лъжлив език.

Но колкото и да успява във душите ви човешки
да влива жлъчната отрова на греха,
но колкото и да е победил чрез своето лукавство,
той пак е победеният, сразен на Голгота!

Той, Луцифер, носителят на смъртната проказа,
коварно с думи най-изящни, но отровни, днес ви мами,
и хиляди от вас му служат, алчни за пари и власт,
но знайте люде, че греха ви води право в зейналата паст

на ад по-страшен и от най-ужасното, що на Земята сте видели,
поглъщащ вси потънали в премного грехове.

Затуй ви призовавам, спрете своето безумие, о люде,
погледнете в себе си, в душите си потънали в нечестие като в море.

О, знайте, искам да отворя вашите очи човешки,
за да Ме видите във Моите дела,
о, искам да докосна вашите сърца тъй грешни,
за да разберете Ме и да познаете как любя ви сега!

Аз днес отново ви приканвам ей чрез тия думи,
да се обърнете към Мен за да ви обновя!
Аз искам пътя на спасение да ви покажа,
и начина да се освободите от страшните вериги на греха.

Не ще насилвам никого, но знайте, че Аз много ви обичам,
не ще ви принуждавам да повярвате Ми днес!
Но ще поискам тук поне да Ме изслушате,
защото Аз скърбя за вас и тежката ви участ.

Към тези, що желаят да Ме чуят
със радост ще се отнеса,
и пътят свят на Моето спасение
с любов ще им го осветя.

Пътя е Исус Христос, Мой Син, Спасител на човешката душа,
ето Моето Спасение, което Аз изпратих на света!
Това е Сина Божий, що дойде във плът човешка на Земята,
за да изкупи чрез живота и кръвта Си човека на греха!

О, всеки който приклони ухото си да чуе
таз блага, чудна вест, що ви изпратих Аз,
и в своето сърце повярва в тези святи думи,
ще надаря със Вечния Живот сега, да, още днес.

Който повярва на това известие прекрасно
и довери се на изпратения Мой Помазаник, ще се спаси,
и който на Исус си повери сърцето и живота,
ще с Него радостната Вечност наследи.

Сърдечна вяра в Него, искрена и чиста,
е входния билет за Вечността!
Онази Вечност радостна, лъчиста,
където господар е любовта.

Когато ти, човек, във себе си се взреш
и видиш своето падение до дъно,
когато разбереш докрай окаяното свое съществуване
и на живота свой безсмислената суета,

ще стигнеш ти без друго до един въпрос:
как да живея отсега нататък, с Луцифер или с Христос?
Ако сега ти правилния отговор го избереш,
ще оживее твоята душа, ти няма да умреш!

Да, трябва да решиш с кого завинаги ще бъдеш,
защото няма време и скоро ще настъпи край
на Земната история тъй опетнена,
и на човека грешник, земен жител. Това, човеко, знай!

О, ти съвременен човек, богат със знания световни,
о, ти що днес живееш земните си дни,
спри своите очи на древното сказание за Божий Сина,
и знай че писаното в Словото на Бога истина е, запомни!

Исус Христос, отричан и отхвърлен от човеци,
е вечно жив и днес спасява всеки, който Му се довери!
Исус Христос, охулван, подиграван и бичуван,
животворящ е и на вярващите в Него Вечния Живот дари!

Опозорен на дървения кръст Голготски
от тези, дет обичаше и заради които Той страда,
възтържествува в слава и възкръсна в силата Божествена,
защото любовта не може да бъде задържана от смъртта!

О, колко нежни и любящи са очите на Спасителя човешки,
и колко силно се излъчва от сърце Му чисто любовта!
Той е протегнал Своите прободени ръце към всеки,
готов от цяло Си сърце да опрости на всекиго греха.

Когато ти покаеш се, човек, и избереш животворящия Спасител,
Той в твоето сърце ще Свойта същност настани,
и Своя Дух на милост, вяра и любов ще ти даде,
за да те води Той във всичките ти дни.

С кръвта Си, що пролял е там на Голгота,
сърцето ти омърсено от грехове ще Сам умий,
с любов неземна ще дари ти чистота,
и сам ти ще познаеш, кой истински те е възлюбил.

Повярвай в Него, в Господа, Спасителя от смърт и адска участ,
и Аз ще те изправа на нозе, човек,
и ти ще бъдеш истински, какъвто трябваше да бъдеш,
когато сътворих те и те увенчах със чест.

Хвани се здраво за ръката на Исус, пролял кръвта Си и за теб,
за да те води Той, ти смело Му се довери докрай,
знай че Спасителя е Пътя, Истината и Живота Вечен,
и само Той е, Който знае как да стигнеш ти до Рай!

Аз те обичам и затуй показах ти Исуса,
в Него Съм благоволил и увенчал Съм Го със слава!
Ако ти послушаш Ме, ще живееш с Него,
където Господ Бог царува с правда в радост и любов голяма!

А другият, бащата на лъжата, падналия ангел Сатана,
знай, също награждава своите служители избрали неговия път,
с мъките, страданията в огъня, що не угасва в ада,
дето се заплаща всеки грях, неверието в Мен и всякоя злина!

Писмо 43

Ела при Мен, о душо наранена!
Ти изтерзана си и скиташ без посока.
Къде отиваш? Ти си в плен
на враг жесток и зъл, човеко.

Не виждаш истината, гледаш, да, но всичко е заблуда.
Единствен Път спасителен е Моя Син!
Исус Христос за теб с любов отдаде Си живота,
и Истина и Светлина донесе на Голгота.

Да, знам че чул си за онез далечни, древни дни,
когато появил се е тоз Пратеник Небесен,
в ръце държащ прощение, спасение, живот,
и Сам превърнал се на Хляб чудесен.

Той, Моят Син, Исус от Назарет,
проля кръвта Си, за да те спаси от смърт,
живя като човек, да-като теб,
изпита болка, скръб и ето, спря до кръст.

Сега ти разбери, че Той те вика,
възкръсналия Божий Син те призовава!
Ела в обятията Му! Той е любов
и иска да спаси те от греха ти и от смърт във ада.

Повярвай Му! Ти нямаш много време.
Смъртта ще скоро да почука на душа ти,
тя няма да те моли, нито увещава,
а ще те заведе във вечността ти.

Сега е време да избираш, запомни!
Не чакай утрешния ден, той не е твой, знай!
Повярвай Ми, говори ти тук Святия Ми Дух,
към Господа Исус се обърни, Той е Спасител, Него слушай!

Не чакай, времето изтича, идва край.
Исус ще е Спасител тука още малко.
Сега ако приемеш Го и Му повярваш, ще е и твой,
със Себе Си ще вземе те, а инак ще е жалко.

Защото „другият“ тогава със измама
ще заблуди те, ще те повлече към ада.
Той, Божия противник е наречен Сатана,
баща е на лъжата и убиец на човешката душа.

С любов те викам, чуй Ме сине!
Така Аз искам да те нарека.
Копнея ти да Ми се довериш, да Ми повярваш,
тогава ще облея те със обич и Небесна светлина.

Сърцето ти сега е ратревожено и празно,
и смисъл на живота си тук не намираш.
Не виждаш светлина, ни бъдеще добро,
за себе си наблизно само гроб съзираш.

С ужасен мрак е днес обвит света ви.
Човешките сърца са пълни със заблуди и лъжи.
С омраза, злоба, недоверие едни към други,
живеете във своя малък кръг от изпитни.

Навсякъде владее мрак, витае злото.
Предчувствието за надвисващи беди
изпълва дните ви и мъчи ви в нощите,
а утрото отново носи ви сал безпокойство и сълзи.

И питате се как ще продължи живота ви,
и как ще оцелявате със малкото пари,
и мамят ви, и лъжат ви, а вие си мълчите
и изхода не виждате във своите дни.

Не виждате, защото гледате надолу,
там дето е лукавият и зъл ваш враг.
А нужно е да гледате нагоре,
там изхода е и той казва се Исус Христос!

Той е любов. Това е Неговото естество.
Той е решението, изхода от вси беди.
Той е Спасителят ви от греха и от смъртта ви,
духовната ви смърт, която води в адски дълбини.

Ела, човеко, тъй уплашен!
На Него, вечно Живият ти погледни!
Прободените Му ръце към тебе се протягат,
Той иска да те вземе във обятията Си!

Там има мир Божествен, сладък,
там е покоят, там е радостната Вечност,
там Светлина неземна ще намериш
и тя отчаяното ти сърце ще озари.

Небесна сладост крият тез обятия красиви
и те отворени са за измъчените ви души.
Бог е богат със благодат, Той човеците дарява
и с нежност в Свойте длани ги теши.

Не се страхувай! Спри при Кръста
и болното сърце под него положи!
Кръвта пресвята ще облее те, ще те умие
и то в Небесна чистота ще заблести.

Да! Тази кръв умива те от греховете!
Да! Тази кръв е извор на Живот!
Но трябва да отвориш на сърцето си вратите,
тогаз Исус ще влезе и ще те освободи.

Смири се! Ти нуждаеш се от Него,
Той само може да те изведе от пропастта.
Защото само Той с живота Си платил е
цената на спасението ти сега.

Изгрява днес Сияйната зора за вас, последно поколение!
Елате вси при Него-Господа Исус,
защото няма бавене да има
и ето, идва времето на Антихрист.

Тогава пълен мрак ще легне над света ви,
Спасителят Исус не ще е веч сред вас,
ще завилнее злото с пълна сила.
Земята ще превърне се във страшен ад

за всички непокорни, отхвърлили тук любовта Ми,
за всички, що със присмех Ме отминаха,
за всички, що възлюбиха греха си
и пожелаха не Небето, а богатствата на този свят.

Горко, горко на вас, богати със пари и злато!
Горко на вас, що мамите, ограбвайки бедняка!
Не ще покажа милост Аз към вас,
вие презряхте Светлината и избрахте мрака!

Но ти ела, о бедна душо слаба!
В нозете на Исуса застани!
Душата своя предложи Му,
а Той с неземни дарове ще те дари!

Той те изкупи, Той плати за теб,
Той иска да живееш във Небето!
Небесна благодат Отец за теб прати
и любовта Му свята сега докосва ти сърцето!

Повярвай Му! Той ти говори днес.
Това лъчи са чисти от Небето.
За теб Отец ги днес прати
и Духът Свят докосва ти със тях сърцето.

Аз чакам те, ела! Аз съм Исус Христос,
разпънат на Голгота, но възкръснал!
Ето, Аз вечно жив Съм и говоря ти сега,
повярвай Ми, тръгни със Мен, Аз ще те заведа в Небето!

Във вечна радост, сред лъчиста светлина,
там съвършения Живот цъфти във слава.
Сред хиляди по хиляди спасени ще си ти
и истински щастлив ще си тогава!

Писмо 44

О, беден грешнико, ела!
Исус към теб протяга ръце!
Побързай да спасиш си тук душа,
повярвай във Спасението чудно от сърце!

О, клетнико, ела, побързай,
не се бави, че време няма!
Аз викам те да дойдеш в Моя Рай,
в мир и радост най-голяма!

Товара свой сложи в нозете на Христа,
спасението чудно даром приеми,
дай Му да измие своята душа,
Той щедро ще я надари!

Повярвай само, отвори сърце за Мен!
Презри света и неговата суета.
Ела при Мен докле е ош спасителен за тебе ден!
Побързай, клетнико, живот да вземеш от Христа!

Той е платил за теб цена-
със смъртта Си те изкупи!
Кръвта Си свята и за тебе Той проля,
и теб, човеко клет, живот ти е дарил.

Ако повярваш само в Него!
Един е Пътят за Моя Рай-
за да влезеш в Царството на Бога своего,
погледни на Кръста дървен, що сияй!

Две прободени за теб ръце,
чело със тръни увенчано,
и Неговото любещо безкрай сърце-
за теб на кръста приковано!

Но Той е жив! Смъртта Той победи!
Царува и Живот дарява!
Грешниците Той спасява,
Живота Вечен Той им дава!

Ела при Него, Той те люби,
побързай грешниче, ела!
Ела при Спаса, време недей губи,
че утре късно ще да е за твоята душа!

Спасение вземи за вяра!
Живот във вечността при Мен,
где сълзи, мъки няма,
а радост във безкраен ден!

Ще ти простя сал тука на Земята,
ако презреш греха и се покаеш,
ако към Мен обърнеш си душата -
милостта Ми ще познаеш!

Ще получиш чуден мир в душа,
ще познаеш що е радостта Небесна,
и ще бъдеш запечатан във Духа,
получил жителство в страна чудесна.

Бягай от врага, на мамон недей служи,
той те мами със заблуди и лъжи!
Враг е Мой и твой, това ти знай,
на него гръб ти дай!

Всичко тук лъжа е, суета,
ще премине като лъх,
няма да остане нищо от света
в миг един, кат твоя дъх!

Спри се клетнико, презри греха,
що е земния живот?
Ти живееш и боиш се от смъртта,
влачиш тежкия хомот.

Що боиш се чадо, Аз те любя!
Искам Аз спасение да ти даря!
И те моля, и не искам Аз да те загубя,
но живот да дам при Мен във Вечността!

Аз те сътворих и дадох ти свободна воля,
ти имаш право да избираш сам!
Аз мога само да те моля,
а ти ако желаш- Живота ще ти дам!

Защото твоето тело е смъртно,
умира то, в земята пак се връща,
но духът ти е вечен и при Мен ще се яви,
щом завинаги напусне земната си къща.

Знай това-Аз волята ти няма да прекърша,
сам можеш да избираш!
Ти Истината знаеш съща
и оправдание пред Мен не ще да имаш!

Затуй си помисли добре,
къде ще бъдеш ти през вечността-
дали във ада или с Мене на Небе-
ти тука ще избереш на Земя!

Ако презреш на Моя Син кръвта,
завинаги ще те отхвърля в Съдний ден!
Щом пожелал си да останеш си в греха,
не ще да бъдеш, знай човеко, с Мен!

Ще плачеш горко, ще се каеш,
ще просиш жадно ти пощада,
но с ужас ти ще да узнаеш,
че зинал те очаква ада.

На който служил си, при него ще си ти!
И ще получиш своята награда,
ще пропаднат в миг твоите мечти,
щом разбереш, че зла участ ти се пада.

Орис вечна и зловеща теб
там те чака, грешник клет!
В огън всепояждащ и неугасим
ще си със греха си ти неопростим!

А колко славно ще е на Небе,
далеч от страшната тъма,
да бъдеш с радостно сърце
изкупен грешник от Христа!

Да пееш радостно хвала
на Спаса твой, що кръвта за тебе Си проле,
с блаженство във душа
да гледаш Негово лице!

Где там във небеса
няма свършек радостта!
Там любов цари,
вечна младост там цъфти!

И всите омити в кръвта
ще царуват с Моя Син,
изкупените от тази Земя
ще бъдат с Него до един!

Искаш ли и ти да бъдеш с Мен?
Искаш ли да бъдеш в радостта?
Днес реши, докле е ден-
Живота избери чрез Господа Христа!

Ела при Спаса и не се бави!
Побързай, тичай, да не те отмине!
Бързо времето лети
и безвъзвратно може Той да те замине!

Той чука на вратата ти сега,
ако отвориш сам сърце,
ще стопли своята душа
и името ти ще запише на Небе!

Вратата отвори, не се бави,
Той иска, чадо, теб да те спаси!
Пътят към Рая е само един
и той е Исус-Божия Син!

Вика те с милостта последна,
даром ти дава живот във Вечност безпределна!
О, слушай зова на Исус, Моя Син,
Който вовеки веков ще царува, амин!

Че вече Съдния ден наближава,
скоро Той ще е Съдия най-строг!
И кой каквото заслужава
ще получи си от Истинния Бог!

Скоро иде края на света, помни това,
ще отговаряш за живота, що живял си на Земя!
И всички люде до един
ще се преклонят пред Исус! Амин!

Писмо 45

Угроза тегне тук над вас,
човеци, паднали в калта,
и буря висне в тишината
над този свят на Сатана.

Тилееш ти, човече, тук
спасителните часове,
и най-безгрижно в този час
пропускаш да подириш Спас.

Безумецо, що сляп си ти?
Виж, пламъци таят се вред,
и огън страшен кат снаряд
лежи във бездната на грозен ад.

Ела! Виж тук пречудния Исус
сред таз пустиня Сам стои,
ръка протегнал е към теб
и иска със любов да те спаси.

Аз виждам-страшна жажда те мори,
не виждаш нийде тук води,
главата твоя във огън гори
и олюляващ се, ти полумъртав си.

Но ето, повдигни очи сега,
виж извора на Живата вода,
пред теб стои с протегнати ръце
и Сам подава ти, нещастнико-ела!

Тий тук от Мен и ще живееш,
ако погледнеш ти на Мен-
умора и страдания и скърби
ще побегнат, и ти ще си изцелен.

С вяра погледни на тоз Спасител,
Той жив и силен във пустинята стои,
издигнат е високо там над всичко,
та да Го видят тука вси умиращи.

Пустинята е този свят помръкнал,
жадуващ, търсещ вечен мир.
Окъсан, гладен, в струпей, настръхнал,
тоз свят умира в сатанински пир.

Човеци окаяни, в страх убити
и чезнещи в тревоги всеки ден,
покой мечтаете да има тука всеки,
за щастие копнееш ти, окаянико изнурен.

Ей ти, загиващо човечество, поспри се!
Не гледай все във раните от гной,
недей мисли че с туй ще си помогнеш,
а погледни-да те спаси тук веч е Сина Мой!

Към Него погледни! Той близо е до всеки.
Човеци, обърнете се към живия Христос!
Ако погледнете със вяра към Богочовека
ще изцелее туй човечество от всеки грях.

Жадувате да имате мир вече
сред гибелния ужас на безброй войни.
Вие човеци търсите да се сдобрите,
та край да имат вече тежките беди.

Недейте да опитвате. Напразно!
Усилията ваши не ще имат плод.
Че вий войната носите в сърца си
и злото се таи във вас до гроб.

Мир няма във сърцата ви човешки,
покоя е желан, но няма го у вас.
Блаженството на мирните човеци
не ще постигнете без Божий Син Исус.

На Него дадох власт над всички твари,
на вашите души Той нек е господар,
че само Изкупителят за вази
е в сила мир да донесе ви като дар.

И обич и утеха, и блаженство
тоз Спасител ще даде ви от сърце,
щом вий погледнете към този Изкупител,
ще видите прободените Му ръце.

Изкупи Той това загиващо човечество,
с кръвта и тялото Си там го заплати,
и всеки който с вяра на Голгота тук погледне,
ще преживее с мир в сърце си всички дни.

Много скърби, укори, страдания
е донесъл на човеците грехът,
много тежки, страшни изпитания
трябваше да понесе до днес светът.

И пречистени през огнени страдания,
и прекарани през мъки, изпитни,
вси човеци търсещи от грях спасение
ще получат го в Исуса, горд човече, запомни!

Няма друг път, всички други са задънени.
Към спасението води само вярата в Христа!
Други пътища лъжливи са и краят им
води там към гроба, към смъртта.

Ако ти си пътник заблудил се,
и нощта е без луна, без светлите звезди,
още и мъгла потайна, ледна
е обвила всичко-ти ще спреш, нали?

В отчаяние, в уплаха ще завикаш,
ще простираш във страха ръце,
ще се взираш и ще търсиш в мрака
някой с глас човешки да се отзове.

Що ще си уплашен и отчаян
в тази непрогледна, мрачна нощ?
Сигурно защото пътя веч не виждаш
и опасност те грози ако не спреш.

Нали няма най-нехайно
да вървиш наслуки ти,
да си пееш и безгрижно
да напредваш към зинали пропасти?

Не. Не ще го сториш. Знаеш ти сега-
в тъмното, там където гъста е мъгла,
всеки ще се заблуди и всякак е готов
крачейки да падне в зеещ ров.

Да, човеко, ти сам знаеш тук,
че да търсиш помощ е необходимо,
сам ще викаш с пълен глас догде
някой в тъмното се с милост отзове.

В своята заблуда, късогледство,
ти си също като пътник заблудил!
Ето, ти сега не викаш и не търсиш
някой, който от смъртта би те спасил.

Ти не виждаш, че вървиш към гибел,
че пред тебе е най-гъстата мъгла,
че грехът кат черно покривало
скри от погледа ти всяка светлина.

Но повикай сам със всички сили,
от сърце зови, търси, не спирай!
Ето Го Спасителят, Той иде!
Чуваш ли гласа? Ако си чул-ликувай!

Ето Го Спасителя, Исуса Христа
ти подава Своята ръка,
Път ще ти покаже към Живота,
Сам ще води те при Мене у дома.

Там, сред светлината чудна, вечна,
там сред радостта, в мира, във любовта,
от мъгла, заблуда и посока грешна,
да те изведе може сал Спасителя Христа!

Дръж ръката на любящия те Господ!
Той със милост тебе ще спаси,
няма веч горчилката на дните
да се утаява в твоите гърди.

Поклони се Богу, ей човече!
Слава Му отдай за милостта!
Той изкупи те с кръвта Си, ето,
греховете ти прощава в любовта!

Следвай Го с хваление, със песен,
благодарен ти бъди Му за Христа!
Смърт за тебе преживя Исуса,
за да бъдеш с Него в Рай сред чудеса!

Писмо 46

Буря приближава, как е тъмно тук,
силни вихри вят и бучат, бучат.
Слънце се не вижда и настъпва мрак,
няма на небето ни звезда, ни зрак.

Тътен страшен, тежък, чува се в Земя,
нажежен е въздух, пламват вси нивя!
Огнено е всичко, страх скова света,
в смъртен ужас стене всякоя душа.

Вредом страх и трепет, гъста тъмнина,
вопъл се дочува в мрака на света-
идва нещо страшно, ужас ни скова,
шепнат устни бледи, бият в страх сърца.

Боже, що ли става?-мислят пламнали глави.
Гибел ли настъпва, о как ни боли!
А небето сърдито сякаш е метал,
върху ни ще падне, свят ще смаже цял.

Где да се укрием? Где да идем ний?
Планини паднете! Нещо нека ни покрий!
Огън нажежено свети и пламти,
Бог света ще съди, иде със светии!

Милост, о къде си? Тук към нас ела!
Боже, ний Те молим, ужас е смъртта!
О, скали, паднете! Где да се опрем?
Няма милост, ето Бог ще съди мен!

Мен и всички тука, що отрекоха Христос!
Ний хулихме Бога и отричахме Го и до днес.
Скитахме в греха си гордо до сега,
но Бог ето иде и ще съди Той света!

Що да сторим? Иде Божий гняв над нас!
Времето отмина, няма блага вест.
Няма веч Спасител, няма Го Христос,
ето Го Съдител иде над света!

Строг и справедлив е днес Исус Христос,
и с ръка сурово сочи Своя кръст.
Ей я там Голгота, вижте люде днес,
там Спасител верен на душите бях!

Свърши време благодатно, идва страшен съд.
Верните-живота, грешниците-смърт!
Слава за светиите във Райска долина,
смърт, погибел вечна за безбожните в света!

Всичко туй, човек уплашен, скоро ще настане.
Где ще денеш се в тоз ден тъй страшен, блудни сине?
Дето няма веч да има, знай, пощада за сърцето,
а ще имаш ти присъда вечна от Небето!

Ето че показах и на теб какво ще стане.
Моят Ден настъпва, не мисли си че е рано!
Ако времето е като ден, веч е късно пладне,
скоро, скоро над света ви нощ ще падне!

А това е край, това е свършек, окончание.
Този род човешки днес е в Мен без упование.
Но да съдя идвам и ще го накажа, знай го!
За делата недостойни и за грехове потайни.

Всеки тук пред Мене сам ще отговаря,
всички си дела самичък ще разказва.
Нищо, знай, пред Мене не е скрито,
всичко е записано, зашито.

Как ще гледаш, о човече, ти Исуса,
дето цял живот те викаше от кръста?
Да спаси душата твоя грешна,
за да те като Съдия днес не срещна.

Той готов бе да даде ти от Живота Вечен,
ако ти повярваше във Него, о човече!
Бе готов да ти дари и Своя мир,
та и ти да вкусиш от Небесний пир.

Но ти не пожела. Отмина и отрече.
А сега какво ще правиш, о човече?
Виж се цял окалян и потънал в грехове,
със товара срамен где ще идеш, где?

Няма милост там пред Божий съд
за онез, що Божий Син ще отречат!
Няма, знай, спасение, покой и мир
за онези, що похулиха Го и обикнаха грехът!

Сал за тези дето Го последваха ще има Рай,
сал за верните Му е Живота Вечен, знай!
Те отрекоха се от световни суети
и приеха кръста свой да носят в изпитни.

Земний си живот те смятаха за измет,
но спечелиха най-много: свят живот
със Бога, със Твореца свой и със Христа,
да живеят вечно там, във радостта!

Помисли и ти сега, човеко грешен, помисли!
Где желаш да прекараш своите дни?
В огнения ад, във вечна смърт,
или в Рай чудесен да си вечно млад!

Избери! С вяра във Христа ще бъдеш в Рая!
Той и днес спасява от смъртта и ада.
Без Спасителя, без покаяние, без вяра в Него-съд те чака!
Само Той-Исус Христос, Синът на Бог е Спасител на човека!

Приеми Го и ще разбереш, че Той Живот е.
Ето, краят приближава, близо този ден е.
За отреклите Исуса няма никаква пощада,
затова ела и потърси Го с вяра!

Той е близо, ти смири се, днес с любов прощава.
Той е още малко тук и ето-отминава!
Улови, човече, тоз последен миг на милост,
че изпуснеш ли го, знай, живота ти отишъл е нахалост.

Приеми сега, че ето времето изтече!
И за Съда Божий иде време вече!
Приеми Исуса, Той те люби много!
На греха недей да служиш, смъртоносна е отрова!

Ще те прати в ада, дето страшна скръб е,
няма там утеха, само вечни мъки!
Бог ти днес говори, Истина ти казва,
Неговото Слово винаги се изпълнява!

Писмо 47

Човек се ражда и умира,
земята е човешката му плът,
душата със духа се слива
и литва по небесен път.

Къде отиваш, душо клета,
с товара си тъй зъл, проклет?
Защо смутена и несрета
заставаш ти пред този път?

Нима неволи и тревоги
те тъй уплашиха сега?
Веч всичко свърши и не мога
сега да ти помогна и простя.

Защо не Ме послуша тамо
на таз Земя, във твойта плът,
та ти сега да си на рамо
на ангел свет към Райски кът.

Зовях те с нежност, настойчиво,
подавах и ръката Си на теб,
желаех да спася те от несгоди
и радост да даря ти в твоя път.

Но в своята плът ти беше непреклонна
и горделиво Ме отмина във света,
презрение таеше се в очи ти,
насмешка злъчна в ироничната уста.

Сега заставахме лице срещу лице
и страх безумен виждам в теб,
ти своята участ чак сега разбра
и твоето сърце стопи се като лед.

Пред теб Съм. Ето, ти Ме виждаш.
Но не Спасител със протегната ръка.
Пред теб Съм, ти во истина Ме виждаш,
но безпристрастен, справедливи Съдия!

Така със затаений ужас във очи
ти чакаш своята присъда тежка,
сълзи узряват, духът твой скърби,
завършил пътя свой в погрешки.

Във името на Светлия Творец,
във името на Святия Спасител,
награда получаваш кат венец,
смърт вечна в огнена погибел.

Това е, клета душо, запомни,
наградата за всеки, що презря Ме,
и Моята прободена ръка отхвърли,
и с присмех поруга Ме.

Тази среща те очаква теб,
четящия тук тези Мои слова,
когато твойта плът умре,
ще се изпълни прочетеното тук сега.

Но ето, имаш още малко време.
Отново те зова като баща,
отново с милост те приканвам, слепи,
и искам тук Живот да ти даря!

Ти името Ми свято тука знаеш,
Исус Христос, разпънатий на кръст,
Исус Христос, Богочовека вечен,
Исус Христос, Спасителя от адска смърт!

Аз Сам дойдох при теб да те повикам,
теб, изнурено и проклето същество!
Аз Сам дойдох от смърт да те изтръгна
и да ти дам тук ново естество!

Спомни си, Мой приятелю, човеко,
за оня древен, древен ден,
когато Аз увиснах на дървото
без грях, грехът твой взех на Мен!

Изкупих те със силата Си свята,
изкупих те със Своята любов,
от твоя господар жесток и страшен
откупих те със Своята свята кръв!

Заради святото Си чисто име,
заради Своята неземна доброта,
дойдох в несъвършенна плът най-земна,
за да изстрадам твоята смърт и те спася!

Но знай, че твоите тъмни беззакония
тъй много са през земния ти път,
че заслужаваш вечната агония
и огнения страшен адски съд!

Душата ти е тъй омърсена пред Мене
с най-тежки и омразни грехове,
това са гордост и високомерие от време,
безверие, омраза, алчност от дете.

Ти нищичко добро до тук не си направил,
все лоши, недостойни и очернени дела.
Те виждат ти се в бели краски, ала знай,
че туй лъжа е и в заблуда си сега.

И опетнен си и омърсен много,
изгнил си като дънер много стар,
от теб филизи веч не ще покарат,
защото си кат труп изтлял.

И въпреки това, Аз пак те любя
и мога да ти дам още сега Живот,
и да сменя прогнилата ти същност,
греха да ти отмахна, дето си му роб.

Я сам се погледни и премисли сега,
какъв е смисъла на днешний ти живот!
Надежда нямаш, ни покой, ни мир,
нито пък виждаш от бедите брод.

Родил си се. Дошъл си на света.
Надежда някаква таил си в младини си,
но всичко в този свят е суета
и безнадеждност крие се във дни ти.

Къде си тръгнал, знаеш ли сега?
И що забързал си се тъй,човече?
Целта ти е неясна във света
и нищо ти напред не виждаш вече.

Във своето високомерие вървиш,
кат сляп се луташ, но не търсиш помощ
и гордо в своето безумие стоиш,
отказвайки живот, потъваш в пропаст.

Поспри за малко! Чуй ти Моя зов!
Аз любя те, човече неразумни!
Дарявам ти от милост Вечния Живот,
повярвай в Мен и приеми Ме, сине!

С вяра ще живееш и ще бъдеш,
с вяра ще получиш Вечността,
с вяра ще пребъдваш ти пред Мене,
с вяра само тук ще те спася!

От грях далече бягай без да спираш!
От зло безумие далеко стой!
Така мир Божий ще получиш скоро,
и радост непрестанна и най-свят покой!

Ела! Товарът твой тежи безмерно
на слабите ти тъй сломени рамена,
душа ти осквернена от неправди
погива в безпросветна тъмнина.

Спасен да бъдеш тук не щеш ли?
Не искаш ли да взема тежкий ти товар?
Свободно да въздъхне и душа ти,
без всички грехове, горили я като пожар.

Ела! Виж дланите Ми святи са пробити!
Кръвта Ми там на кръста се проля!
Ела! За тебе Аз разпънат бях, тъй клети!
Ела! Дарявам ти Живот! Ела да ти простя!

Сега ела! Веднага, днес, побързай!
Аз още малко ще те каня и ще спра!
При теб сега е Святия Спасител
и ти протяга Своята ръка!

Приемеш ли Ме в своето сърце смутено
ще придобиеш ти безценен дар,
от тебе извор вечен непрестанно
ще се излива кат Божествений нектар.

Жив! Жив във радост ще пребъдваш
със своите братя и сестри,
и сам Аз, Царят твой, приятел вечен,
от тебе ще изтрия скърби и сълзи!

Писмо 48

Тук настъпват за безбожниците тежки дни,
огън ще изсипя върху техните глави!

Мор и сеч и скръб, неволи,
мъки и сълзи сред болки нови.

Смърт и ад за грешниците вси!
Койте викне и Ме призове, ще се спаси!

Който своето сърце закорави,
в адски пламъци навеки ще гори!

Който се присмее тука на Христа,
Аз ще го затрия мигом от света!

Този, що презре на Моя Син кръвта,
ще се къпе в своята кръв сред ада, да!

Който равнодушно Ме отмине в тези дни,
горко ще се кае в рани гнойни, в струпеи.

Всеки Аз поканвам да се преклони,
всеки Аз поканвам днес да се смири!

Който дойде няма да го Аз презра,
а ще го изкупя и от смърт спася.

Но помни, човече клет, от днес ти знай,
че Исус е пътя за Небесний Рай!

Не се колебай, а Ми подай сега ръка,
докато Съм с милост тук към твоята душа!

Отвори сърцето си за тази Моя вест,
за да те спаси докато е още време Моя Син Исус!

Бързо опомни се, вгледай се сега,
как говори всичко тук за края на света!

Где е твойто място, где ще бъдеш ти?
Моят гняв ще всичко тука изгори!

Като суха плява все ще запламти,
в миг един ще се изпепели.

Ти готов ли си да срещнеш Ме в лице?
Знаеш ли, че Аз пояждащ огън Съм, о грешниче?

Запомни, че грешните пред Мен не мож да устоят,
мигом в пламъци ужасни те ще изгорят!

О, не се ли ти страхуваш от смъртта,
що е вечна, безконечна, в ад сред тъмнина?

Твоята душа със вопъл ще ридае,
в мъките на ада, в мрака на безкрая.

Силен Съм и страшен, всемогъщ, велик!
Вечен Съм и славен, свят Съм и Съм жив!

Ида с гняв и огън да ви съдя, люде от света,
Аз, Съдия строги, ще ви съдя с правота!

Времето настъпи, иде Моят Ден,
Господ ще ви съди, грешници, пред Мен!

Сам Исус, Цар вечен, славен и пресвят,
в сила е облечен, с Истина богат!

Ида, треперете планини, поля!
Ида, треперете грешници сега!

Ида, о страхливци! Ида, вижте днес!
Нека ужас ви обхване тук от тази вест!

Ида с гръм и огън! Ида с огнен гняв!
Где ще да се денеш, о човек неправ?

Моето лице е пламък, ще те изгори,
затова сега смири се и се преклони!

До земи сведи се, о човек направен от пръста,
грешно си сърце безбожно тук сложи пред кръста на Христа!

Погледни прободените Му нозе,
виж прободените Му ръце!

В трънений венец над челото Исусово се взри,
гледай как от раните кръвта струи!

Виж неземната любов във Негови очи,
чуй Му думите, що с устните попукани мълви!

Нека зазвучат като камбанен звън във теб,
нека зазвънтят в сърцето ти, човеко клет!

Чуй ги! Нек се врежат в твоята душа,
нек се враснат в теб, човеко на греха!

Ето тези думи, чуй ги ти сега!
Запомни ги и носи ги в своята душа!

„Аз те любя грешниче и дойдох да те спася!
Аз за теб пострадах, за да те изкупя от смъртта!

Свойта кръв пролях, за да те измия от греха,
за да бъде тя за тебе откупа от Сатана.

Аз страдах! Безкрайни мъки, теготи бяха Моя дял,
за да имаш ти Живота Вечен, о човек от кал!

На Голгота Аз разпънат, твойта смърт приех,
за да бъдеш ти човеко, оправдан пред Бога свет

Аз те любя, в Мен повярвай! Аз Съм Божий Син!
В плът дойдох и път ти станах, за да идеш в Рай, амин!

Истина донесох, Вечния Живот,
свалих от душа ти грешния хомот!

Дадох ти живота Свой и се смилих,
тук за теб дойдох и ти простих!

Вярвай! Обикни Ме, във сърцето си Ме приеми!
Тъй ще имаш, ти човек, безкрай щастливи дни!

Оправдан ще бъдеш пред Небесний Свят Отец
и ще имаш, знай го, на Живота Вечен славния венец.

Тези думи святи, о човече, запомни!
Приеми ги с радост и се поклони!

Аз, Отецът Свят говоря ти в тоз час,
виж, за теб Аз пратих този светъл Спас!

Аз, Творец, Създател, твой Небесен Съм Баща,
и те любя грешник беден, и те викам в милостта!

Писмо 49

Човеци, Аз искам туй на вас да съобща-
настъпват дни на тежки изпитания!
И ако вий не призовете Сина Мой,
ще минете през огнени страдания!

На вас говоря, ето где сте вий-
над огнения ад държите се на нишка!
Тъй тънка, тъй нищожна тук е тя,
и лека е и слаба кат въздишка.

Под вас бушува огнено море,
издига то вълните си могъщи,
а вий нехаете, не питате дори
за тази гибел, дето чака всички.

Сега за миг си представете вси,
че трябва да преминете морето,
а то е пълно с огнени води,
със пропасти бездънни кат небето.

Сега сте на брега на туй море
и гледате отсрещния прекрасен бряг,
там виждат се ефирни красоти,
дворци от злато, къщи бели като сняг.

Там чудното небе е сякаш песен,
зелени са поляните със дъхави цветя,
бълбукат изворчета чисти, сладки,
навред на птици се дочува песента.

А вие сте отсам, във страшната пустиня,
под вас е остър пясък, гола степ,
земя безплодна, сал бодли и тръни,
земя без плодове, земя без сладък хлеб!

Сега стоите вие, взор сте впили
във тази обетована земя,
мечтите ви се носят лекокрили
натам, където вижда се града.

Но няма нито кораб, нито лодка,
и няма даже къс изхвърлено дърво.
И нищо в този огнен океан не може
да ви пренесе, защото туй море е огнено.

Отчаяни вий стенете обезсърчени,
не виждате спасителния сал.
Но той е там, при вас човеци,
това е Сина Мой, на вази Съм Го дал!

Той може да ви пренесе през океана,
над Него нямат власт опасните вълни!
Смирява Той навред таз огнена стихия,
и дава мир и радост на окаяни души!

Исус Христос е Моя Син тъй свиден,
Той стана тук за вас спасителния мост!
Заради Неговата жертва, от човеците презряна,
Аз ви прощавам с милост и без злост.

Прободоха ръцете Му тъй нежни,
пробиха тези длани носещи Живот,
кръст дървен, груб и недоद्याлан
стана вам символа на Моята любов!

Голгота! Вие знаете Голгота,
вий чули сте за Разпнатия там,
как и за дрехите Му жребие хвърлиха,
как поругаха Го без капка срам.

А Той бе толкоз чист, тъй светъл, чуден,
а Той бе пълен с Моята любов!
Безбрежна милост, нежност и желание
да ви спаси, таеше се в сърцето на тоз Бог!

Той Сам пострада доброволно тамо,
заради вас тъй грешни, подли, зли!
Той Сам за вас пожертва Свойто тяло,
проля кръвта Си, за да ви спаси!

Той е спасителния сал дет вази
ще пренесе през огнения ад,
Той ще спаси душите ви неправи,
ако повярвате, ако не гледате назад!

С вяра който се обърне към Исуса,
ще го спася, Сам обещавам тука Аз!
Покайте се, о люде заслепени!
Подайте си ръцете на този славен Спас!

Сега сте толкова окаяни и бедни,
сега тъй страдащи са вашите сърца.
Изпълнени с пороци, духом слепи,
вий гинете под удара на страшний Сатана.

Да, съществува той, за жалост,
той- причинителя на вашите беди
живее си в сърцата поробени,
и ви дарява с нежеланите сълзи.

Той тук царува, в таз пустиня страшна,
дето живеете сега. О, роби тук сте вси,
робувате вий на греха и на разврата,
не търсите спасение, умираете в скърби.

Но Аз ви жаля и ще ви простя,
не искам друго, само чиста вяра-
да знаете, да помните сега,
че в името Исусово ви се прощава!

Сал моля ви, недейте върши зло!
Нек пътя ви към Бога да е святи!
Такъв ще бъде, ако правите добро
от днес нататък всеки тук на брат си.

Тогава милост ще покажа теб,
Сам ще развържа тежки ти окови.
И веч на своя грях не ще си роб,
а ще си чист и свят, и нови!

Така със вяра следвай Святия Исус,
така с добри дела бъди пред Бога,
и сам Аз, Святия Исусов Дух,
тогаз във Рая да те заведе ще мога!

Недей сега със гордост във сърце
да мислиш си, човече, че си силен,
че нямаш нужда от Спасител ти,
че тоз живот добър е, нищо че е труден.

Ти разсъждаваш, мислиш че си умен,
че твоята съдба е в твоите ръце,
че нищо лошо тук не вършиш, ето,
не си убил, откраднал, туй е все.

О, колко ти си слеп! Човече, вразуми се!
Сега спомни неправдите си зли,
които имал си и имаш още от младини си!
Спомни си колко грехове изпълват твоите дни!

Напрягаш своя ум, да си припомниш искаш,
но отминаваш най-безгрижно много грехове.
Това е твоето безверие, окаяни човеко,
това е гордостта ти, алчността и завистта към все!

И още има. Ето твоето лукавство,
а лицемерието ти, а жаждата за мъст,
ласкателство, лъжи, злоба безмерна,
и още колко много други крие ти умът.

Сега разбра ли, горделивецо смутени,
че си потънал до ушите в грехове?
Не ти посочих блудството в сърцето развратено,
не ти посочих още много, но във теб са те!

Но Аз, Отецът твой, те любя много
и всичко ти прощавам зарад Своя Син!
Но трябва първо да повярваш в Него,
тогаз покай се и ще те приема като син любим!

Ще те даря със чиста съвест, сине,
ще вложa във сърце ти милостта,
ще подаря любов на твоето сърце ранено
и в своята душа ще влея радостта!

Тогaз ще Ме познаеш, Мене, своя Господ,
дет казват (о, горко им), че не съществувaм,
тогaз ти ще извикаш „Аз съм веч Господен“!
И жив ще бъдеш, щото Аз Животa давам!

Животa Вечен ти дарявам с много обич.
Покай се, сине! Приеми Христа!
Заради Него ти пред Мен намираш милост,
заради Моя Святи Син Аз тебе ще спася!

Ще ти простя с любов незрима,
със силата великолепна ще те обновя,
сърце новородено, чисто, осветено
на теб Сам Аз, човеко, ще ти подаря!

Писмо 50

Мисли сега, човеко, ум ти имаш,
премисляй краткия си земен път.
Защо смути се твоето сърце ранено,
защо съзрях уплаха от този кратък съд?

Какво видя поглеждайки назад?
Какво добро видя? А злите си дела?
Тях ти съзря ли и видя ли ги сега?
Разбирам, ти ги криеш в паметта.

От всеки може да се скрият тука
и никой няма да съзре това,
което най-усърдно криеш в дълбините
на своята окаяна и гузничка душа.

Така ти мислиш. Скрил си надълбоко
това, което те изгаря, твоят грях.
Потискаш го в сърцето си безоко
и гледаш да замажеш своя страх.

И ти си мислиш, че успяваш,
и сам успокояваш гузната си съвест,
мислиш си-нали никой не знае,
и даже във очи ти виждам дързост.

Ех, горделивецо, признавам че успяваш
да скриеш срамните си подлички дела,
наистина успяваш туй да сториш,
но само пред човечите в света!

От Мен не мож да скриеш нищо,
нито лъжите, нито завистта,
не мож да скриеш помислите злите,
нито пък гордостта, безверието, алчността.

И злобата що имаш и тъй криеш,
пред Мен е, виждам я добре,
а пък високомерието ти надуто
и празнословието твое, смешно е!

Това е сал частица тъй нищожна
от твоите безбройни грехове,
в сърцето ти измама и безумство
ръка в ръка вървят, във теб са те.

Ех, душо горделива и надменна,
ти мъртва си във този свят от грях,
а мислиш си-живея пълнокръвно
и имам всичко, що си пожелах.

Наивно е да мислиш тъй, човече,
защото чака те след всичко гроб.
Защо ти е това което имаш,
не знаеш ли, че ти си жалък роб?

Робуваш и то с радост на врага си,
и той ще ти плати за лошите дела.
Заплата е приготвил, о горко ти,
и ти ще я получиш-това е тук смъртта!

За всички грехове дет носиш във душа си
ти ще получиш не добър венец-
смърт вечна, непрогледна и свирепа,
ще е на земното ти битие конец.

Това що вършил си до тук, натам те води,
животът дет си изживял до днес е прах,
изпълнен е с неправди и незгоди,
с неискреност, с измама, с подъл страх.

Вземи сега това, което даром давам
на твоята измамена душа.

Ти питаш Ме-Какво да взема даром?
Не знам какво предлагаш ми сега.

Чети това, ти, маловерецо смутени,
и сам ще разбереш що тебе тук ще дам,
чети и приеми това със вяра,
защото то за тебе е целителен балсам.

Аз ти дарявам най-чудесния подарък,
какъвто ти дори не си мечтал,
Аз ти дарявам Вечния Живот тъй сладък,
блаженна вечност и спасителния сал!

Учудено четеш ти тези думи,
не знаеш сам да вярваш ли сега
на тези Мои слова благословени,
които са Живот за твоята душа.

Това което ти редя, ти приеми със вяра
и ще го имаш. Обещавам Аз,
Творецът и Създателят тук на безкрая,
подарявам всичко туй на теб, вземи без страх!

Сега внимателно се взри и слушай
какво ще кажа тук на твоето сърце!
Аз теб те сътворих с любов и сила
и ти си Моето загубено сега дете!

Но Аз те търсих много дни и ноци
и ето Ме пред тебе, Аз Съм ти баща,
желая да те взема до гърди Си
и с радост непокорството ти да простя.

Затуй сега Аз Съм при тебе, чадо,
и искам вече да не си в заблуда ти,
при Мене да се върнеш в Мойто лоно,
при братята си и при своите сестри.

Но ето, ти не знаеш пътя
и сам не знаеш где да тръгнеш ти,
пред теб е, виждам, кръстопътя,
и ти разколебан и неспокоен си.

Успокой се! Колко Аз те любя!
Нима ще те оставя във скръбта?
Не се страхувай, довери се смело!
Аз ще покажа на сърцето ти Христа!

Това е пътя да се върнеш у дома си,
там, дето е Живота, Вечността.
Исус Христос, брат твой разпнати,
е Пътят дето води при Отца!

Заради Него (Той е твой Спасител),
Аз веч забравих твоите грехове.
Той стана жертва скъпа, осветена,
изкупи от смъртта и твоето сърце.

Там, на Голгота кръст един сияен,
издигнат бе във целия си ръст,
на него приковах греха омразен
и тамо твоята душа спасих от смърт.

Исус Христос, невинният Мой Агнец,
взема грехът ти и изстрада твойта смърт,
така от престъпленията на душа ти,
те Сам освободи на тоз Голготски кръст!

Кръвта Си свята и безценна
проля от обич към човека, Своя брат,
тъй Сам стана Път ясен и надежден
за теб, човеко, към Отеца Свят.

За да достигнеш до Живота Вечен,
за да пребъдваш вечно в радостта,
сал вяра във Исус Христос, човеко,
теб нужна е, така ще те спася!

Повярвай във Исуса и не бой се!
Тогава Сам Той ще те води за ръка!
Доверие Му имай! Тук не май се!
Тръгвай със Спасителя си веднага!

Защото няма време, иде краят.
Сега те кани Той във радостта,
изпуснеш ли туй благодатно време
не ще намериш ти Спасител, а Съдия!

Сега повярвай! Довери Ми се, човеко!
Повярвай във Пресвятия Агнец!
Покай се! Не повтаряй своите грешки,
и Вечност в радост ще получиш кат венец!

Това Аз имах да ти кажа, слепи,
това Живота е за тебе, запомни!
Приемеш ли поканата Ми свята,
във Рая ще пребъдваш всички дни.

Отхвърлиш ли със присмех тук ръка Ми,
горчиво ще се каеш сам си ти,
и нищо, нищо няма да спечелиш,
освен горчилката на изживените в греха ти дни!

Писмо 51

О, милост има още в Мен
за тез пропадащи души,
окаяни и зли във всеки ден,
в беда те лутат се със стон, сами.

И търсят, търсят във нощта
пътека верна от заблуда,
но тя е скрита от света
както в земята ценна руда.

Пътека има, тя е тук,
пред теб, безверни, зли човече,
виж где я търсиш-при врага,
а той към смърт те само влече.

Показва ти не път добър и свят,
но път що води към провала,
а този път е много лек,
но краят негов е развала.

И похабена твоята душа
не може вече нищо да сполучи,
увлечена във грях, във мерзостта,
към своята гибел тя сама се влачи.

А страшно е там, знай човеко слеп,
и ужаси безкрайни те очакват,
те ще са във теб кат скорпия проклет,
в душа ти ще се впият, ще те мъчат.

Това очаква те при страшний Сатана,
натам сал води пътя, що поел си!
И няма веч излизане от тама, о човек!
И няма помощ, прошка от Сина Ми!

Сега ти тука погледни и виж,
широко отвори очите горделиви!
Умът свой замаян от светски суети
тук напрегни и пътя верен намери!

Где търсиш? Спри! Той не е в света,
не ще го срещнеш нийде в тъмнината.
Ти го не виждаш, тъй си слеп,
но Аз ще ти покажа-ето Светлината!

Сега ти виждаш ли ей тук една пътечка,
такава тесничка и стръмна е дори,
по нея остри камъчета светят
и тръни оросени с капки кръв. Тук спри!

Това е пътя верен и надежден,
не се плаши, че страшен е наглед!
Тоз път е сам Исус, Мой Син тъй свиден,
кръвта-това е Неговата Свята кръв!

За теб проля я там насред Голгота,
венец от тръни увенчал бе святата глава!
Затуй са тръните на святата пътечка,
затуй светлее кат рубини там кръвта!

Не се плаши, а със доверие тръгни,
нозете ти не ще се наранят,
и ангелите Мои тъй свети,
теб сам ще носят и през брода пренесат!

Исус Христос, Спасителят велик,
сега е жив, могъщ, отдясно на Отеца,
държи в ръцете Си прободени венец
от радост, мир, покой за теб, човеко.

Как мислиш ти, най-гордо същество,
сам заслужаваш ли го тоз венец?
И твойта горда и окаяна душа
дали ще влезе в радостната Вечност?

Такъв, какъвто си сега, ти няма да наследиш
безкрайна радост, мир, покой в Христа,
защото ти не вярваш във Твореца,
нито че те изкупи сам Исуса от смъртта.

Ако ти знаеш, що е Божията грижа
и що е Неговата обич към човека,
ти сам преклонил би главата своя
в поклон смирен, с благоговение дълбоко.

Та Неговата Милост е така велика
и няма измерение Христовата любов!
Сал Той един за тебе, сляп човеко,
прие да стане жертва, за да те спаси!

Сега спомни си в своя си живот,
кой би си дал живота зарад теб?
Дори и твойта майка тъй добра,
не ще го стори, знай, човеко клет!

Божествената обич на Исус Христос
ти виж във дланите пробити на Голгота,
ти виж в смъртта на Господа, Богочовека,
пролял единствен Той за теб кръвта Си света!

И всичко ти прости, точно на теб,
тъй както е простил на всеки от греха поробен,
и твоите погрешки и злини ги заличи,
и даде ти Живот от смърт свободен.

Ще Го приемеш ли? Ще тръгнеш ли със Мен?
Аз ще те водя Сам по пътя на Исуса,
Аз, Духът Свят, пречист и най-велик
Сам теб ще водя, на ръце Си ще те нося.

Ала сега изслушай тез слова,
които са за теб Живот и Светлина,
за теб ще сторя туй, което обещах,
ако повярваш във Христа и във Отца!

Вярата ще те спаси, ти знай това!
В Исуса вяра нужна е, човеко!
Спасител твой е лично тук на теб
и ако Го приемеш, ще си на Небето.

В сърцето си окаяно и гузно,
в сърцето опетнено с много грях
пусни Го! Той ще го очисти непременно,
и светло и освободено ще е, веч без страх.

Така с Исус Христос, ако живееш
с вяра в Неговата сила от Небе,
ще си новороден за свят живот до века
и ще получиш велика радост във сърце.

Очакват те щастливи дни на радост
там, гдето е Отеца Свят Самин,
сред чудеса велики и неземни
ти ще пребъдваш вечно с Божий Син.

Сега покай се! Виж колко грешки,
колко безбройни, срамни грехове,
колко дела тъй тъмни, недостойни
сам имаш, те носят ти печал и страхове.

Спасителят Исус ти ги прощава
и хвърля ги в дълбокото море,
не си ги спомня веч, ето, забрави,
приема те кат чисто, мъничко дете!

Той заличи ти всичко недостойно,
задраска твоите тъмни грехове,
кръвта Му чиста, що тама проля се,
омива те от греховете, всичките!

Но веч очистен от Исуса
недей повтаря тези грехове!
Не цапай тази нова, бяла дреха,
която Сам Христос ще ти даде!

Недей Го оскърбява, Него, Святия Спасител!
Не огорчавай Неговото любещо сърце!
Той не отвърна се когато те извади
кат от помийна яма, пълна с гадове.

Не се погнуши, не отвърна се от тебе,
макар че всеки отвратено би отминал,
ако пред себе си, такъв какъвто си пред Бог,
те види, като гнойно в червей семе.

О, колко гнусен ти изглеждаш в своя грях!
Сам себе си не виждаш и намираш се, че чист си.
Не се лъжи! Пред Бога си несрет,
но пак те люби и за теб прати Сина Си!

Бъди Мой син, окаяни човече!
Бъди Мой брат, безвернико смутен!
Аз, Богът ваш, Сам Господ най-велики,
предлагам ти за вяра Живота Вечен и блажен!

Ето, вземи от Мен Живота!
Ето, дарявам ти го в радостта!
Исуса, Моя Син, Царя пресвети
тук приеми със вярата света!

Аз веч Съм при вратите на света ви,
но идвам да си взема Своите чада!
Това са тез, които вярват в Мене
и чиста обич към Исус таят в сърца.

За вас безверни, ида като Съдия,
за да накажа беззаконни ви дела,
да сложа край на злобния, на злия,
да сложа края вечен на греха!

Писмо 52

Не искам много, о народе,
сал малко да помислиш ти,
че там където се намираш,
сал пропаст е живота ти.

Аз мир, утеха ти предлагам,
Живот чудесен, Вечността,
в градина Райска да живееш
и с песен да си на уста.

За грях от там те Аз изпъдих,
за твойта гордост, разбери,
показах ти тогава само,
със укор външните врати.

На мъки сам се ти обрече,
човече непокорни, разбери!
Със кървав пот се ти облече,
чадата си със мъка народи.

Историята с черно наметало
разума ти заметна и закри
от погледа ти Мойто рамо,
и Моят лик Святи.

Така се връзката прекъсна
между човека и Твореца,
така помръкна ти душата,
загуби на живота ти живеца.

Години много, разни поколения
към Мен, Отеца викаха в сълзи,
но сал греха, таз черна мантия,
лицето Ми от вас закри.

Но вие сте от Мен създадени
с любов, за да не Съм самин
във Своите владения оградени,
които пак създадох Аз, амин.

С милост е препълнено сърце Ми
към вас, човеци, бродещи в скръбта,
с любов да ви спаси Сина Си
изпратих тук на блудната Земя.

Но вий Го не приехте, неразумни!
Но вие Го охулихте дори!
На кръст тъй страшен там Го приковахте,
ах, вие непокорни, люде зли!

Душата Му прескръбна беше
във онзи час, и Сам смутен
от ваща жлъч и злоба бясна,
погледна Той с молба към Мен.

За прошка Ме помоли:
Не считай им го този грях,
не знаят те, о, Отче мили,
нали за тях Аз пострадах!

Безумци слепи, лицемери,
с кръвта Си Той и вас уми!
И с любовта Си тъй безмерна
на вас Живот дари!

Мир с Мене, Бога ясен,
създаде Той на Голгота,
със Свойта свята кръв изкупи
от ада земен вашата душа.

Неземна сила дадох много
на Моя Син да устои,
защото тежък грях тук има
и само Той с кръвта Си го покри!

О, колко искам Аз да сложа само
надежда, мир във вашите сърца,
и знайте, че за туй е нужно вие
да вярвате в Спасителя Христа!

Че дните ви на черно робство
са дни безкрай во векове,
така робувате тук вий покорно
на своите страшни грехове.

Защо отхвърляте това спасително въже?
Но знайте, че от океана на вие грехове
да ви спаси тук може само
Исус Христос, ако го някой тука призове!

Сияй във слава и във почит
ранената Му там глава,
венеца на Живота Вечен
Той носи в Своята ръка.

Спасява всеки, що желае
отново с Бога да е в мир,
спасената душа тогаз ликува
и с нея целият ефир.

За дом на Божиите чада,
създаден е на Небеса
от Господа, велик и славен
свят чуден, нежен и омаен.

Очаква той души спасени
във него да почиват с простота,
с китари, с арфи те упокоени
да пеят и да славят там Отца.

Исуса в снежнобяла дреха,
с безценен скиптър във ръка,
сред Своите люде обкръжен е,
сияе в чудна светлина.

Пирувайте и пейте всички
поканени на този пир,
сред радостта неизразима
трепти в омая целия ефир.

Богатствата на таз Земя изгниха,
помръкна златото дори,
и бисерите скрити във водите
не пускат своите лъчи.

Земята цяла веч е потъмняла,
помръкна нейното лице,
че веч е много натегнала
от людски, черни грехове.

Очаква тя присъда тежка
за своите непокорни синове,
сълза отронва, иска прошка,
за милост тя към Мен зове.

Децата си тя, своите рожби
обича тя, знам, и я боли,
че в скърби и тревоги много
грехът ги веч обви.

Тя моли Ме: О, Боже Свети,
на моите чада добри
Ти даде Си Сина, в отплата
за грехове, Живот дари.

Но ето, има още много,
що Теб обърнали са гръб,
и крачат те към гибел морно,
не щат и да Те призоват.

Но Ти и тях обичаш много,
не ги оставяй в таз беда!
И Своите думи на Спасение
прати им, моли тя Отца.

И ето, туй е благовестие
за вси човеци по света,
що мразят Ме и за спасение
не щат да чуят те вестта.

И ето, чакам търпеливо
обичам вси вас, люде зли.
На Мойта милост с огорчение
отвърщате Ми и с хули.

Но пак ще викам, ето иде,
за Съд денят веч наближи.
И знайте, че душите горделиви
Отец Ми с плявата ще изгори!

Сега нехаете, но знайте,
тоз свят сам ще се разруши!
И бездна зейнала тъй страшна,
в уста си ще погълне вас, о зли!

Как вие вечно се стремите
на този свят към всички суети,
там щастието е прикрито
зад думи сладки и лъжи.

То крие се в Сина Ми само,
а не във тези суети!
Примамени от Сатана, врага Ми,
към смърт вий тичате сами!

А Аз Съм толкоз близо, до уста ви,
извикай само и Ме призови,
и ти ще видиш, отчаяни,
как Мойта радост теб ще посети.

Спасен ще бъдеш, щастие ще блика
тогаз във твоето сърце,
и повика ти на душата
ще бъде „Слава Теб, Христе!”

За мен дошъл Си, чак сега
събудих се и оживях,
и колко сладко при Отца е
чак сега разбрах!

Мир имам, мили Боже,
и радост пълна във Отца,
ликува тук душа ми!
Как чудна е таз сила, о хвала

на Бога Вечен, що в Небето
на Своя Царски трон седи,
и щедро дава на сърцето
от Свойте радости добри!

Писмо 53

Бягат, бягат ден след ден,
нижат се кат в дребна броеница,
все по-кратки, пълни с изпитни
те текат като вода през воденица.

Мост през времето съм дал на вас,
о, на вас, погиващи и морни люде!
Мост към вечност и добър живот,
дето всичко е облечено във слава.

Повдигнете своите очи сега!
Вижте моста, що стои и чака!
Който тръгне днес по него веднага,
ще премине над смъртта и мрака!

Ще отвори своите от грях заслепени очи
и сърцето си ще с радост да отпусне,
щото този чуден мост в сияние блести,
в приказната светлина на Бога всемогъщи!

Ей човеко, що се спираш изумен?
Виж-до теб е този мост към Рая!
Ти се чудиш как, кога, дали сега
да пристъпиш ти по него, зная!

Първото стъпало виж ти тук,
то наречено е ето, покаяние,
второто пък се нарича вяра,
вяра в Божий Син Исус, разпнатия.

Третото е малко по-високо, но помни,
много то е нужно, като слънцето и хляба,
и нарича се новорождение, ти запомни!
Само там от него ще се доближиш до Царя.

Ето, три са тези стъпала.
Щом изкачиш ги ще приближиш до Бога,
Той ще води те към радостта,
мирът Свой ще ти даде, ще ти е опора.

А след тези три стъпала, виж-Голготски кръст,
там на него прикован е Божий Син Исуса.
Погледни Го как със милост гледа Той към теб,
в двете Си прободени ръце Небесен хляб за тебе носи.

Да даде ти го с любов желае Божий Син,
иска с Него в Рай да бъдеш винаги. Амин.
Погледни венеца трънен на ранената глава
бодлите си остри е забил и тече, тече кръвта.

А каква любов излъчват тез Исусови очи!
Пръскат те към вас, човеци, светли си лъчи.
Що ви люби толкоз много, с толкоз плам,
тоз Спасител от Небе, та за вас живота Свой го даде Сам?

Колко нежност, колко святост бликат от Христа,
а пък виж ръцете бледи, виж-тече от тях кръвта!
Ето и нозете са прободени, а носеха мира,
ето челото тъй бяло увенчано със смъртта.

За кого страда на кръста, помисли, човек?
За кого проля кръвта Си Той във онзи век?
За кого слезна от трона и смири се до смъртта?
За кого търпя несгоди, мъки, хули, теглила?

За кого донесе Господ Божията светлина?
На кого откри тогава Божията истина?
За какво страда на кръста там на Голгота,
този Божий Син изпратен на Земята от Отца?

Той, Спасителят Исуса сам дойде за теб,
Той, Сам Господ Изкупител стана ваший хлеб!
Неговата кръв проляна бе за ваши грехове,
Своя свят живот отдаде и смъртта ви взе!

Точно Той, Исус, що слезе на Земята в плът човешка,
виждаш ти, човеко грешен, там на моста тесен.
Гледайки на Него ще живееш и ще бъдеш!
Вярвайки Му, ти Живота Вечен ще наследиш!

Той, Исус Христос е Истината, Пътя и Живота!
Моста на Спасението, знай човек, посочва на Голгота.
Вярата в Исуса грешната душа спасява,
чрез кръвта Му Бог Всевишний греховете ти прощава!

Да! За теб изпратен бе Исус Христос, човече!
Да! За тебе Истината Божия донесе!
Да! За теб умря там на Голгота,
за да ти даде срещу смъртта Живота!

Сал за теб, човеко грешен, смъртта Той претърпя,
мъки, скръб, страдания и хули преживя.
Болни изцеляваше, слепите проглеждаха,
до Неговата милост всички се докосваха.

Светлата Му обич милваше мнозина,
пълен със любов и милост беше Божий Сина.
Истината свята Той донесе от Небето,
светлина най-чудна на човека осия сърцето.

Грешници, за вас бе Божията жертва свята!
Грешници, за вас бе пратена и Светлината!
Божията воля на мнозина Той откри,
затова който Го приеме-ще се и спаси!

В своята душа, човече, надникни и виж се.
Знай, тя ще погине от неправдите и греховете!
Пълно е с отрова твоето несмислено сърце,
сал Исус да го очисти може, знай човече!

В теб е смърт посята от греха коварен,
ти с грехът си тежък днес си натоварен!
С него там ще се явиш пред Божий Съд
и не ще пощади, ни помилва те Синът!

Божият Агнец днес те кани със любов,
иска да спаси те и направи нов,
та с открито чело и с очистено сърце
да явиш се там пред Мене, и пред цялото Небе!

Ходатай за теб е още Святия Исус!
Той ако Му вярваш, ще да те спаси от гробен кръст.
От смъртта в Живота с Него ще вървиш,
в Царството Му славно с радост ще блестиш.

Ха сега подай Му своята ръка!
Неуверено, страхливо гледаш ти Христа.
Престраши се, довери се, Той те люби от сърце,
виж-протегнал е към тебе Своите прободени ръце!

Ще те води към Живота и към Вечността.
Ще преминеш през Голгота, ще достигнеш святостта.
С тебе редом ще е Господ, Святия Исус Христос
и през всички изпитания ще те води тоз Небесен Гост.

Ще държи Сам здраво неукрепналата ти ръка
и ще води към Живота с обич твоята душа.
Стъпките ти неуверени Той ще направлява, ще крепи,
и така със тебе ще е Божий Син завинаги!

Ада няма да Му надделее, Той, Исус е победител!
Господар над всичко, знай, е Божий Син! Амин.
Верен ако си на Него, о безпомощен човек,
ще е с теб Спасителят тук и до свършек!

Моята любов към тебе силна е, помни!
Аз те любя, искам ти да победиш със Моя Син!
Ти си сътворен от Мене за да си щастлив,
затова покай се сине, и ела при Мен! Амин!

Писмо 54

Беснеят демонските сили във света,
те са обзели хиляди човеци и се гаврят,
нашепват им, че няма Бог и че Христа
човек обикновен е. Те искат да Го обезславят.

О, демони злощастни, има край
на делото ви сатанинско диво!
Не ще да завлечете людетe във ад,
защото Господа Исус Христос е жив!

Да! Има Бог, има Спасител, има Изкупител!
Да, има и Голгота, има смърт, но има и живот!
Да! Има възкресение на мъртвите, да-има,
защото има Бог на живите, Бог с името Любов!

Тоз Бог е Сам Творец и Сам Създател
на таз Вселена, засияла в чудна красота,
и Сам Той-Вечния Живот й дава вечност,
за да пребъдва тя във светлина.

Най чудното творение на Бога,
венеца на творението Божие в света,
човека е с душата одухотворена,
човека е, що с разум беше надарен и с любовта.

Владението му-сам Бог му даде,
прекрасната планета с името Земя,
чудесна люлка с въздуха прозрачен светлосин
и с мантията чудна от вода.

О, ти човек, владетел на Земята,
помисли ли какво ти имаш тук за дял?
Една Земя от слънце топло осияна,
една Земя богата на тебе Бог е дал!

А ти самият си дарен със красота и сила,
и с разум и със съвест бе дарен,
и всичко, що на теб в тоз живот ти е необходимо,
снабди те този Бог, сега от теб презрян.

Защо сега отричаш Го и хулиш?
Защо прие, че те маймуната роди?
От своя си произход Божий се отрече
и сред животните се нареди.

Нима ти не разбираш, че не си животно?
Нима когато се замислиш над творението и живота
не разумяваш, че зад всичко тука крие се Творец,
що е създал и сложил всяко нещо на местото.

Как чудно всичко Той с любов е сътворил,
как с мъдрост е законите всемирни Сам поставил!
И ето, всичко що ти виждаш ти е подарил,
и ти, човек, да съществуващ е промислил.

Нима не си се спирал ни веднъж
пред сините вълни на океана?
Нима не си се взирал в синевата
на туй небе ефирно и сияйно?

Към снежния планински връх нима не си поглеждал
и към вековните гори нима не си отправял взор?
Замислял ли си се, човеко, за живота таен,
що съществува във всяко цвете и дърво?

От где извира тоз живот тъй сладък, дивен?
Нима от мъртвите скали и пясък сух?
От где е силата, що твойта кръв, човеко, движи
и влива ти живот и дух?

Кой кара твоето сърце да бие непрестанно,
та то не спира никак, нито и за миг, човек?
Кой дава ти, кажи сега, да мислиш,
да мечтаеш и да гледаш в бъдеще напред?

Как чудно ти си устроен, как славно!
Нима не се ти удивляваш на това,
че всяка твоя клетка, всяко нервче
се управлява тук от малката глава.

Какво ли представлява твоя мозък, питам?
Ти чул си, че у него има хиляди неврони, да!
А кой ги подреди, кой ги създаде тамо,
та те да ръководят с мъдрост вашите тела?

Да, чудно е устроен целият този организъм,
и жив е и разумен е човекът на Земята,
и има дух, душа във него, знайте,
що са му дарени от Твореца на нещата!

О, разум славен, где е мястото на твойто пребиваване,
в сърцето ли човешко обитаваш днес?
Защо си помрачнял и си за Мен забравил,
и на разтление и грях си се предал?

Защо, о разум ти човешки, днес Ме с яд отричаш?
От своя си Творец се ти сега делиш
и гордо в своята за жалост глупост,
вместо напред, към гибел ти вървиш.

Към теб, о разуме човешки, се обръщам
и те приканвам в Мене да се взреш сега!
Нима не можеш Ме позна, о как е тежко
да отречеш с ирония своя обичащ те Баща!

Аз чакам да се спреш от пътя гибелен, о разум,
и да потърсиш истината за света.
Дано ти да прозреш, че те обичам
и искам да ликуваш вечно в радостта!

Сега към теб сърце с надежда се обръщам,
нали те образувах Сам с любов!
Нали ти знаеш що е радост и утеха,
и колко струва да си на греха свой роб.

Копнеж и нежност, радост и надежда
във теб Съм вложил още в древността.
И ти сърце познаваше тогава любовта Ми,
и Мойта милост си получило от Моята ръка.

Защо сега мъртвееш и си празно?
Къде ти дяна своите дарове, кажи!
Защо наместо радост скръб настана,
защо наместо нежност, ти закоравя?

Наместо да си топло, живо и да пееш,
наместо да Ме търсиш със копнеж,
наместо с трепет жив да Ме очакваш,
ти безразлично в блатото на своя грях лежиш.

Но знайте, о вий разум и сърце човешки,
че вас ви сътворих за вечен, свят живот!
А в своята гордост вие съгрешихте
и предпочетохте тук участта на жалък роб.

Нима е по-добре да служите на греховете тежки,
да се изпълвате с омраза и със сатанински гняв,
да се опивате, да тънете в самозабрава,
и скръб и горест са на ваща песен постоянния мотив.

Но Аз познавам ваще пътища изкривени, потайни,
и Моите очи изследват вашия живот.
Аз знам и всичките ви стъпки и желания,
Аз виждам как за жалост не търсите Ме,
влачейки жесток хомот.

Ела сега човек пред Мен, Аз днес те викам!
Да отговаряш ти за разума и за сърцето, що Съм дал
да служат ти в живота твой тук на Земята,
и да те движат в този свят до крайната ти цел.

Какво направи ти от тях, защо ги похаби?
Защо е сляп и глух разума днес за Моя зов?
Защо сърцето е тъй мъртво, оковано,
та днес не чувства Моята любов?

Днес пак открито викам твойто име,
пред теб, човек, откривам Своя лик,
Аз Съм любов и Моето лице е милост,
Аз Съм спасение за тебе, дар велик!

Исус Христос, това съм Аз-Твореца вечен!
Във плът човешка, в образ на човек,
при тебе слезе Живото Пресвято Слово
и Истината се яви във онзи век!

Сега отварям твоето сърце тъй мъртво,
очите ти отварям в този час,
за Моя зов последен ушите ти отварям,
за да Ме чуеш, видиш и почувстваш сам.

На теб, о Мое бедно и отчаяно създание,
е нужна като хляб и слънце силна вяра,
за да прогледаш и съзреш в туй мироздание
Твореца и Създателя, и Божията слава!

Когато твоят разум туй прозре,
ще се осъществи и твоето спасение,
сърцето твое мъртво, дето още спи,
ще се събуди, оживи и с възкликание

ще Ме потърси и намери то тогаз,
ще викне радостно-Осанна, о Осанна!
Със вяра ще се взре в Светия Мъченик,
що зарад него на Голгота жертва стана.

Ще викне „Алилуя, слава там във висините
на Тоз велик и Свят Богочовек,
що Свойта кръв невинна, на човека за злините,
проля на онзи страшен, мрачен кръст!"

Изтръгнах от смъртта душата ти, човече!
Открих ти във Исуса извора на Вечния живот!
И казах тихо с милост-Пий от Него,
за да си веч свободен от смъртта, за да не си й роб!

Грехът що те разяде Аз сега ще залича,
ще вложa в теб сърце най-чисто, ново,
нов дух на радост и любов ще ти даря,
и ново естество ще дам на твойто тяло!

Сега ти тука погледни, ще ти покажа
какво си бил преди да те спася, човек!
Аз искам ти да видиш себе си отново
и сам да разбереш, че дрипа ти си бил до днес.

Ела сега и гледай тук до теб човеко, виж!
В таз купчина натрупана отпред какво видя?
Това от тебе Съм изринал, запомни!
Да те умие от това може само на Господа Исус кръвта!

Това в камарата са твоите грехове, човек,
и тук са недостойните ти, лошите дела.
Погледай, ето злоба, ето завист, ето кавгаджийство,
одумничество, алчност, гордост, жаждата за власт, о да!

Лицеприятие и сребролюбие, нахалство,
блудодеяние и подлост под ръка с лъжа,
безсрамие и лакомство до крайност,
пиянство и коварство и какво ли още не.

Това отгоре виждаш, а знаеш ли какво е там отвътре?
Ако го видиш ще се бързо ужасиш.
За всичко туй, що ти изредих, знай го-
с живота на душата си ще заплатиш!

Горчива чаша ще изпиеш ти до дъно,
ако сега от тоз товар не се набързо отървеш.
Във Вечността ще влезеш и във ада
забравен ще останеш ти от Мен, човек!

А там е скръб неопишима и ужас нескончаем,
а там е вечен червеят на болката, човек!
И няма, чуй сега, о, няма изход никъде от ада
и няма отървяване от мъката во век!

Едно сега е нужно теб, за да избегнеш туй, човеко,
сал вяра в Сина Божий, в Господа Исус!
Чрез вяра в Него, в Богочовека,
спасение ще можеш да намериш днес!

Аз те обичам, о човеко, и не искам да погинеш,
затуй последния Си зов отправям днес към теб!

Аз искам да живееш ти със Мен щастливо,
а не завинаги да стенеш в адовия гроб.

Настана времето последно, виж човеко,
Съдията застанал е пред този земен свят,
в ръцете Си прободени държи Закона
и чудното свидетелство на Новия Завет!

Бъди разумен, иде, иде края тука,
завършва времето на Мойта благодат!
Успелите да я намерят ще живеят вечно
в един прекрасен, съвършен и чуден свят!

Затваря се вратата на Живота,
останала е сал пролука, бързо влез!
Последните са влезли, още малко тука
ще влязат някои и ще се затвори тя без звук.

Влезни, Аз давам ти възможност, бързо, няма време!
Исус Вратата е и Сам Вратар е Той!
Затваря се това последно благодатно време
и идва, идва вече на човешката история
безславният ѝ край.

Обичам всички ви, но вие Ме отрекохте и бихте,
на кръст Ме приковахте и със злост убихте,
отхвърлихте с презрение най-радостната вест,
че Аз, Исус Христос донесох ви Спасението днес.

Не Ми повярвахте, а Аз бях Светлината,
не Ме изслушахте, а Аз бях Истината.
Осъдихте Ме и Ме оскърбихте вие, грешни,
и Ме предадохте на кръстна смърт сред мъки нечовешки.

Сега е ред на Мен, Аз ида да ви съдя,
Аз ида да изискам Свойта кръв от вас!
Аз ще съдя справедливо, без пощада,
и вий ще заплатите тук за нея, иде Моят час!

Безбожници, хулители и вие антихристи,
пред Съда Божий ще застанете във близкий час!
Настана времето на справедливото възмездие,
когато ще въздам заслуженото и на вас!

Писмо 55

Когато чакам те да се смириш, Аз любя,
когато луташ се, Аз пак Съм тук до теб
и Мойта обич ти дарявам, сине,
и чакам те и хлопам на сърцето ти от лед.

Не мога равнодушно Аз да те отмина,
душата ти безсмъртна стене в теб.
На теб, човеко, що се скиташ скръбно,
Аз, твойт Бог, желая да ти дам нов път!

Когато искам да говоря-ти побягваш,
когато искам да покажа греховете ти-очи затваряш,
когато чуеш за Исуса, ти нехаеш.
Не смей се, щото след смъртта насава съд!

Тогава почва Вечният Живот, човеко,
от теб зависи как ще го прекараш ти!
Виновният за грях гори във ада вечно
и няма оправдание, това го запомни!

Познаваш удоволствията на Земята, ето,
видял си люде увенчани с почит, слава и пари,
видял си бедни, просяци, немощни,
що спят навън в безкрайни гладни дни.

Очите ти видели са щастливци и богати,
що с пълни шепи пият от насладите на този свят.
Видял си и обречени на смърт човеци,
умиращи в страдания и болки, о човеко клет!

Смилих се, о човече, днес над тебе,
видях ти злостраданията в идещите дни.
Обречен си на безпощадна гибел и е криво
това, че ти не можеш се смири.

Когато те възлюбих, ти бе още във небитието,
не знаеше, че ще те Аз явя на този свят.
И още пеленаче плачещо и слепо,
Аз те обикнах и приготвих дар богат.

Днес Аз говоря тези думи на душа ти,
към твоя ум Аз апелирам, чуй и разбери!
Защото времето на милостта е кратко, ето,
и краят му Аз Съм извел на ваши дни.

Богат си, но нещастен, изоставен,
от нищо нямаш нужда, но със беден дух,
и твойта голота, грехът ти срамен
не може да покрие се със нищо тук.

Опора нямаш здрава и поклащаш се отчаян,
където и да се опреш ти виждаш само смърт,
като удавник ловиш се дори за сламка,
та ако можеш да избегнеш гробния си кръст.

Покой жадуваш, вечно уморен си,
за сън тъй здрав мечтаеш, но къде е той?
Би искал да си бодър, здрав и весел,
но вместо туй кат сянка влачиш се, човеко Мой.

Нали си се обградил тук със всичко теб полезно,
не си лишен от нищо в този свят,
но питам те, защо се днес не радваш,
и що посърнал и оклюмал си увесил своя нос?

Тревожно е в сърцето ти разбито,
то-струна скъсана, не пей и не звъни.
И сякаш сива пепел е посипана върху му,
и сякаш е погребано беззвучно в нищетата си.

Защо изчезна твоя весел смях?
Нима отиде си със младостта ти?
Сърцето, твоя дух не знаят старост, да,
старее само твойто тяло морно, клето.

Ти притеснен, смутен, обезсърчен и болен
пътуваш през света със земний си живот,
хомота тежък влачиш скръбен, бледен
към своя гроб накрая на града.

Как, о човек, скърбя сега за тебе!
Аз твой дял запазил Съм го днес,
за теб Аз имам радост, имам слава,
за теб приготвил Съм Живота Вечен във Исус!

Така благоволих, да ви изкупя с кръв пречиста.
С жертва свята на олтара тук пред Мен,
Исус, Сина Си дадох за да освети ви
и да спаси душиите ви от смъртен плен!

Издигнах Го високо, за да видиш Го, човече,
все още Той издигнат е, за да ви днес спаси!
Към Него който с вяра гледа, ще спаси душа си
и ще живее вечно в светлина и радости!

Писмо 56

Ето я пустинята, мъртва след гнева,
няма люде горделиви, синове на гибелта!

Бог унищожи, опепели и смаза Сам греха,
в ситото Си Той отсея всякая душа.

В тишина безмълвна тъне цялата Земя,
жителите земни са пред своя строг Съдия.

Ето го престола сред величие и светлина,
а на него Бог-Отец със Закона във ръка.

Днес Съдия строг застанал е пред вас, човеци!
Днес душите ви тъй грешни са разголени и клети!

Виждате ли там до Бог Отец Сина,
дето Го разпънахте на кръста на смъртта?

Виждате ли раните Му, тръненият Му венец
и кръвта, що още тече от Святий Страдалец?

Погледнете и примрете вси вий земни краища!
Взрете се, човеци смутни в Него, носещия греховете ваши!

Вие не повярвахте, че този ден ще дойде някога, нали?
Вий не искахте да вярвате, но той е днес и туй ви ослепи!

Ето, Той Исус ви гледа и ви пита в този час,
що презряхте жертвата Му и кръвта пролята там за вас?

Що ще отговорите, човеци на греха,
где ще да се скриете на Бога от гнева?

Огнено негодувание е в Него, знайте вий,
няма милост, състрадание веч към вас, о зли!

Вашата присъда ето я, чуйте земни жители!
Всеки ще получи в двойна мяра зарад своите злини!

Зарад хулният език в ада ще гори,
зарад присмеха, безверието-в мъки огнени!

Заради неправдите, заради лъжите-ето я смъртта!
Зарад лакомията и алчността ще познаете глада!

Жаждата ще изгори тез, що презряха извора на Живата вода,
и за непокорните ще дойде тук завинаги смъртта!

Затова стреснете се и вижте-идва този ден,
дето вси човеци ще застанете пред Мен!

Всеки сам ще отговаря за делата си тогаз,
за безверието свое, за презрението си към Моя Син Исус.

Днес предупреждавам тези, дето непокорни са.
Близо е на този страшен Съд часа!

Затова нек всеки земен жител днес във себе си се взре,
нек огледа се, нек види своите дела и трудове!

Нек помисли си дали ще иска да умре,
или пък ще пожелае да живее в радост на Небе.

Без Исуса, без да вярва в Моя Син, Спасител на света,
няма да намери той Живота Вечен в радостта!

Сал чрез вяра във Спасителя човешки, във Христа,
сал с душа покаяна и със очистено сърце в Духа,

човека тук ще може да получи благодат и мир,
ще може да участва във Небесний пир!

Писмо 57

Тътен се дочува, планини треперят
и морето се вълнува, и води се пенят.

Страшно е небето, огнено, червено,
мрачно е небето с мълнии озарено.

Няма въздух, дишат трудно всите непокорни
и очите им изкачат в болките огромни.

Вият се телата, стенат в смъртен ужас,
где да се укрят, питат се във унес.

Пука се земята, зейват страшни ями,
с грохот падат долу сградите големи.

С ярост урагана тежко се надига
и гласът на Бога чу се "Стига вече, стига!"

Люде непокорни, горди, упорити,
спрете се и вижте тука всите!

Моят гняв велик идва, люде спрете,
думите Ми чуйте и се днес стреснете!

Сина Мой презряхте и Го там разпнахте,
с присмех погледнахте и Го отминахте.

Днес боли ви и крещите, търсите опора,
болките ви са ужасни, виете до Бога.

Но не ща да чуя воплите ви, стига!
Гняв за вас натрупан има, той ви днес настига!

Беззакония когато вършите в греха си
не Ме търсите, а бягате от съвестта си.

Лакоми сте прекомерно, угоени като свини,
алчни са очите ваши, с погледи грабливи.

За пари готови сте да тичате презглава,
нищо ви не спира, съвест се продава.

Грабите със алчност, бесно, ненаситно,
сиромаша газите, но сте в Мойто сито!

Ще пресея ви със ярост, ще ви стъпча с гняв,
вий ще бъдете тогава под нозе Ми прах!

Ненаситни лакомници, алчни и жестоки,
тичате в лукавството с крачките широки.

Лъжете безмерно, мачкате добряка,
газите без милост, ала примката се стяга.

Знайте, че делата ви бързо ви предварят
и сълзите на огорчените днес ще ви ударят!

Где се вий намирате, питам ви, отговорете!
Мислите, че силни сте с властта, парите?

Дим сте вий пред Мене, грешници нещастни,
и ще ви отсея с ярост най-ужасна!

Треперете горделивци, днес Аз ще въздавам,
място Съм за вази Аз приготвил в ада!

Няма да се бавя, стига, стига милост,
чаках ви и молих зарад Святий Сина!

Зарад Него Аз търпях ви и отлагах доста,
щото Той за вас разпънат там вися на кръста!

Неговата кръв пролята беше все пред Мене,
затова търпях и чаках толкоз много време.

Та дано се спрете от греха тъй гнусен,
та дано се взрете в Моя Син Исуса.

Чаках да се отзовете на вестта преблага,
да спасите си душите, да не бъдат в ада.

Исках да спася ви от гнева Си,
да покажа и на вас тук милостта Си.

Но не искахте, открито все сте против Мене,
затова Аз ще затрия от Земята ващо семе!

Няма да се скриете, Аз ви гледам, ето,
гнуслните дела що вършите са Ми пред лицето!

Днес ще отговаряте, нямам мир за вас!
Вече е отминал, горделивци, благия и нежен Спас!

Той от дълго време хлопа на сърцата ви корави,
моли, кани, подарява ви Живот с прободени Си длани!

Но вие не искахте, пожелахте ада,
ето, дялът ви това е-смъртта ви се пада!

В Мойто царство няма място за лукави,
в него няма място за тоз дето мрази.

Там цари блаженство за тез дето любят,
за душите дето в Сина Божий вярват!

За тез дето тука пари, имот презряха
и вяра детска Исуса последваха.

Дето не склониха на греха да служат,
дето се смириха и живяха с милост.

Там в Небето славно Аз им дом приготвих,
с Мене да живеят в радост и охолство.

Днес предупреждавам вси вас, непокорни,
няма да се бави Моя гняв огромни!

Днес заплата давам всекому отделно,
за делата ваши ще ви съдя гневно!

Бурята свирепа ще срути кумира дето
му се кланяте от века тъй нелепо!

Ваще истукани ще направя плява
и ще изгорите с тях в гореща клада!

Стига, стига, стига! Краят ви дошъл е,
Моят гняв се днес надига, нека всеки знае!

Туй е Мойта воля да познайте всите,
тези думи дал Съм, за да се смирите!

Писмо 58

Огнен вятър носи се над морната Земя,
сухи тръни влачи, зеят пукнатини.

Тек ужасен людете навред гори,
отдых няма, няма нийде от години.

Молеца разяжда, гложде червей сив,
идолите падат, всеки е лъжлив.

Гордите кумири мъртви днес лежат,
в пепелта се ваят, няма в тях живот.

Моят Дух се носи тук над цялата Земя,
Светлина от Бога пръска със ръка.

Мигом осветява грозната тъма
и се озаряват и най-тъмните дела.

Вест преблага носи Той в света-
иде на Земята Вечний Цар, на Бог Сина!

Господ, Сам Исус идва като строг Съдия,
идва за да стане Цар на цялата земя!

Неговий народ със радост чака този Цар,
знае той, че Господ носи му Божествен дар.

Вечния живот във радост, в слава, в светлина,
затова го слави смело и „Осанна“ вика всякоя уста.

Идват дни велики, идва чуден ден,
Святия Исус е близо, идва с мир голям.

С мир за Свойте Си, за верните Си чада,
дето с вяра Го очакват в Неговата слава.

Бойте се, о вие, дето Го презряхте
и лелекайте вий, дето не слушахте!

Неговия зов отхвърлихте с насмешка
и отминахте го равнодушно днеска.

Пожелахте да живеете безгрижно в суети,
искахте да имате имоти и пари.

Вашите мечти сал стигаха до вили и коли,
жаждата ви бе за земна слава и служби.

Но не виждахте по-надалече от носа си
и присмяхте се на тези, дето носеха вестта Ми

Дето ви говореха за Моя страшен гняв,
дето ви предупреждаваха за идващия съд за вас.

Подигравахте ги във лицето им, нали?
И присмивахте се зад гърба им, о слепци!

А где ще идете когато Аз ви срещна?
Когато вашите души неправи, грешни,

пред Мен застанат и във смут голям,
ответ дадат Ми на чело със страшен срам.

Защо, о люде, хулите и гоните вестителите Мои?
Защо предавате ги и го считате за принос свой?

Та вие ритате сами срещу остена,
с който ще докосна Сам душата ужасена!

С огън ще покрива, ще изпепеля,
и после от таз пепел Сам ще възродя!

Затуй елате с мир при Мене, Аз ви любя,
и нищо че сте зли, не ща да ви погубя!

Тратих Исус, Мой Син да ви откупи,
платих с кръвта Му вашия живот отруден.

Смърта да ви отмине, пожелах Аз, вашия Баща,
грехът що ви владее, убих там във Христа.

Той-чист и свят, греха, смъртта и мъката понесе,
и вашите страдания на Своя гръб изнесе.

Заради Него всичко Аз простих навек
на теб, обречений на гибел слаб човек!

Сега със мир зова те, викам те в този час,
защото любя те и искам да спася те Аз!

Ела, с доверие към Мен тръгни!
Обятия разтворил, чакам те, човеко, погледни!

И цялото Небе със трепет туй следи,
дали ще сам обърнеш към Мене своите очи.

Дали ще видиш Моята любов към теб,
дали ще видиш във ръката Ми Небесний хлеб,

що Аз за теб приготвил Съм и Съм готов
душата твоя гладна да нахраня, и спася от ров.

Исус със нежност гледа те и със тъга,
нали и ти си уморений от света,

нали там на Голгота Той за теб проля
кръвта Си свята, и Сам твойта смърт взема.

Виж, дланите Му са прободени за теб!
Виж раните смъдящи върху телото Му, човеко слеп!

Тези страдания са твои, но Той ги взе,
за да очисти те и те подготви за Небе.

Желаеш ли сега от Живата Вода,
що Аз държа във Своята ръка?

Вземи! Сега те гледа цялата Вселена.
Сърцето ти е жадно и душа ти нажалена.

Ела вземи от тази чудна радост!
Вкуси от Божията сладост!

Ще видиш как Живота в теб ще потече,
повярвай на Исус, Той на Голгота зарад теб умре!

Сега живее, за да оживееш днес и ти,
пречистена чрез вяра в Него, душата ти да заблести!

Чакам те, човеко пълен с грехове, към Мене погледни,
товарът тежък от неправди в нозете на Исуса остави!

Лицето повдигни си и се усмихни,
към Вечният Исус, платил за тебе, поглед устреми!

Виж, давам ти от всичко дето имам Аз,
вземи, вкуси от Мойта благодат в тоз час!

Към тебе с милост още гледам днес,
не чакай, не бави се, приеми таз вест!

Последна е поканата Ми веч към теб,
не ще повторя вече Своя зов, човеко клет!

Сега ако повярваш, ако потърсиш Ме със цяло си сърце,
Исус ще се веднага с радост на викът ти отзове!

Не Ме ли ти потърсиш, ще сгрешиш,
ще се осъдиш сам и в огъня на ада ще гориш!

Заради своята си вина
ще страда непокаяната ти душа!

Заради многото ти грехове
душата ти в страданията ще примре.

Тогаз Исус не ще да се на помощ притече
и няма милост в Мен за гордите човешки синове!

Ти помисли, Аз чакам отговор на Моя зов.
Ако потърсиш Ме, Аз тук Съм,
да покажа милост Съм готов!

Писмо 59

Безумие човешко и заблуди сатанински
обхванали са множество души,
и в мрежата коварна на врага ми
се гърчат в ужас невярващи човеци зли.

Последна е поканата към още живите,
що с мъртви съвести са и живеещи във грях,
измамени от дявола, оплетени в лъжите,
потънали във фалша на света сред мрак.

Но Божията милост тъй прекрасна,
насочена е днес към теб, човеко сляп,
що си потънал тука на дълбоко,
сред тинята на своя грях проклет.

Ти чувстваш, че света върви надолу,
ти си смутен, душата ти е ужасена,
и тази тъмнина представяща се тук за ден,
все повече навлиза ти в живота.

Аз знам, че си уплашен, неспокоен,
не виждаш как ти ще живееш занапред,
пред тебе мрачна неизвестност,
о клети, ти лишен си от Небесен хлеб.

Защо не си щастлив, защо без радост е душа ти?
Нали ти вярваш, че ще можеш да се справиш,
че в твоите ръце ти е живота
и ти ще можеш сам да си го управляваш.

Добре. Какво постигнал си до тук?
Нима се радваш на това, което имаш?
Задоволена ли е жаждата на твоето сърце
да си обичан, да си щастлив, да пееш?

Но чувстваш се отхвърлен, неприет.
Доверие и ти на никой вече нямаш,
и подозираш, че приятелите твои
не са ти верни и неистински са сякаш.

Когато искам ти да чуеш Моя глас,
ушите си запушваш нервно,
не ти харесва Моя зов към теб-
да спреш да ходиш под ръка с греха си.

Кога ти за последен път към Бога си извикал?
Кога проплака тук сърцето ти към Мен, човек?
Кога поиска да те чуя и прегърна,
та Своята утеха и любов Аз да ти дам?

А ти сега четеш и иронично се усмихваш.
Да, Аз те виждам, открит си ти пред мен,
оголената ти душа във смут се свива,
но в своята гордост мислиш, че си скрит съвсем.

Аз виждам твоите дела нечисти,
Аз зная в твоите дълбини какво е скрито,
в душата ти е спотаена смъртоносна тъмнина,
а ти и не разбираш колко болно ти е тук сърцето.

Ела, окаяний, при Мен! Аз те познавам,
дочул Съм слабия ти вопъл отправен към Отец.
Учуден си и мислиш, че това не е възможно,
но знай, че няма нищо скрито тук от Мене в този свят.

Сега разбираш, че Аз знам делата ти нечисти.
Аз зная всичките ти мисли и добри и зли,
познавам твоето сърце, пред Мене е открито,
и то уплашено е и отчаяно от тъмнината Ме зове.

Аз те обичам и те търся в мрака,
човек изгубен, скръбен и объркан в този свят,
но знай, че Аз съм Светлината и Маяка,
що ще те изведе от този страшен ад!

Та ти, о душо клета, си кат агне малко,
заплетено в поникнал в ямата трънак,
и да излезеш ти от там е невъзможно,
но Аз, Спасителя Исус, подавам ти ръка.

Хвани я, здраво дръж сега, не пускай!
Аз пратен съм до теб живот да дам,
да те изпълня с вяра жива, чиста,
надежда да ти дам и Моя огнен плам!

Аз Съм любов и мир и Светлина,
Аз пътя Съм сияен към Небето,
Аз Истината Съм, човек обременен,
и от смъртта да те спася дошъл съм, ето!

Да махна ти хомота, що дявола, убиец на човешката душа,
нахлузил ти е тук сега и ето,
с веригата си грозна сам те влачи
надолу към вечна, страшна смърт, човеко.

Дойдох на таз Земя тук и за теб,
понесох на плещи Си всичките страдания човешки,
взех върху Себе Си и твоя страшен грях,
платих за теб високата цена с кръвта Си.

И Моето страдание и мъки страшни,
и тази смърт ужасна там на онзи кръст
бе зарад теб. Понесох Аз смъртта ти,
която ти я заслужаваш в този свет.

Кой зарад теб положил би живота си в тоз свят?
Кой би страдал повесен там на кръста,
за да живееш ти освободен от смърт и грях,
и да си в радостта на Бога вечно?

Аз зная, слаб човеко, че никой туй не ще да изживее
тук на Земята, в този от дявола объркан и покварен свят.
Единствен туй направил е за теб Богочовека,
Исус Христос, Спасителя, най-сладкия Небесен хляб.

Светът в който ти живееш веч загива
последни са годините, знай сега това,
не ще да има вече бавене, но иде,
настъпва времето определено за съда,

на който всяка душа живяла по лицето на Земята,
ще бъде съдена от Бога Свят и Всемогъщ,
за всичките дела, що вършила е при живота,
що даден бил и е от нейния Творец.

Ще завилнее скоро тук врагът човешки с пълна сила,
защото идва неговото време на света,
а Господа Исус не ще спасява вече,
за туй докато тук е още, помисли си ти, окаяна душа!

Повярвай Му, Той чака те със милост!
Протегнал е към теб прободените Си ръце.
Сърцето Му е пълно с обич, да, към тебе,
и иска Той, Исус, да бъдеш с Него на Небе.

Там, гдето Той е Цар прославен и велик,
на Него се покланят ангели и власти.
На Божия Агнец ти днес се облегни,
за тебе Той плати с кръвта си!

Обичай Го, в сърцето си човешко приеми Го,
на Него своята душа ти довери.
Той носи ти утеха тъй желана,
и смисъл нов тук на живота ти.

Уверено тръгни със вяра в Него!
Той пътя знае, Сам го извървя.
Но моля те, човеко, от греха си отърви се,
в неправди и злини недей живя!

Покай се, от стария живот се отречи,
и заживей от днес със вяра чиста!
Ти кръста си сега го прегърни
и положи живота си с доверие в Христа!

И Вечния Живот за да го наследиш,
сега Му позволи да владее в твоето сърце,
да го умие от греха с кръвта Си
и да даде ти Святия Си Дух да води те.

Да, този Свят Дух, пратеник на Бога,
за теб е, ти го приеми сега!
Той ще те учи, утешава и изобличава,
докато ти достигнеш светостта.

Ела, Аз те обичам и те чакам!
Прегръщам в Своите обятия уплашената ти душа!
С радост, мир и Моя свят покой ще я изпълня,
и тя ще свети облечена във Мойта чистота.

Така ръката твоя хванал
ще водя те, ще пазя те във твоите дни.
Сълзите ти със милост ще изтрия,
ще грейнат в радост и очите ти.

Когато падаш, ще те вдигам,
когато отклониш се в пътя, ще те връщам.
Ще Съм до тебе в радост и скърби.
Хлябът Небесен душата твоя ще насища.

А после ще те взема у дома Си
с други твои братя и сестри,
навеси с Мене да живееш ти, човеко,
и пълни с радост да са всичките ти дни!

Писмо 60

Ела при Мен, о душо наранена!
Ти изтерзана си и скиташ без посока.
Къде отиваш? Ти си в плен
на враг жесток и зъл, човеко.

Не виждаш Истината, гледаш, да, но всичко е заблуда.
Единствен Път спасителен е Моят Син,
Исус Христос за теб с любов отдаде си живота
и Истина и Светлина донесе на Голгота.

Да, знам че чул си за онез далечни, древни дни,
когато появил се е тоз Пратеник Небесен,
в ръце държащ прощение, спасение, живот,
и сам превърнал се на Хляб чудесен.

Той, Моя Син Исус от Назарет,
пролял кръвта Си за да те спаси от смърт,
живя като човек, да-като теб,
изпита болка, скръб и ето спря до кръст.

Сега ти разбери, че Той те вика,
възкръсналият Божий Син те призовава!
Ела в обятията Му, Той е любов
и иска да спаси те от греха ти.

Повярвай Му! Ти нямаш много време!
Смъртта ще скоро да почука на душа ти,
тя няма да те моли, нито увещава,
а ще те заведе във вечността ти.

Сега е време да избираш, запомни!
Не чакай утрешния ден, той не е твой.
Повярвай ми, говори ти тук Святия ми Дух,
към Господа Исус се обърни, Той е Спасител, Него слушай!

Не чакай, времето изтича, идва край,
Исус ще е Спасител още малко.
Сега ако приемеш Го и Му повярваш ще е твой,
със Себе Си ще вземе те, а инак ще е жалко.

Защото „другият“ тогава със измама
ще заблуди те, ще те повлече към ада.
Той, Божия противник, е наречен Сатана,
баща е на лъжата и убиец на човешката душа.

С любов те викам, чуй Ме, сине!
Така Аз искам да те нарека,
копнея ти да Ми се довериш, да Ми повярваш,
тогава ще облея те със обич и Небесна Светлина.

Сърцето ти сега е разтревожено и празно,
и смисъл на живота си тук не намираш.
Не виждаш светлина, ни бъдеще добро,
за себе си наблизно само гроб съзираш.

С ужасен мрак е днес обвит света ви,
човешките сърца са пълни със заблуда и лъжи.
С омраза, злоба, недоверие едни към други
живеете във своя малък кръг от изпитни.

Навсякъде владее мрак, витае злото.
Предчувствието за надвисващи беди
изпълва дните ви и мъчи ви в нощите,
а утрото отново носи ви сал безпокойство и сълзи.

И питате се как ще продължи живота ви,
и как ще оцелявате със малкото пари,
и мамят ви, и лъжат ви, а вие си мълчите,
и изхода не виждате във своите дни.

Не виждате, защото гледате надолу,
там дето е лукавият и зъл ваш враг.
А нужно е да гледате нагоре,
там изхода е и той казва се Исус Христос!

Той е любов, това е Неговото естество.
Той е решението, изхода от вси беди,
Той е Спасителят от грях и от смъртта ви,
духовната ви смърт, която води в адски дълбини.

Ела, човеко, тъй уплашен!
На Него, вечно Живият, ти погледни!
Прободените Му ръце към тебе се протягат,
Той иска да те вземе във обятията Си!

Там има мир божествен, сладък,
там е покоят, там е радостната вечност,
там светлина неземна ще намериш
и тя отчаяното ти сърце ще озари.

Небесна сладост крият тез обятия красиви
и те отворени са за измъчените ви души,
Бог е богат със благодат, той човеците дарява
и с нежност в Свойте длани ги теши.

Не се страхувай, спри при кръста
и болното сърце под него подложи!
Кръвта пресвята ще облее те, ще те омие
и то в Небесна чистота ще заблести.

Да, тази кръв омива те от греховете!
Да, тази кръв е извор на живот!
Но трябва да отвориш на сърцето си вратите,
тогаз Исус ще влезе и ще те освободи!

Смири се! Ти нуждаеш се от Него,
Той само може да те изведе от пропаста!
Защото само Той с живота Си платил е
цената на спасението ти сега!

Изгрява днес сияйната зора за вас, последно поколение!
Елате вси при Него-Господа Исус,
защото няма бавене да има
и ето, идва времето на Антихрист.

Тогава пълен мрак ще легне над света ви,
Спасителят Исус не ще е веч сред вас,
ще завилнее злото с пълна сила,
Земята ще превърне се във страшен ад .

За всички непокорни, отхвърлили тук любовта Ми,
за всички, що с присмех Ме отминаха,
за всички, що възлюбиха греха си
и пожелаха не Небето, а богатствата на този свят.

Горко, горко на вас богати със пари и злато,
горко на вас, що мамите, ограбвайки бедняка!
Не ще покажа милост Аз към вас,
вие презряхте Светлината и избрахте мрака!

Но ти ела, о бедна душо слаба!
В нозете на Исуса застани!
Душата своя предложи Му,
а Той с неземни дарове ще те дари.

Той те изкупи, Той плати за теб,
Той иска да живееш във Небето!
Небесна благодат Отец за теб прати
и любовта Му свята сега докосва ти сърцето.

Повярвай Му, Той ти говори днес!
Това лъчи са чисти от Небето,
за теб Отец ги днес прати
и Духът Свят докосва ти със тях сърцето!

Аз чакам те, ела! Аз Съм Исус Христос,
разпънат на Голгота, но възкръснал!
Ето, Аз вечно жив Съм и говоря ти сега,
повярвай Ми, тръгни със Мен, Аз ще те заведа в Небето!

Във вечна радост, сред лъчиста светлина,
там съвършеният живот цъвти във слава!
Сред хиляди по хиляди спасени ще си ти
и истински щастлив ще си тогава!

Писмо 61

О, човеко, ти уплашен си сега
от това, което скоро идва!
Облаци надвиснали са над света,
тъмнина ужасна вече го залива.

Но не знаеш ти какво те чака,
виждаш- всичко тук върви на зло,
нещо ужасяващо душата ти долавя,
що пълзи и приближава се.

Времето, което веч настъпва
ще принадлежи на зъл, жесток човек,
що духът на Сатана ще носи
и света ще управлява с тежък меч.

Неговото управление ще носи
скръб, печал и мъки на света,
ще излъже, ще измами вси човеци,
че ще донесе мир и земно благоденствие.

С чудеса, знамения фалшиви
ще омае много люде тук,
те ще го приемат за Месия,
но измамени ще бъдат, без Исус.

Ето, скоро той ще се яви на сцената световна
и тогава ще е късно, о, човеко!
Днес отново Аз покана ти отправям,
да спася душа ти и да бъдеш с верните Ми на Небето!

Нужно ти е само да приемеш Мойте думи,
що съм казал в Божието Слово,
че чрез вяра в Господа Исуса, Сина Божий,
ще ти подаря Живот отново.

Живот вечен в радостта на Бога
ще получиш, но повярвай!
Твоята душа е веч готова,
тя копнее да и се прости, за да живее!

Пропилял си ти живота, що ти дадох,
в суети и грехове и беззакония ужасни,
в грешната посока си вървял до днес
и измамен бил си от врага човешки.

Я спомни си в тоз живот, човеко,
как си влачил робските окови,
как зависим от греховните прищевки
си слугувал на греха отровен!

В смърт живял си заслепен, окаян,
не познаващ истинската радост,
въпреки че търсил си утеха
в алкохола, във парите, в секса.

И пак самотен в нощите се питаш,
защо живееш, накъде вървиш,
смисъл има ли и сигурност, утеха
в тъжните човешки дни.

Не разбираш ли? Вървиш към ада,
там те влачи сам коварният убиец!
Той лукав е враг, с измама те увлече
да го следваш в неговия мрак.

Ти не виждаш, мислиш че живееш си нормално,
но накрая няма изход, само гроба.
Страшното е, че и той врата е
за едни към Рая, а за други към адската утроба!

Помисли къде ще се намериш!
Със спасените ли в лоното Христово?
Или с ужас ще установиш, че ето,
в пламъците адови гориш отново и отново!

Но ти знай, че Той, Исус е още тук,
Той, Спасителя до теб е и те чака!
Приеми Го, още имаш шанс да те спаси
от погиващия свят, от ада и от мрака!

Той е, Който там умря за теб,
там на хълма на Голгота,
заплати с живота Свой твоя смъртен грях
и изкупи те, и ти дари Живота!

Сина Божий, нежния Исус
даде Свойта кръв и те откупи,
пожертвува Себе си, прие смъртта ти,
но възкръсна, победи я с любовта Си!

Никога не ще те изостави!
Само приеми Го и хвани протегнатата Му ръка!
Той с Духа Си ще те води,
Той е верен, с Него ще си дойдеш у дома!

Повече не се бави, а приеми Го!
Вярвай- Той, Исус ще те спаси!
Времето на този свят изтича,
идат страшни, скръбни дни!

Господ скоро верните при Себе Си ще вземе!
Ти побързай, на Спасителя си погледни!
Не умувай, а повярвай в Него,
Той е истинския смисъл на живота ти!

Ето, Господ хлопа на затвореното ти сърце,
отвори Му, клета душо, за да влезе!
Той ти носи радост, мир, любов
и Живота Вечен, Той е твоето спасение!

Ти създаден си, за да живееш с Бога,
да се радваш в Неговата слава!
Отхвърли греха, света и тъмнината,
приеми Христос, Той е Път и Истина
и Живота ти дарява!

Писмо 62

Двадесет и първи век,
време смутно и тревожно.
Хиляди по хиляди живеят в грях,
скитат, влачейки се морно.

Без посока и без цел
те объркано озъртат се без Бога.
Где е смисълът на техния живот?
Не разбират, че без Мен не могат.

Искат щастие, покой и мир
тук в света и търсят
с разни средства, що предлага им ги той,
но така и никак не успяват.

О, души смутени, вие търсите живот
тук сред хаоса на земни грижи,
влачейки се със греха в един хомот,
блъскайки се във безумие метежно!

Опомни се, о човеко, и се виж,
колко жалко е старанието твое!
Смисъл има ли в това, що тук строиш?
То ще рухне кат картонена кутия.

Ще те смаже твоя грях, човеко,
ще погинеш в гордостта си!
Где без Бога тръгнал си? Далеко
не ще стигнеш, замисли се!

Колко тук те лъгаха човеци
с разни думи празни и коварни?
Лидери наричаха се горделиво
и те мамеха със обещания нетрайни.

Не разбра ли, че суетно тук е всичко?
Че човек не може от смъртта да те спаси.
Никой няма власт над нея, сал Сина Ми
победи я и на теб Живота подари!

Ти си толкоз веч разочарован,
тичал си след този или онзи,
вярвал си, че веч ще дойдат и добрите дни
и надявал си се да добруваш даже.

Но излъган си, нали? И не се надяваш.
Вяра на човеци вече нямаш ти
и си спрял объркан и окаян,
и не знаеш вече накъде да тръгнеш в своите дни.

Уморен и безразличен и уплашен,
нямаш сигурност и виждаш само зло.
Виждаш как с измама и заблуди
някои си богатейт и живеят си добре.

Но сега Ме чуй! Има надежда,
има изход, има Светлина за теб!
Бог приготвил ти е, знай, трапеза
и Небесен сладък хлеб!

Да! За теб е Хляба на Живота!
Дадох ти го аз, Отеца твой!
Този Хляб, що слиза от Небето
е Исус Христос, ти знай!

Той е Източника на Живота,
Той е, Който твоят грях плати!
Там на кръст позорен на Голгота
твоята смърт взема на Себе Си!

И така, когато Той възкръсна
и донесе на човеците живот,
опрости греха и победи смъртта ти,
тържествувайки над тъмнина и ад!

О, изкупи те с любов голяма!
Подари ти всичко нужно тук,
за да бъдеш веч свободен от греха си
и да следваш Него, Святия Исус.

Той теб ще води, утешава,
ще подкрепя те във трудни дни,
смисъл на живота ще ти дава,
с радост ще изпълва и душата ти.

Своя мир ще ти дарява-
непознат е той на хората в света!
Този мир сърцето ти ще пази,
сила ще ти дава тука всякога.

Само ти при Него, при Исус се приближи!
Тихо помоли Му се и веч повярвал,
тежкия товар от грех свали
и в нозете Му го остави притихнал.

Вярвай Му! Това което изявих е истина!
Сам Аз ти говоря, дето те създадох.
Аз Съм Бог Творец и Съм те възлюбил,
и за да спася те от смъртта, Исус изпратих.

Той е Вечният Живот и Истината,
Той е Пътя водещ към Небе!
Той Единствен мост към Вечността е,
Той, човеко, в Рая ще те доведе!

Довери Му се и Му повери живота свой,
Той е силен да те преведе през мрака,
що залива вече този грешен свят,
който Антихриста вече чака.

Бързай, бързай и се приюти
в Неговите любещи обятия!
Сал Той може да те защити
и да те опази тук от неприятеля!

Първо само се покай, човеко!
Отхвърли греха, що те мърси!
Вяра чиста приеми кат дар от Мене
и живеи от днес нататък с нея в своите дни!

Божието Слово-Библията свята
ти чети и волята Ми виж каква е!
И така ще можеш да вървиш, и ето,
ще Ме следваш с мир до края.

Скоро идвам Своите да взема.
Можеш да си с тях, нали?
Ти смири се, приеми Исуса
и не се обръщай никога назад-помни!

Този свят върви към своя край,
няма бъдеще за него вече.
И лукавият за малко ще го завладей,
а отхвърлилите Господа Исус в ада ще завлече.

Има Рай, но има също ад!
Място страшно, пламъците там са вечни,
мрак и безнадеждност вее,
вечна е раздялата със Мен, човеко!

Своя избор днес ти направи!
Аз обичам те и чакам те отдавна.
Моето спасение със вяра приеми
и ще бъдеш ти избавен от смъртта на ада.

Тисаното слово приеми!
Няма много още да говоря.
Съкратени веч са ваще дни,
бързат те и се отронват.

Скоро, скоро тук ще стане страшно,
хаос, смърт и дни метежни.
Тоз погиващ свят ще рухне,
бягай за душата си, човеко бедний!

Още малко ще зова към вас, човеци,
още малко ще ви каня тука, да!
Направете избор, няма време-
с Мен, Исус, в живота или с дявола в смъртта!

Ти реши сега дали във Мен ще вярваш!
Дали своята душа на Мен ще повериш!
Да те заведе във Рая мога само Аз,
а отхвърлиш ли Ме-с дявола във ада ще вървиш!

С мен във радостта-при Бога!
С Луцифер-във огнена геена!
С Мен-във Вечност най-блажена,
с него-в огън, тъмнина,
с душа завинаги от Мене разделена!

Там във мрака плач е, вопъл страшен,
мъка, болка, червей, който не умира,
твоята душа навеки ще гризе я
и отърване не ще да има!

О, ти само ако разбереш сега
как те любя, колко те обичам!
Искам те, о душо клета, с Мене да живееш,
там навеки в Царството на любовта!

Там, където Светлината вечна е,
там, където славата на Бог сияе!
Там, където от престола Божий блика радостта,
дето щастието истинско и вечно е!

Чакам те, протегнал Съм ръка!
Тя прободена е зарад теб!
Гладен си и жадна е твойта душа,
приеми Ме, Аз небесния съм Хляб!

Само Аз, Исус, сам мога да наситя
жадната ти и отчаяна душа!
Приеми Живота, що ти давам
и ела със Мен във радостта!

Писмо 63

О, люде наранени, скитащи в ноща,
заслушайте се в тези Мои думи!
Те са Живот за тез от вас, що във Христа
повярват и в сърцата свои Го приемат.

Нима дълбоко в себе си не чувствате сега,
че злото, хаоса, скръбта напредват
и времето им приближава вече, да,
света да завладеят и да управляват.

Бездънна пропаст веч отваря своята уста
и демони свирепи изпълзват,
сам техен вожд е Сатана
и времето му идва тук да управлява.

Небивалата скръб е неговото време.
Стреснете се, подайте на Исус ръка!
Сал Той от туй, що иде, може да ви отърве
и в Небето свято да ви вземе!

Човеко, ти си Моето възлюбено създание!
Създадох те по образ Свой!
Робот не си, а си свободен да избираш,
дали Мен да обичаш или врагът твой.

Ти сам избирай-с Мен в Живота Вечен,
там в Царството на Моя Син Исус,
там, где владее вечна радост,
там, гдето Мойта слава всякога сияй!

Ела при Мен! За теб пратих Исуса.
От цар Той образ на слуга взема,
за да вземе върху Себе Си на хората вината
и да умре, приемайки на своята душа смъртта.

Но ти си чул, човеко, че не можа
Сина на Бог смъртта да задържи!
Той е без грях и съвършено свят,
възкръсна и възтържествува вечно жив!

И ти очистен, оправдан от грях, освободен,
във Него получаващ Вечния Живот,
и с Него, в Неговата слава на Небето
да си завинаги спасен от тоз погиващ свят!

Повярвай в Него и покай се от греха!
Довери Му се и Той ще те води!
Предай живота си на Него
и Господа Исус ще те очисти, освети.

Сега, когато ти четеш и чудиш се на тези думи,
и питаш се как идват те до теб!
Наистина ли Бог ти тук говори
или човек измислил си е всеки ред?

Повярвай- тук човешка е само ръката,
що треперейки е записвала Моите думи!
Аз тук Си служа Сам със слугата,
за да достигна до сърцето ти, безумни!

Ела, не бой се и Словото Ми потърси,
и прочети-написано е там от Мене
пак чрез човешката ръка,
за тоз Спасител твой-Исус от древно време!

Там ти ще прочетеш за Неговата жертва,
за Неговият свят живот на таз Земя,
как Себе Си за тебе от любов пожертва,
за да спаси те от греха и от смъртта.

Знай, ада съществува, Рая също,
и хиляди по хиляди погиват всеки ден
защото са отхвърлили Исуса,
Спасителят от сатанински плен.

Мнозина тук обичат тъмнината,
защото там те вършат злите си дела,
те служат си с измамата, лъжата,
души убиват с думи и на дело, тънат в греха.

Такива люде заблудени от врага Ми,
изпълнени от него с лицемерие и грях,
подмамени от власт, пари, облаги,
потъват приживе във неговия ад.

А после оковани са във робската верига,
завързана им здраво около врата,
и с нея демони повличат ги към огнена геена,
към адовата зинала уста.

А те не виждат, тъй са слепи,
и мислят, че живота само тук е.
О, колко сте измамани от враг проклети,
човеци, що живи сте уловени от Сатана!

О, вие не разбирате, че края тъй е близо
на вашето доволство и пари, разкош,
и тлъстината във която вий лъщите,
на мършавост ще се обърне, иде гроб!

Къде ще идете? С парите си
не ще изкупите живота свой!
Грехът печат е ярък на душите ваши
и набелязани за ада веч сте вий!

Но Аз не искам го това за вас,
покайте се догде е още време!
А то е толкоз кратко, иде час,
когато верният Спасител от вас ще се отнеме!

Ще викате тогава, ще пицтите,
ще плачете със горък плач,
ще валяте се във пръстта, но няма
да чуе воплите ви веч Исус!

Сега, сега към Него протегнете,
но не ръцете си, а грешните сърца!
Сега, сега ги вие раздерете,
паднете и покайте се за злите си дела!

Аз да простя ви чакам още,
но няма да е туй за много дълго.
Днес-утре тук Съм Аз Спасител,
а после идвам, но като Съдия!

Да съдя вашите дела човешки,
добри и зли, на всичките човеци,
ако сега пропуснете часа да ви простя,
вий знайте люде, ще погинете навеки!

Ето Исус-Спасител, Господ, Цар,
към вас протегнал е прободената Си ръка,
готов е да прости на всяка покаяваща се душа,
що Му повярва и приеме Го в сърце си.

Исус умря за всички хора на Земята,
за да плати цената на спасението ви.
Възкръсна Той за да ви дари Живота,
да, Своя вечен, свят живот завинаги!

Със чиста вяра, о човеко, ти Го приеми!
В сърцето си ранено допусни Го,
там Своя мир на теб ще подари,
ще те прегърне и с любовта Си тебе ще изпълни!

И ти завинаги със Него ще живееш,
но отвърни се от греха си, грешник клет!
Покай се! Имаш нужда от Спасител
и това Исус е-Той е вечния Небесен Хляб!

Аз дадох Го за теб защото те обичам,
за теб пратих Го на Голгота да умре,
на теб, човеко беден, подарих Го
и Той сал може на Небето да те заведе!

Писмо 64

Сине Мой, ела на Мойте колене!
Скрий глава си в Моята пазуха!
Наранено, знам, е твоето сърце
и във стонове безмълвни рухва.

Ето, днес при теб Съм да те утеша
и да донеса ти Своего спасение.
Тук за теб Съм скътал и от радостта
и ще дам ти още, избавление.

Повдигни лицето си и погледни!
Слънцето все още свети, още топли,
подложи под Него своето сърце
и ще видиш как сълзите ти ще секнат.

Знаеш ли кое е Слънцето в куплета,
дето може скърби да топи?
Туй Исус е, Святия Спасител,
що за твойта свобода със кръв плати!

Той е още малко тук на таз Земя,
чрез Духа Си в този миг стои до тебе,
чака те протегнал Своите ръце
и с любов готов е ей сега да те прегърне.

Довери Му се, макар че цял си в грях
и живота си Му повери!
Той, Исус, знай го, те откупи от смъртта
и твоята присъда на Него, знай, падна!

И вместо теб Той на Голгота бе разпнат,
а ти би трябвало да си на тоя кръст!
Ала бе тъй велика святата любов на Моя Син,
че Той прие на Себе Си там твойта смърт!

Може би си мислиш, че ще можеш
чрез своите добри дела да дойдеш на Небето,
вероятно смятал си, че си добър
и не си направил нищо лошо.

Но в Едем, в човека първи,
ти си наследил греха в едно със смърт,
и не ще спасиш се сам, човеко,
затова дойде Спасителя Исус!

Виж наоколо си и си помисли-
виждаш ли любов и правда тук?!
Виждаш ли ти тука истината да цъфти
и мира в света да тържествува?

Не! Не виждаш ти това,
но виждаш смърт и болести и зло,
виждаш ти вопиюща неправда,
виждаш ти измама и лъжа в едно.

Те са дето процъфтяват днес в света,
те са бурените адски и отровни,
ширят се, виреят в този свят добре,
дават в изобилие от своя плод на люде непокорни.

Виждаш мрак, наместо Светлина,
злоба и омраза, завист и коварство,
виждаш много мъка и беди,
виждаш страх и безпокойство.

Няма тук утеха, няма радост
и заблуда страшна шири се навред,
хората замаяни и слепи
ходят и се лутат, и сноват назад-напред.

Смисъл на живота станаха парите.
Чест, почтеност и достойнство где са?
Заради пари людете готови са на всичко,
но и да спечелят ги, пак нещастни те са.

Празни са сърцата им човешки,
нямат мир, ни радост, ни утеха.
В своето безумие лудешко
тичат в грешната посока като слепи.

Уморени, празни и без милост
те вървят надолу и надолу,
а там, знай, е ада, о човеко,
що безумците ще наследят без друго.

И ти ли, сине Мой, кат тях,
бързаш тичайки към вечна гибел?
Знай, че Аз предлагам ти друг път,
който води към Небесната обител!

Довери се на Исус, подай ръка!
Вярвай Му, Той Сам е Пътя,
Той е Истината вечна, радостта,
Той е извор на Живота, идещ тук от Вечността!

Той е Спасителят за теб определен,
Той ти носи в дар Живота вечен!
Само от греха се отвърни и се покай,
и повярвай в Него, Той е верен!

Погледни към себе си и виж се!
Във неправдите световни не живеи!
Отхвърли от себе си греха си
и тогаз в сърце ти Духът Ми ще заживеи!

Ще познаеш радостта, мирът, покоя,
ще съзреш и смисълът на своя нов живот,
ще получиш свята цел и вече
ще живее в тебе Моята любов!

Сине Мой, ела при Мен сега!
Духа Мой Пресвят днеска ще те утеши,
ще избърше твоите сълзи горчиви
и ще изпълни с надежда твоите дни!

Няма веч да скиташ без посока,
няма да се луташ уморен,
в нощите си веч не ще въздишаш,
а в обятията на Исус ще си успокоен!

Туй от днес за теб ще е начало
на живот осмислен, целеустремен.
Ти от днес с увереност ще ходиш,
щото си възлюбен веч от Мен!

Запомни, че трябва да Ми вярваш!
Аз Съм Господ и не лъжа!
Аз Съм Път и Истина, Живот,
дарявам ти спасение, сал вяра ти е нужна!

Зачеркни живота, що живял си във греха!
Шанс ти давам да започнеш отначало.
На човек, що се покаява, Аз прощавам
и очиствам му сърцето, за да стане бяло.

Опростен, очистен с Мойта кръв,
ти, човеко, ставаш срещу вяра,
но не съгрешавай вече, че греха е смърт
и пази се ти от него, щото е коварен!

Има враг проклет тук на Земята,
що жадува да те заведе във ада,
той е дявол, Сатана, извор на лъжата
и с измама във греха те вкарва.

Бди и буден стой, пребъдвай в Мен,
Аз Съм силен да те пазя!
Чрез Духа Ми всеки ден
ще те водя, ще те укрепявам.

На Земята ще настъпи мрачно време,
тъмнина и безнадеждност, много смърт
там врагът човешки ще излее
и ще потопи Земята в смут.

Ти живееш днес на прага
на страдания и бедствия световни,
затова побързай докато Съм още тука,
докато все още призовавам ви към покаяние!

Скоро ще оставя таз Земя,
ще Си взема Свойте на Небето
и тогава Божиите съдби, сине Мой,
ще излеят се над грешното човечество!

Аз обичам те, Мой сине, ти ела!
Приеми спасението, що Исус ти изработи!
Чрез смъртта Си страшна на Голгота
Той взема на Себе Си грехът ти!

И сега протяга Свойта милост
днес към тебе още със любов,
да спаси те Себе си пожертва
и да даде ти Вечния Живот е днес готов!

А това е Вечния живот-ти Мене,
своя Бог да опознаеш и обикнеш,
Мойта Свята слава ти да съзерцаваш
и в Небето ти завинаги да обитаваш!

Приеми Го с вяра и ти ще живееш
с Него там, в пресвятото Небе.
Ще спаси те от греховната отрова
и от вечна смърт ще те отърве!

Със любов и вяра и надежда
ти Го следвай в този труден път,
но знай, ти сине Мой, че Той извежда
там, където няма смърт!

Там при Мен сълзите спират,
там не съществува скръб и мрак,
няма болест, мъки, грях, нечестие,
там царува радост, правда и живот на щастие богат!

Писмо 65

О, ти морен, скръбен, слаб човеко,
где се скиташ в тъмнината на света?
Ти затъваш все по-надълбоко
в тинята отровна на греха.

Дадох ти очи, та Мен да виждаш,
дадох ти копнеещо сърце, за да Ме търсиш,
дадох ти и разум, за да размишляваш,
дадох ти и слух, за да Ме чуваш.

Но греха коварен грабна светлината
и ти не можеш вече да Ме видиш,
и сърцето ти се вкамени за да не търсиш,
гордостта в душата ти от Мене те отвърна.

Ти не чуваш Моя зов любящи,
отъпя ухото ти, човеко.
Викам те, към теб ръце протягам,
ала слаб и глух си, о горко ти!

Но за теб, що поразен си, мъртъв вече,
Аз изпратих Своя Син, Исус Богочовека,
да умре на кръста и с кръвта Си да изкупи
твоята душа, изтръгвайки я от гнева Ми.

О, неземна, приказна любов велика,
как жертва Ти живота Си в света,
за да може да спаси се от греха човека
и Живота твой, Исусе, да получи в радостта.

Вместо смърт във ада тъй ужасен,
Вечният Живот той да наследи в Христа,
вместо тъмнина и вечното отделяне от Бога,
да живее в Рай божествен там, сред Светлина.

Да, човеко, тази милост тъй велика е към тебе,
във Исус Христос дарена ти е от Отца!
Людете, що я приемат ще живеят
с Него там във Вечността.

Вяра и надежда, упование в Христа,
теб човеко, ти е тук необходима.
Колко малко искам Аз от теб сега-
ти повярвай, отхвърли греха и приеми Ме!

Погледни на себе си и в живота си се взри!
Виж как служил си си с множество лъжи,
как таил си в себе си и завист грозна,
как си мразил и обиждал своя ближен ти.

И окото ти е пожелавало буквално
чуждото богатство, вещи и пари,
и въздишал си защото някой е щастливец,
а ти влачиш своето съществуване печално.

Няма смисъл да таиш в сърцето си омраза,
гордост, гняв и лицемерие лукаво,
Бог всевиждащ е и в тебе гледа,
ти си цял оголен на дланта Му!

Но Той пак те люби, пак те жали,
иска да очисти своята омърсена душа,
в Своя дом да те приеме, о човеко,
да живееш с Него там през Вечността.

Ето, викам те, ушите ти отварям,
ето чуй-за теб пролята е кръвта!
Днес очите ти отварям, клета душо,
за да видиш ти Спасителя си там на Голгота.

И ума отварям ти, та вече да прозреш,
да проумееш що за теб Исус стори,
да почувстваш таз любов велика,
що там Той, Синът на Бог, към тебе прояви!

И сърцето ти окаменяло, мъртво,
днес докосвам тук чрез Святия Си Дух,
за да вкуси Мойта милост, ето,
и вече живо то да бъде чрез Исус.

Приеми Го, Той ръцете Си прободени протяга
към сърцето ти, тъй изтерзано от греха!
Дарове неземни носи от Небето-
Вярата, Надеждата и Любовта!

Ето, чука, чуваш Го, нали? Отвори, човече!
Той е Светлина, Той Живот е, разбери,
и при теб дошъл е, ти побързай, отвори!
Няма време, дълго Той не ще те чака.

Чуваш ли тоз мил и нежен зов?
Виждаш ли как тук към тебе иде Светлина?
Чувстваш ли една Небесна радост,
искаща да те залее с любовта?

Таз любов, що идва от Небето,
тя за теб е, приеми я във Христа!
Довери Му се, сърцето отвори си
и повярвай ти сега на Бога в милостта!

Ето, разума ти пълен с тъмнина, заблуда,
днес, сега във този миг, човеко,
Аз очистивам и освобождавам, за да можеш
Словото Божествено да разбереш и ето,

То да стане твой живот докато дойда,
То да е Светилник на нозете твои,
за да не ходиш вече в мрака,
но да виждаш истинската Светлина.

Тази Светлина струи от Словото на Бога,
тя ще ти открие пътя към Живота,
а това е да познаеш Господа Отца
и Христос, що е Пътят към Небето чрез Голгота.

Да, Исус е Пътят към Бога-Истина е и Живот!
Ти, човеко на греха, покай се, Той прощава,
приеми Го с вяра и любов в сърцето свое,
за да живееш вечно с Него в Неговата слава!

Писмо 66

Скоро на Земята мрак жесток ще падне,
ще покрие всички непокаяни души,
ще превърне ги в покорни роби
на тоз, дето мами, лъже и мърси.

Този мрак тук управлява паднал ангел,
източник на всеки грях, неправда и злина.
Вие люде, знаете за него-той се казва Сатана,
той баща е на лъжата, на души човешки е убиеца.

Скоро той ще сам въздигне тука на света
своя си човек лукав, жесток, нечист,
с него ще подмами всите зли човеци
да приемат го. Той е Антихрист.

Знай човеко, Антихристът вече изявен е
там пред духовете зли, владетели на мрака!
Времето му да яви се в плът е близо,
само на началника си, тоз измамник чака знака.

Ще се появи лукав и хитър лицемер
с благообразие измамно пред света,
ще подлъже всички люде, щото
тъмнината те обикнаха ведно с греха.

Скоро, много скоро, люде, вий ще видите това,
но ще бъде късно, много късно,
милостта Ми няма да е тука, за да ви спася
от хватката желязна на смъртта!

Затова, о люде грешни, докато е още време
призовете Моя Син Исус днес, още сега!
Докато е още с милост и Спасител,
потърсете Го и приемете Го в своите сърца!

Той все още може да прощава,
но още малко и завинаги ще спре.

Тогата Съдийска е готова,
скоро Синът Божий ще я облече!

Моля ви, деца човешки, окаяни,
чуйте Ме, с любов към вас зова!
Няма още дълго да говоря, знайте,
изтичат и последните минути. Аз ще спра.

Няма да ви каня повече и милостта Си
в Своята пазуха Аз ще прибера,
Своят гняв над грешните човеци
ще излея с ярост във света.

Затова побързайте, елате при Исус!
Той все още носи в дланите прободени живота!
Иска да ви го с любов даде!
Той победи смъртта там, на Голгота!

Незаслужен дар е Вечния Живот, що дава
вам, о люде, бродещи във мрак,
носещи в сърцата си смъртта си
и живеещи във постоянен страх.

Свобода ви носи Той, Сина Човешки,
Светлина ви носи, песен и хвала,
радост и надежда от Небето свято,
само Му повярвайте! Той е Спасителя!

Новият живот е вечен, в Светлина.
Той, Исус го подарява срещу вяра в Него.
В покаяно сърце и в дух съкрушен
Той изсипва истинско съкровище неземно

от любов и мир, от благодат,
от покой и радост и утеха,
тъй скрепени с Моята любов,
че да бъде вечно, както е в Небето!

Ела, о ти човеко, уморен, уплашен!
Влез при Мен със вяра във сърце!
Влез през ТЯСНАТА ВРАТА в Небето
и бъди благословен вовек в Христа!

Приеми Духът Ми Свят, Той ще те води!
В огъня Си жив ще очисти твоето сърце,
тъмнината ти тъй страшна и студена
ще разпръсне и ще тебе освети!

Слънцето ще заблести, ще засияят
топлите лъчи наречени любов,
ще те сгреят и съживят
и за Мен тогава ти ще си готов!

Затова ела, не чакай, приеми Ме!
Аз няма повече да ти говоря.
Чакам те обятия разтворил,
обичам те и с тебе искам да живея!
ИДВАШ ЛИ?

Писмо 67

Милост все още изливам в света.
Скитащи, бродещи люде издирвам,
дето Ме търсят с разбити сърца
и жалостно хлипат от мъка-река.

Днес призовавам ги с Мойте слова,
днес им изливам и от любовта,
та дано жадни и гладни за Истината
да се наситят с тоз Хляб чуден от Небеса.

Ето, обръщам се пак тук към теб,
скръбен, поробен от грях, слаб човек!
Думи тъй живи и святи дочуваш,
те са за твоя живот истински лек!

Няма веч време, покай се сега!
Днес ти протягам Свойта ръка.
Ето, готов Съм с любов да простя
твоите погрешки и твойта вина.

Влачиш греха с беззаконие тежко.
Искаш да литнеш към радостта,
но таз верига от грях, тъмнина,
ей я виси ти, човек, на врата!

Ти я не виждаш, а само усещаш
колко е тежка и как те притиска.
Аз Съм Исус, този дето спасява,
робски вериги руши и освобождава!

Пленник си морен, живееш в тъмница,
в мъки и сълзи е твоята бедна душица.
Но спри да плачеш и стенеш без глас!
Гледай нагоре и чуй Ме, Аз Съм твойт Спас!

И Съм при теб. Идвам да те прегърна,
радост, утеха и мир да ти върна.
Ти ги отдавна загуби и даже забрави
где и кога и как го направи.

Та ето те днес окован във верига.
Хитрият дявол в калта те натика,
излъга, ограби и иска сега
в ада да тикне безсмъртната твоя душа.

Но ти усмихни се и Мен погледни!
Аз Съм при теб! Иде края на робските дни!
Днес Аз Съм тук и сега да освобождавам,
и теб, човеко недостоеен, да благославям!

Думи от Бога изпратени днес са до тебе,
щото Отец Ми възлюби те много.
Иска от Своя живот свят да ти подари
и с Него там на Небето да заживееш завинаги!

Ти се очудваш и питаш защо днес те викам.
Бог те възлюби и при теб Ме изпрати!
Знай, на Голгота Аз приех твоята смърт,
но възкръснах! Така премахнах греха ти.

Мойта кръв заличава твойта вина,
Мойто страдание покрива срама ти!
Заради Моята жертва дойде милостта
към твоята бунтовна и грешна душа!

Аз те изкупих, затова Светлината те осия
и Бог, Мой Отец, видя те и те призова!
Днес и сега повярвай на Мойте слова,
довери Ми се, Аз искам да те спася!

Сине Мой, днес Аз говоря на теб!
Вярвай Ми, Аз Съм твойт Небесен Баща!
В дланите Свои ти нося Живота
и с Мойта любов те освобождавам тук от хомота!

Исус твой е Спасител и Изкупител!
Днес ти протяга прободената Своя ръка.
Довери Му се! В прегръдката Му се хвърли!
Той ще те приеме с радост тука сега.

Ти имаш вопиеща нужда от Него,
душата ти в смъртна агония стене!
Но знай, само Той може да те спаси
и да те помага на милостта със меклема!

Така, сине Мой, ти ще пак оживееш
и с радост на Него ще пееш.
Защото, знай, че Той е Живота,
и на теб го дарява, повярвай Му, ето,

сега ще почувстваш, че Той е до тебе
и нежно похлопва на твойто сърце!
Виж-Светлина Вечна душа ти облива
и виж Любовта Свята как те зове!

Не бой се и смело към Мен пристъпи!
Поддай Ми ръка! С доверие бързо тръгни!
Тоз път Аз го знам и ще те заведа
там горе, в ясните Мои Небеса!

Чакам те! Нямам за губене време.
Днес и сега ела и Ми дай своето бреме!
Там във нозете на своя Спасител
ти остави го! Той ще го вземе.

Вместо това ще даде ти от Своята радост.
Вместо да скиташ недраг и смутен,
ето, вземи Моя дар незаслужен и вярвай!
Покай се, човеко! Ти имаш нужда от Мен!

Утрешния ден неизвестен е за теб,
ти не знаеш какво ще се случи, нали?
Знай, че идват тъй скоро ужасни беди.
Тук без Мен ти не ще устоиш в тези дни.

Затова преди страшната нощ да покрие Земята,
преди злия твой враг да завземе света ти,
преди Аз да оттегля от вас милостта-
изтичай, побързай, предай се на Христа!

Ето, Той чака те, но скоро ще тръгне
и ти, ако днес таз покана отхвърлиш,
своя живот ще изгубиш навеки
и в адските бездни за миг ще потънеш.

О, сине Мой, сине Мой, при Мене ела си!
Кръвта на Исус ще очисти грехът ти.
Покай се смирено, отхвърли всичко скверно!
Предай се на Него, не живеи безверно!

За твойта душа Аз платих тук цената,
с кръвта Си пролята оросих Земята,
та всички, които в това днес повярват
спасени да бъдат и на Живота Вечен да се радват!

Аз чакам тебе, човеко окаян
и викам те, Моят зов днес ти дочуваши!
Моите думи към теб Аз отправям
и Своята любов и мир на тебе дарявам!

Твоят Небесен Баща е при теб.
Ето Ме, длани със милост разтворил,
само стани, изправи се и смело тръгни!
Пристъпи с вяра и ще намериш покоя,

що твойта душа отдавна жадува
и за своя Спасител Исуса тъгува.
Тя знае, че само Той дарява утеха,
надеждата нейна е Господ Исус, Богочовека!

Той е нейното спасение и сигурност.
Той е смисълът на нейният живот човешки.
Той прощението нейно е, човеко,
Той е Пътят, който води към Небето!

Писмо 68

Днес ден спасителен е, о човеко!
Последен е за теб, ти чуй Ме! Затова
на теб говоря, сляпа и нещастна душо,
защото искам да спася те от смъртта.

Аз знам, че страдаш безутешно
и в страх и смут е твоето сърце.
Животът ти изтича безвъзвратно
и ти за себе си не виждаш бъдеще.

Добро не чакаш, виждаш само тъмнина,
жестокост, убийства и лъжа.
Навред съзираш злоба и неправди
и нищичко добро не виждаш във света.

Народите са като развълнувано море,
свирепи, яростни вълни се блъскат с яд.
Люлеят те окаяни души и без надежда
ги мятат и влекат във страшен ад.

И все по-мрачно става и все по-зло.
Изчезва светлината и всякакво добро.
Това, що вий, човеци, сторихте със таз Земя
ще се обърне срещу вас, о да!

Унищожихте вий прекрасната градина,
що дадох ви за дом през всички дни,
и я унищожихте тъй безразсъдно,
и що очаквате да сторя на душите ви?!

Но знаеш ли, човеко горделив, самонадеян,
че скоро ще застанеш пред лицето Ми
за злите си дела да отговаряш
и за това, че ти унищожаваш творението Ми?!

Къде вървиш издигнал гордо своята глава?
С науката се хвалиш, с постиженията нейни!
Напредъка научен няма да спаси твоята бедна душа,
ти крачиш, о покварен, зъл човеко, към смъртта!

Но въпреки че деградирал си до края,
че си потънал в непрогледна духовна тъмнина,
Аз пак те любя и към тебе викам,
защото искам да спася заблудената ти и окаяна душа!

Ела, човеко! Ти болен си от смъртен грях
и медицината не може да те излекува.
С лекарства ти от смъртта не ще се спасиш
и ще продължаваш да слизаш смазан от греха към ада.

Не ще намери се тук земен лек за теб,
що може да те излекува от греха.
Не може нищо в този свят да те спаси
от адови огньове и плач във Вечността!

Но Аз промислил Съм спасение за теб.
Отдавна, още ти преди да се родиш,
Аз те избрах, възлюбих и реших
да ти подам ръка. Аз Съм твой лек!

Обичам те, треперещ, сляп човеко!
Светът загива отровен от греха,
светът руши се, защото Ме отрече,
а Аз сал мога от разрухата да го спася!

Но гордото човечество реши само тук да се управлява,
отрече Ме, отхвърли Този, дето мож да го спаси.
Отхвърли с присмех жертвата тъй свята на Сина Ми,
отблъсна с ярост на Исус протегнатата Му ръка към вси.

А тя, прободена, кървяща още днес ви кани:
Елате слепи, елате да ви дам Живот!
За теб, човеко, се проля кръвта Ми,
сал Аз, Исус ви станах вечен брод!

Да минеш ти, човек объркан, горделив
отвъд скръбта, смъртта и ада
към радостната Вечност със Отца,
където ангели ще служат на човешката душа.

Ела! Ти смело пристъпи, човеко!
Към теб протегнати са тез прободени ръце!
От Мен към теб тече Живота
с любов даряван, ти го приеми в своето сърце!

Аз, само Аз Съм Пътя към Небето!
Но знай, че трябва ти да Ми се довериш.
Повярвай Ми, Аз мога да сваля хомота,
що цял живот си носил в мъка и скърби!

За теб промислил Съм живот прекрасен.
Ела! Аз те обичам и ще ти простя
неправдите и греховете всички,
но искам да признаеш своята вина!

Да отречеш се от вси срамни свои дела
и да погледнеш с вяра към своя Свят Спасител!
Ти имаш тъй голяма нужда от приятелска ръка,
ти имаш нужда прошка да получиш от Отца Ми!

С Него да се примириш, да Го приемеш,
Той твой Създател е и твой Баща!
С любов е пълно, знай, сърцето Му, човеко,
и ето, Той зове те в Небеса!

Аз тук платих за теб и те откупих
със Своя Си живот, със Свойта кръв,
и там, отдавна на Голгота
приех на Себе Си присъдата ти. Да, платих,

та ти със Мен във Рая Божий да живееш!
Чрез Мен ти опростен, омит в кръвта Ми,
в радостта, мира и свободата
да пребъдваш вече ти блажено.

Повярвай Ми, за теб са тези думи,
що Аз сега на теб редя!
Те израз на любов са днес към тебе.
Ела, Мой сине, и не се страхувай ти сега!

Аз истинен Съм и Съм верен,
Аз Пътя Съм и Жива Съм вода!
От Мене, който днес реши да пие
ще се изпълни с Вечния Живот и с радостта.

Смутен си, зная. Взрял си се в душа си.
Видял си безнадеждност, страх и тъмнина.
Ти наранен си тъй жестоко от греха си,
че полумъртав влачиш се едва в скръбта.

Но спри! Отчаяните вопли на душата твоя
Аз чух и днес при теб Съм затова.
Аз имам силата от смърт да те избавя,
да излекувам полумъртвата ти от греха душа!

А ти сега, човеко, погледни към Мен!
Аз Съм до теб, положил Съм ръка Си
на твойто уморено от скръбта сърце
и чакам те да повериш на Мен душа си.

Отново те приканвам, довери Ми се!
Аз те обичам нежно и да те прегърна искам.
О, ти не Ме познаваш, но повярвай Ми,
Аз извора на Вечният Живот Съм!

Сега до теб стои твоят Спасител,
Исус Христос, Сина на Бога Свят.
За тебе Той умря, но и възкръсна,
стои сега и чака те да те спаси от смърт!

Не Го отхвърляй, а Го приеми!
Отпъдиш ли Го, Той няма вече да се върне.
При теб тогаз ще дойде Сатана-убиец на души,
и в ада със верига ще те завлече набързо.

Той няма да те моли, а ще те измами,
защото е лъжец, крадец и зъл убиец,
що иска с него в ада да живееш ти
сред мъка, болки там завинаги да страдаш.

И затова сега те със любов предупреждавам,
за да не повярваш на лъжите му. Той мами те, човеко,
подлъгва те на Мен да се не покоряваш
и ти така прие измамата му тука.

Но той не знае, че на Бога милостта
над Страшния Му съд ще тържествува.
И чрез Исуса Той промислил е Спасение,
и теб, човеко, е изкупил от смъртта и ада.

Аз искам с Мене, твойт Господ да живееш,
там дето Светлина е, радост непрестанна,
където веч щастлива ще е твоята душа,
със мен завинаги ще бъде тя блажена!

За теб приготвено Небето чака
ти да се хванеш за прободената Ми ръка
и с Мойта сила, чрез Духа Пресвяти
да дойдеш да наследиш Вечността!

Писмо 69

Понякога в съня ти идвам, о човеко!
Докосвам с нежност твоето сърце.
Невидим, Аз изтривам твоите сълзи
и Мойта светлина докосва те!

Сега при теб дошъл Съм с много обич
да ти говоря, да притегля те към Мен,
горчивите ти сълзи с милост да попия
и сладка радост на душата ти да дам.

Ти не знаеш много за Спасителя Исус,
не Ме познаваш и не си Ме търсил,
но Аз до теб Съм в твоя неспокоен ден,
и искам да Ме чуеш и до сърцето си да Ме допуснеш.

Ти никога, о бедна душо, не си чула
така да ти говори тука някой.
Наслушал си се на фалшиви думи,
наслушал си се на лъжи лицеприятни.

Кажи Ми, имаш ли доверие на хората около теб?
И вярваш ли им на това, което ти говорят?
Отвсякъде заливат те неискрени слова,
като боклук ненужен, като тежко бреме.

Знам, искреност ти истинска не си видял.
Все нещо всеки крие, спотаява.
Приятелите ти неверни са, нали?
И истинското им лице е зад фасада.

Но знай, че само Аз Исус, що Съм Спасител,
познавам твоето сърце и всичко знам,
за теб, за твоите мечти, копнежи и сполуки,
за твоите падения, съмнения и срам.

Аз Господ Съм и твой приятел.
Чрез Мойта сила дишаш и живееш.
Със всеки удар на сърцето твое
Аз ти говоря, че любов е Мойта същност.

Обичам те такъв, какъвто си, човеко,
ведно със цялото несъвършенство.
Обичам те дотолкоз, че платил Съм
с кръвта Си, за да те спася и заведа в Небето!

Знам колко е голямо твойто безпокойство,
знам колко пъти си разколебан.
И всичките решения що взимаш,
несигурни са в този свят от грях и смърт владян.

Но Аз те моля, взри се в своето сърце,
що днес в уплаха разтуптяно се топи!
Ти виждаш страшното безумие в света,
що овладява все повече и повече души!

Отпред пред тебе има само тъмнина,
несигурност и много трудни дни.
Не знаеш как ще свърши всичко, да!
И ти за себе си не виждаш светлина, нали?

Но ето Ме, аз мога бъдеще добро да дам
на теб, човеко, тук и в идващия свят,
когато няма да живеят смърт и грях,
а само мир и правда във Небесна благодат.

Духът ти, о човеко, ще живее вечно,
защото в себе си ти носиш Моя дъх,
а Аз Съм Бог и с Мене е безкрая,
и дал Съм ти от себе Си живот.

Но някога в Началото, когато бе създаден,
човека Ме презря, отхвърли и прие греха.
На изпита, що го подложих тамо
той, човека, уви не издържа.

Аз исках да узная дали ще Ми се покорява,
дали ще се изпълни сърцето му с любов към Мен,
дали ще Мойте заповеди изпълнява,
или ще пожелае да се управлява сам.

Подлъга го коварния Ми враг, самият дявол,
да наруши заръката Ми свята.
Така човека изпита за послушание не издържа,
така прие във себе си смъртта проклета.

И заживя самотен, отделен от Мен,
завинаги изгубил градината-прекрасния Едем.
С труд и пот започна прехраната си да изкарва,
прекъсна връзката си със Небето човека заблуден.

Но Аз обичам те, създание си Мое най-любимо!
И затова изпратих Моя Син Исус
отново да те призове към Бога,
и да те примири с Твореца твой чрез Своя кръст!

И затова сега говоря ти, човеко,
виж, Аз при теб Съм и докосвам твоя дух.
Живот ти нося, сигурност, утеха
и Своята любов ти подарявам тук!

Но ако ти не разбереш, че трябва да се довериш
на Мен, единствения твой Създател,
не ще мога от греха да те освободя,
не ще Отец тогава да прости грехът ти.

Сега е време равносметка на живота свой
ти да направиш и тогаз ще видиш,
че май до тук напразно си живял
и свойто време си, човеко, пропилял.

Ако ей тук на Моята везна
претеглиш своите житейски дела,
ще видиш, че ще натежат, уви,
за жалост тези, дето лоши са.

Ще натежат вината, гордостта, греха,
ще натежат и зависта, омразата, страха,
ще натежат обиди, огорчения,
и още много недостойни, зли неща.

Но знай, че Мойта милост е за теб.
Аз мога всичко, всичко да простя.
Повярвай в Мен, покай се от греха
и отвърни се от влечащия те в смърт живот!

Товага ще те взема в Своите прободени ръце,
със Свойта свята обич ще те стопля.
Сълзите ти човешки с нежност ще изтрия
и ти тъй оправдан, очистен от греха ще си, човеко!

Със Мен ще заживееш още тук, сега,
Небето ще е вече в твоето сърце.
И Царството Небесно ще е в тебе,
и ти ще си от днес на Бога веч дете!

В силните Си длани ще те носи,
ще те закриля, ще те пази тука.
От злите бури, от свирепи ветрове
в пазухата Си ще те скрие, до своето сърце, човеко!

Завинаги чрез дивната Ми благодат
ще можеш ти да побеждаваш
греха, смъртта и ада в този свят,
и после с Мен, Исус, в Небето ти ще заживееш!

Писмо 70

Пада страшен мрак и много зло
над Земята е надвиснало, а ето,
вие, хора заслепени чакате добро.
То не ще се появи, а на прага са бедите.

Ще настъпи страшно време.
Тъмнината ще ви завладее, повлече.
Ще надигнат се вълните на омраза сляпа,
на насилие свирепо и това не е далече.

Отново Аз зова те теб, човеко на греха,
дано ти чуеш и дано да разбереш,
че си на границата страшна между живота и смъртта,
а ти не виждаш я. Но виж Моята ръка!

Протегната е тя към теб с милост неизказана.
Готов съм, о човеко, да те задържа,
пред зейналата пропаст пред нозе ти,
що чака те там в ада, знай за вечността.

Ти сляп си и омаян, и измамен днес.
Но време е сега Истината сам да разбереш,
че твоя пропилян живот е веч към края
и нямаш време да го тука промениш.

В греха отровен омотан си цял
и в тъмнина зловеща е твоята душа.
Духът ти мъртъв е за Мен,
ти си заслужил в ада да прекараш вечността.

Но все пак Аз те любя и копнея
при Мене да се върнеш в Небеса,
там има място и за теб, човеко,
приготвен дом от вечността.

Душата твоя Аз създадох чиста,
но опетнена от безверие и грехове
не може клета, омърсена
да се завърне там, при Мене у дома.

А ти къде, човеко, търсиш щастието свое?
Аз наблюдавах как в живота си ти криволичиш,
как пътища, пътечки всякакви опита,
но ти по истинския Път трябва веч да тичаш.

До тука сал се заблуждаваше, потъвайки в мрака
и уморена, омърсена от неправди твоята душа
загуби смисъла тук на живота,
и тъй попадна в непрогледна тъмнина.

А ти роден си с цел и тя е Мене да познаеш,
и с радост тук да изживееш своите дни за Мен.
С живота си ти своя Господ да прославиш,
освободен завинаги от Сатанинския коварен плен.

И все пак питаш кой съм Аз? Защо така говоря?
Аз ще ти кажа днес това, което питаш, да!
Аз съм Бог - Създател и Творец на този свят,
на цялата Вселена, на човека Източника на Живот.

Аз ти говоря днес, защото те обичам силно.
Създадох те, човеко, и те дарих с дух.
Безсмъртен дух от Себе Си ти дадох
и с огъня на любовта те Сам снабдих.

Най-ценното, що ти дарих, е волята свободна,
та избор ти да имаш в своя ден,
и ти свободно да обичаш, и да любиш
Тоз, дето вдъхна ти живот блажен.

Когато Аз създадох в нищото Земята,
за теб, човеко, бе предназначена.
Тя люлка бе красива в нежна синева обвита,
изпълнена с цветя, с вода снабдена.

В хармония прекрасна чудно съчетана,
с всичко живо в нея свързано в едно,
на тебе подарена бе тогаз, човеко,
за да управляваш я и пазиш с любов.

Но още в началото измамен бе от ангел горделив,
що вся отровата на непокорство в твоята душа.
Така ти не послуша Мен и наруши заповедта,
що бях ти дал. Така духът ти потъмня.

Тя, тази тъмнина те завладя тогава
и тази дяволска измама те доведе до смъртта.
И от тогава все така е, но ти трябва
да знаеш, че Аз тук съм, за да те спася.

Тоз, дето те излъга, е самият дявол,
той паднал ангел е с име Сатана,
и княз е зъл на тъмнината,
жесток убиец на човешката душа.

Но той е веч осъден и от Небето е изхвърлен,
и в огненото езеро навеки ще гори.
Той е измамник и крадец, бунтовник, знай е,
що мами вас, човеци, и лъсти с греха.

Но ти зарадвай се сега, защото има изход.
Спасението ти е близо веч до теб.
Исус Христос - Спасителя ти днес е тука,
Той те изкупи Сам чрез Свойта кръв!

Днес всички знаят, че отдавна на Голгота,
(един печален хълм наблизо до града Ерусалим)
е бил разпънат между два човека,
на кръст, Спасителя Исус, на Бога Син.

Да, Той невинният Мой Син, Богочовека,
бе прикован на дървения кръст тогава,
понесъл на ранените Си с кръв облени плещи
греха, позора и смъртта човешка.

И вместо ти, човеко, да си прикован,
и вместо ти присъдата от Мен да понесеш,
Моя Син върху Себе Си прие Сам
вместо теб смъртта, що заслужаваш в този свят.

Отиде Сам на смърт, за да живееш ти,
понесе на телото Си позора твой
и раните Му страшни от греха ви,
кървяха върху Него, Святия Мой Син.

Така отхвърлен, бит и подиграван,
Той изтърпя жестоки болки и смъртта,
понесе ги с душата Си любяща
и даде на човечеството свобода.

От робството жестоко на греха ви отърва,
Живота вечен Свой ви подари.
Отвори път за теб, човек, към вечността,
където има радост, светлина за всичко живо.

Ако повярваш в Него. (Той е тук сега)
Ако Го пуснеш в сърцето си човешко,
Исус, що Господ е и Цар от вечността,
ще те спаси, ще ти прости за всичко.

Той е любов и милост, също е и строг Съдия.
При теб кат Спасител верен Той сега е,
но скоро, много скоро ще яви се на света,
за да отсъди неговите зли дела.

Не се бави, иди при Него и побързай ти!
Покай се! От греха си отречи се!
И довери Му своята душа, човеко!
И тази вяра в Него от смъртта ще те спаси.

Изтече времето на този свят обречен,
потънал в развала гнусна и непоправима.
Той ще загине в своя си разврат и беззаконие,
защото обикна тъмнината и отхвърли Мене,

своя Бог и Моя Син Исус - Спасителя човешки,
и защото прие да се покланя на идоли и суета,
на злато и пари и всякакви богатства,
що нямат стойност никаква за Вечността.

Сега е време, последно знай за тебе е, човеко!
Аз каня те с любов. Повярвай в Сина Ми,
в Господа Исус Христос и скоро, ето,
ще бъдеш ти спасен, умит в кръвта Му.

И Духът Свят ще те новороди,
ще очисти тъмнината от душа ти
и тя пред Мен ще заблести,
и ти, човек, ще влезеш в светлината.

Сърцето ти умирото от греха
ще се изпълни с любовта.
Духът ти мъртъв до сега, ще оживее,
и ти тогаз ще се завърнеш у Дома.

В Моето Царство, там сред Светлината,
ти ще живееш вечно в радостта.
От скърбите на таз Земя ще си далече.
Спасен завинаги ще си и поданик на Новата Земя.